

Giới thiệu [Đồng Nhân Naruto] Đặc Công Xuyên Không

Thể loại: Đồng nhân

couple: Sasori x Sarami

Sarami bị chết khi đang cố gắng hoàn thành một nhiệm vụ mà tổ chức chức đưa ra.

Nhưng thật may mắn, linh hồn của cô xuyên không vào thế giới Naruto và sống trong hình hài của một đứa bé bị gia tộc xa lánh, bị bắt nạt.

Mời các bạn đón đọc và theo dõi truyện nhé.

Bạn đang đọc truyện [Đồng Nhân Naruto] Đặc Công Xuyên Không được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Tôi là Sarami

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

(Hình khi lớn của Sarami)

Năm 21XX. Con người càng ngày phát triển, với trí thông minh của con người, họ đã cho ra đời một sản phẩm chính là Robot. Chúng được phát triển vào năm 2030. Robot được xem là những công cụ phục vụ con người trong mọi hoạt động, những vấn đề liên quan tới tay chân đều do Robot xử lý. Càng thấy Robot có lợi hơn thì con người lại càng làm nhiều hơn với nhiều loại khác nhau. Robot phục vụ, an ninh, công nghiệp, chế biến sản phẩm,....

Càng nhiều Robot, con người càng thoải mái hơn và sung sướng. Nhưng điều đó lại càng làm con người ỷ y hơn và thành nên một cái kết hết sức thảm khốc. Robot đã phát tán nhiều hơn trên khắp nơi thế giới và cũng chính vì điều đó mà robot đã trở thành một phần con người. Chúng trở nên điên loạn hơn và lập ra nhiều kế hoạch hủy hoại loài người. Chúng bắt tất cả con người trở thành khổ sai và áp đặt nhiều quyền hành hơn trên trái đất. Bọn chúng tự tạo dựng một nền thống trị riêng cho chúng.

Con người vì quá tham vọng mà gây nên một sai lầm lớn chưa từng thấy. Bọn họ vì lợi ích mà quên đi lý do vì sao mình được trời ban sự sống này. Đã nhiều lần họ cố gắng trốn thoát nhưng tất cả đều bị bắt, chỉ duy nhất vài đứa trẻ là thoát khỏi nhờ vào sự hi sinh của cha mẹ. Trong tâm mỗi đứa trẻ đều mang một nỗi hận thù và sự hối hận.

Trong các đứa trẻ đó có Sarami. Một cô bé với vóc dáng nhỏ con nhất nhưng lại chứa đựng nhiều nỗi thù hận nhất. Bọn trẻ lần lượt đi ra khỏi lãnh thổ thống trị của bọn robot. Chúng cứ đi mãi và đi mãi không dừng, toàn thân ê buốt, mặt xanh xao, môi khô tím ngắt, đôi mắt bơ phờ, tưởng đi loạn xạ như là một xác sống. Từng đứa một gục xuống và chết. Bọn trẻ không biết mình đang đi đâu, nên làm gì vào lúc này. Cho tới khi chúng nhìn thấy một căn cứ chống robot của những đội đặc nhiệm xây nên thì chúng ngất ngay tại cửa.

Khi tỉnh lại. Chúng thấy mình đang nằm trong căn phòng cùng các đứa trẻ khác. Chúng đã được cứu kịp thời lúc đó và được trị bệnh. Những cấp trên bắt đầu dẫn tất cả đi huấn luyện chống Robot.

Sarami nghĩ đây quả là một cơ hội tốt để cô bé trả thù cho cha mẹ và giết hết bọn robot. Mỗi ngày chúng đều phải chạy quanh một sân rộng 500m. Sức quá yếu nên ko trụ nổi được mà chỉ chạy đúng 2 vòng là kiệt sức. Họ cũng không bắt ép chúng chạy quá sức mà chết nên cho chúng vào nghỉ ngơi. Sarami thì rất tức giận bản thân vì quá yếu đuối.

Sarami không bỏ cuộc, mỗi khi ăn tối xong thì vào phòng nghỉ. Khoảng 11h đêm thì tự động ra ngoài chạy trong sân liên tục hết 2 tuần liền. Thành quả cuối cùng cũng có, cô đã chạy vượt mặt hết tất cả bọn trẻ lớn tuổi và to con hơn mình. Kết thúc khóa đầu, họ đưa chúng vào phòng tập thể hình. Mỗi ngày làm 2 tiếng thì nghỉ nhưng riêng cô là cố làm tới 5 tiếng mỗi 10 ngày.

Mỗi lần họ huấn luyện gì là Sarami cứ làm vượt giới hạn mà họ định ra cho bọn nhỏ. Dần dần trong vòng 1 năm, lúc này cô được 10 tuổi. Sarami đã trở thành một tiểu đặc công xuất sắc nhất trong đám trẻ, kể cả những đứa đã ở đây lâu. Nhiều người thì khen, còn lại thì ghen tức. Cô từ một cô bé ngây thơ trở thành một con người máu lạnh, trong đầu chỉ hiện lên hình ảnh mà cô sắp được phá hủy và giết bọn Robot.

Đã có mấy lần, vài bọn trẻ chọc phá cô và xem cô như rác rưởi, vô dụng. Cô ko quan tâm mà chỉ vui đầu vào luyện tập. Cho tới bây giờ, những đứa trẻ đó phải nép mình sang một bên cho cô đi. Người đứng đầu băng thủ lĩnh đám trẻ đã có một lần thách đấu với Sarami. Cuối cùng cũng bị bại trận nhục nhã. Cứ nghĩ là được yên mà ko hề như ý muốn, tên đó cứ bám theo Sarami đòi đánh lại mãi. Cô đã nhiều lúc bức bối mà đánh như từ, xem giết tên đó luôn.

Thời gian trôi qua 7 năm. Cô đã trở thành một đặc công mang danh hiệu "Bướm Vương" đứng Top 2 trong đội đặc nhiệm. Cô chỉ thua mỗi cô gái mang danh hiệu là "Bá vương" tên Karaki.

Sarami cũng chả quan tâm Top làm gì. Điều mà cô muốn chính là giết sạch hết bọn robot vô tri vô giác. Còn tên mà trước kia liên tục muốn thách đấu với cô liên tục cứ theo đuổi cô đòi làm bạn trai. Ko chịu nổi mà cứ cho hắn ăn đòn liên tục mà thôi.

Chương 1 hết

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Naruto*] Đặc Công Xuyên Không được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Nhiệm vụ và Hi sinh

Ngày tháng năm

Nhóm của Sarami có nhiệm vụ phá hàng rào chắn của bọn Robot. Với sự chỉ đạo của "Bá Vương" nên cả nhóm đã hoàn thành hết các nhiệm vụ được giao. Ai cũng khen ngợi Karaki là có tài năng thiên bẩm riêng Sarami thì chả có ai để ý tới vì sự trầm lặng của cô đối với mọi thứ xung quanh. Nhiều lúc muốn nói chuyện cũng khó vì cô luôn làm xong nhiệm vụ là nhảy vào ngay phòng tập huấn suốt trừ giờ ăn và giờ ngủ. Cái tên hay leo đèo theo sau Sarami cũng nhìn cô từ xa mãi, tên hắn là Baki.

Hắn liên tục tiếp cận cô nhưng chưa bao giờ được để ý tới, mặc dù hay làm nhiều điều táo lao khiến cô phát bực. Sarami cũng chưa bao giờ nói chuyện khác ngoài nhiệm vụ với Karaki ra. Mà Karaki cũng chẳng nói gì mà bỏ đi luôn. Cô ta trái ngược với Saraki, cô ấy thuộc thiên bẩm nên giỏi hơn Saraki về cách xử lý tình huống và sức chiến đấu, Saraki thì phải luyện tập chết lên chết xuống mới được như hôm nay.

Rồi cho tới một ngày khi cô bước vào phòng ăn là nghe được nhiều bàn tán so sánh giữa cô và Karaki. Họ có tình nói lớn để Saraki nghe được mà nhục mặt. Có điều trò đó dành cho trẻ con xưa rồi, đối với cô nghe như tiếng chuột hay mèo chó gì đó kêu thôi. Mặc dù cô không nói gì nhưng mà Karaki thì không thích bị đem so sánh. Cô ấy luôn nói trả lại tất cả. Trong đám này thì duy nhất là Karaki chưa bao giờ nói xấu hay ghét cô cả, trái lại còn nói giúp cô. Tuy Saraki không biết cô ta làm thế vì mục đích gì hay chỉ vì muốn làm một con người tốt trong mắt tất cả. Cô bỏ qua hết dòng suy nghĩ, ăn xong cô đứng dậy và đi ra khỏi.

Đi ngang qua cửa sổ. Cô thấy mặt trăng hôm nay rất tròn và đẹp, sáng cả một bầu trời đầy sao. Cô đứng lại và ngắm nhìn mãi, mỗi khi nhìn thấy thì trong lòng cô cảm thấy rất dễ chịu. Rồi một sao băng bỗng xẹt qua, hai và ba.... nhiều sao băng bắt đầu bay qua thật đẹp. Cô nhớ rằng mẹ từng nói "khi thấy sao băng con hãy ước và nó sẽ giúp con thực hiện điều đó". Cô chấp tay lái và nhắm mắt, lát sau cô mở mắt mình ra và những sao băng cũng biến mất. Tuy không biết có thực hiện được hay không nhưng cô vẫn thử tin vào nó.

Sáng hôm sau, tất cả được triệu tập làm một nhiệm vụ cuối cùng. Sarami là người dậy nhanh nhất và tập hơn sớm. Cô đã được làm chỉ huy đội hai với nhiệm vụ cùng đội một do Karami chỉ huy phải bằng mọi cách cài bom vào pháo đài bọn chúng. Cả hai bắt đầu nhận lệnh và đi làm.

Cuộc chiến bắt đầu nổ ra giữa con người và người máy. Hai bên một mất một còn diễn ra liên tục suốt trận chiến. Nhóm 1 và 2 cuối cùng cũng lọt vào trong hành chính của chúng và bắt đầu làm theo kế hoạch định sẵn. Bom đã được cài đặt xong. Chỉ chờ khi cả hai thoát ra là xong nhưng có vẻ ko hề dễ dàng chút nào. Các Robot bảo vệ đã phát hiện hành tung của họ. Chúng dồn họ vào một góc nhằm kiểm soát nhưng họ ko đầu hàng mà phóng tới đánh bọn chúng.

Quá nhiều nên ko đánh lại được, lúc này bom chỉ còn 5 phút nữa là kích nổ. Karami đã tự mình làm lá chắn giải thoát cho những thành viên khác chạy đi. Cô ta nghĩ chỉ còn mình cô ta nhưng ko ngờ vẫn còn Sarami là ở lại đánh bôn chúng cùng cô ta.

_ Karami: Sao ko chạy đi chứ?

_ Sarami: Tôi là " Bướm Vương", một con bướm tự do và chỉ làm theo bản thân mách bảo.

Sarami quả đúng với danh nghĩa của mình. Bấy giờ Karami mới để ý kĩ, Sarami rất xinh đẹp bí ẩn lạ kì, giống như con bướm mang đến sự chết chóc và bí ẩn. Sarami vẫn tiếp tục đánh bôn chúng cho tới khi gần nghe tiếng bíp bíp của bom. Ngay tức khắc cô đã đẩy Karami ra ngoài cửa sổ, mặt cô ta lúc nhìn Sarami là sự kinh ngạc và ganh tị, tại sao lại ganh tị. Có lẽ nào vì Sarami có một sự dũng cảm còn mạnh mẽ hơn cô.

Bíp bíp bíp. Bom đã kích hoạt, mọi thứ bị ngọn lửa đỏ rực bao phủ hoàn toàn. Sarami đã hi sinh bản thân để hoàn thành nhiệm vụ. Ai cũng nghĩ cô chết là do ko thoát kịp, riêng Karami thì thấy Sarami là một đặc công đáng để tất cả nhớ tới.

Về phần Sarami, Linh hồn cô cứ bay trong một không gian đen như mực, chẳng có ánh sáng nào. Cô biết mình đã chết hoàn toàn nhưng ít ra điều ước đã thành sự thật một nửa " tôi ước rằng mình sẽ sống trong một cuộc sống bình thường và không có Robot".

Hồn cô cứ lơ lửng cho tới khi một ánh sáng nuốt chửng cô hoàn toàn.

Chương 2 end

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Naruto*] *Đặc Công Xuyên Không* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Thế giới Naruto

Luồng sáng nuốt chửng linh hồn của cô vào trong. Khi ấy cô giật mình tỉnh dậy, cô cứ nghĩ mình đang mơ. Có điều khi nhìn lại xung quanh căn phòng thì cô thấy khác lạ hoàn toàn. Cô đứng dậy và tiến tới chiếc gương trước mặt, sự bất ngờ của cô bây giờ chính là một cô bé trạc 7 tuổi với mái tóc đen tím cùng đôi mắt tím huyền bí. Sự việc này làm cô vô cùng kinh ngạc.

Cánh cửa phòng của cô bỗng chốc bật tung ra. Một cô gái mặc kimono tiến vào phòng nói bằng cái giọng hổng hách kêu cô ra ăn cơm. Sarami không biết cô ta là ai mà gọi tên của mình, mặc dù cô chưa hề nói tên mình ra. Thấy Sarami cứ đứng mà ko trả lời làm cô ta vô cùng bực tức mà đi vào nắm cái tay cô thật mạnh lôi đi. Tình cảnh này cô chả biết mình đang ở đâu và sao lại trở thành một đứa trẻ như thế.

Bị lôi đi tới phòng ăn thì cô ta hất tay Sarami làm cô bật ra và ngã xuống. Cô từ từ ngước lên nhìn toàn bộ xung quanh mình. Các gia chủ đều ở đây nhìn cô bằng con mắt khinh miệt. Họ chỉ nói cô vào ăn cơm rồi im lặng suốt giờ cơm đó. Sarami im lặng bước vào ngồi, khi cô cầm chén cơm thì bí phun nước miếng vào chén mình. Kẻ đó là một tên nhóc 10 tuổi với mái tóc tím nhạt và đôi mắt nâu nhìn cô mà cười khinh bỉ. Thấy cô không ăn, con nhỏ mái tóc tím đậm mắt nâu lại bày trò lên tiếng để tất cả chú ý tới cô. Lúc đó cha của thân xác lên tiếng.

_ Sao không ăn đi hả?!!

Tiếp đến là bà mẹ.

_ Ăn nhanh rồi cút về phòng lệ đi.

Sự khinh bỉ của gia tộc này đối với đứa bé mới 7 tuổi như vậy làm cô rất giận nhưng cũng phải bình tĩnh xem xét tình hình. Cô ko ăn mà mức qua con chị lăm lè và phàn.

_ Ăn đi. Cùng chung một ruột chui ra. Chắc com em chưa động tới cũng ko ảnh hưởng gì tới chị đâu.

Cô đứng dậy và đi ra khỏi nhà. Mọi người nhìn cô ngạc nhiên vì ko biết hôm nay sao cô bé lại khác như thế, con nhỏ chỉ mặt mày tái mét giận dữ chờ con nhóc về rồi hai chị em nó sẽ cho Sarami một trận.

Cô vừa đi vừa dòm ngó xung quanh mọi thứ. Kiến thức giống như pha trộn giữa cổ điển và hiện đại thật làm người ta liên tưởng tới bộ truyện Naruto mà hồi 4 tuổi cô từng xem qua. Khi đi cô đều nhận được mọi ánh mắt khinh bỉ của những người xung quanh. Tự hỏi tại sao cô bé này lại bị ghét đến như thế.

Lúc cô đi tới cái cây sau làng, cô bị bọn nhóc chặn lại bao vây nhiều phía.

_ Tên 1: Ê con xấu xí kia. Còn dám vác mặt ra đây sao?

_ Tên 2: Ê nè. Con quái vật. Mi sao cứ thích để mái dài như thế. Ko lẽ xấu tới mức đó sao hahahaha

_ Tên 3: Về nhà xem lại mình đi.

_ Tên 4: Cái thứ con nuôi như mi làm ta phát ói quá mà. Hahaha

Bọn chúng cứ nói rồi cười nhạo bằng thân xác này. Sarami cứ mặt lạnh dáo dác nhìn bọn chúng. Cô giờ mới hiểu, do thân chủ này là con được mang về nuôi, có điều thân chủ này lại ko được chào đón. Do một số nguyên nhân ko thể biết được. Thấy cô im lặng làm chúng phát bực nên đã đánh vào mặt cô thật mạnh làm cô ngã xuống, rồi chúng dùng chân mà chà đạp liên tục và chê bai mãi. Quá sai lầm vì đối với Sarami, kẻ ko đụng mình thì mình ko đụng lại. Nhưng mấy đứa này dám làm thế nên Sarami kích hoạt khả năng phòng vệ của mình.

Bọn chúng chà đạp cho đã rồi đi, khi đó Sarami từ từ đứng dậy và rồi.... Sáng hôm sau Sarami thức dậy và đi xuống phòng ăn, vẫn là ánh mắt khinh miệt, ko quan tâm. Cô ngồi vào nệm và nhìn kĩ cái bát cơm. Đứng nghĩ cô ko bít có gián chết trong đó. Ác trả ác báo, cô nhanh chóng làm tắt cả lò là mà thay chén của mình cho bà mẹ kế mặc dù người làm là hai con chị em. Khi mức lên bả là hét khắp nhà và ngất xỉu. Cha của tụi nhỏ lên tiếng.

_ Đứa nào bày trò hả?!!

_ thằng em ko thể nào. Rõ ràng bỏ nó vào chén con Sarami mà. (chết)

_ con chị: Chính mày tráo lại đúng ko?

Sarami ko nói gì mà ngồi im lặng ăn bát cơm của mình. Quá ngu ngốc mà bọn chúng bị phạt do dám làm điều quái ác. Ăn xong cô lướt qua chúng và đi ra khỏi nhà. Lần này khi cô đi tới đâu là những đám trẻ trong gia tộc sợ tới đó. Vì ngày hôm qua, một mình cô hành xử hết bọn tép rêu thích làm màu đã đánh cô. Bây giờ bọn chúng khi thấy cô là xanh lè và chạy súc quăn. Cho đáng đời mấy tên thích nhòn với chị. Bây giờ cô đã trở thành một tiểu đại tỳ trong gia tộc.

--- Chương 3 end -----

Bạn đang đọc truyện [Động Nhân Naruto] Đặc Công Xuyên Không được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

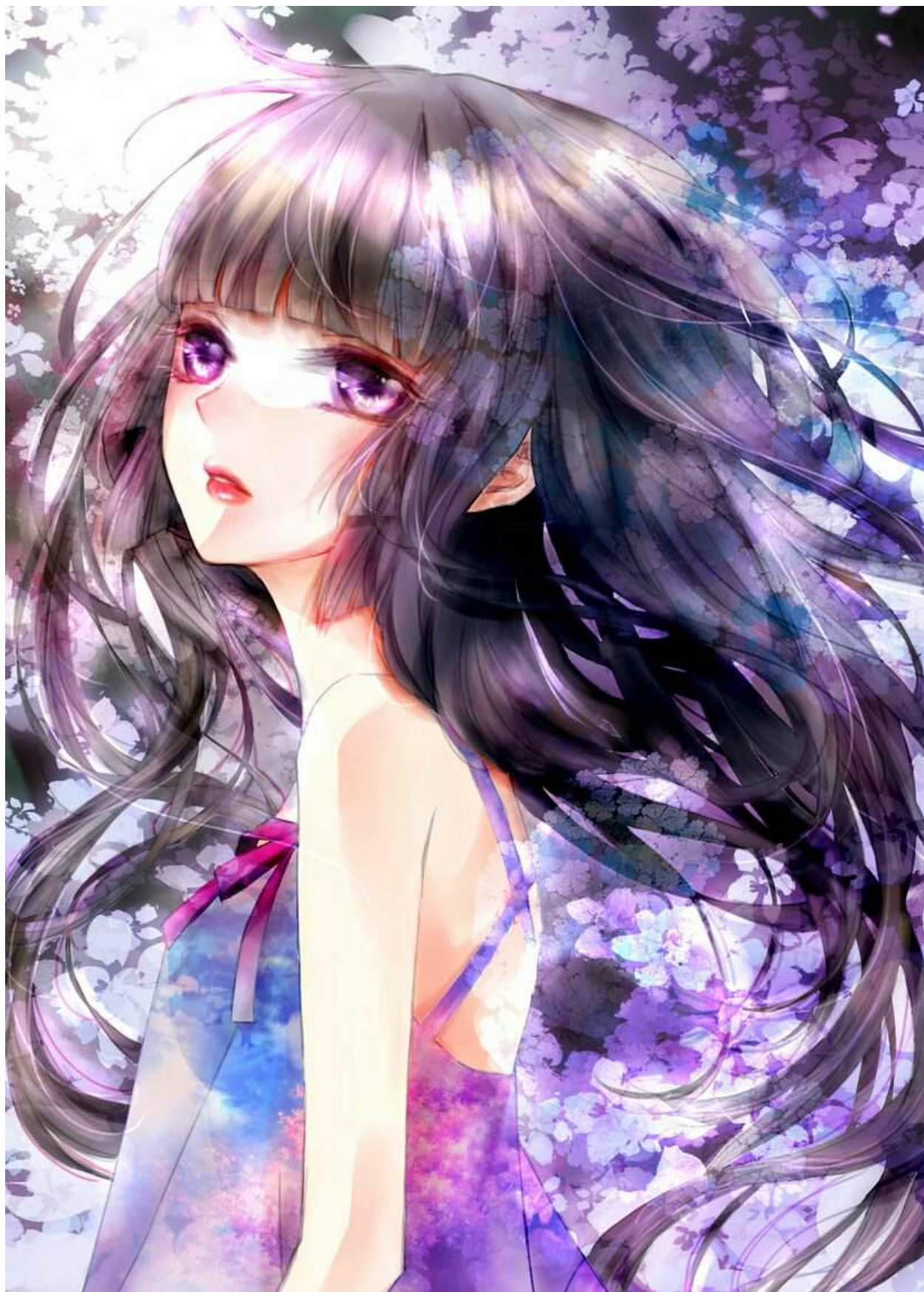
Chương 4: Học viện Ninja

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Sarami đã một lần được tái sinh vào trong thân xác của một đứa trẻ được nhận nuôi nhưng ko có một ai xem cô bé là người một nhà. Ngay cả những người cùng gia tộc cũng không chấp nhận, họ còn khinh bỉ. Đám trẻ trong gia tộc cũng hay ăn hiếp cô bé. Có điều kể từ khi Sarami tới đây thì mọi thứ đã thay đổi hoàn toàn trong phút chốc. Hai anh chị trong nhà dù hay làm mấy trò quái ác chọc phá cô mà cũng bị cô chơi khăm lại. Các đám trẻ hay chọc phá bây giờ thấy cô là né ra một bên. Sự xuất hiện của Sarami đã thay đổi cuộc đời của một đứa bé bất hạnh trong phút chốc.

Đã được 3 năm từ lúc cô tới đây. Bây giờ có lẽ thân xác này đã tròn 10 tuổi và Sarami cũng đã chấp nhận sự tái sinh này. Hai anh chị của cô giờ đã là một Ninja rồi. Khoảng năm trước cô mới biết mình trong thế giới của ninja và khi đó, họ có nói về mấy con vĩ thú làm cô càng xác định hơn rằng mình đang trong thế giới của Naruto. Có điều cô thuộc làng mây, cô mong mình sớm lớn hơn để được chuyển học ở làng Konoha cho nhanh, cái này theo sự sắp xếp của gia đình và cuối cùng cũng tới lúc.

Cô chuẩn bị hết mọi thứ xong xuôi, mà có vẻ mái cũng dài quá rồi sẽ khó khăn khi nhìn nên cô đã quyết xén bớt nó và xách đồ đi xuống. Tất cả trong nhà đang rất vui vẻ vì tổng được Sarami đi khỏi nhà, anh chị của cô mừng hết lời ko ngớt. Lúc tất cả tập trung nhìn về phía Sarami thì miệng mồm ko đóng được lun vì Sarami thay đổi quá nhanh chóng do trước đó cô toàn che mặt mãi.

Thấy ai cũng im lặng chờ dẫn nên cô đành lên tiếng.

_ Có chuyện gì sao?

Cha lên tiếng.

_ À ko ko! Đi thôi.

Cô bước xuống đi lướt qua tất cả với hương thơm có thể thu hút loài bướm. Hai anh chị cô cứ ngược nhìn mãi, người thì mê người thì ganh tị. Cô bước ra khỏi nhà, ai cũng nhìn cô vì họ ngạc nhiên ko biết có phải Sarani hay ko.

_ Đó là con Sarami đó hả.

_ Tao ko biết nhưng nhìn xinh quá mà ạ.

vừa đi cha vừa nói với cô.

_ Nghe đây Sarami, khi tới đó đừng có làm mất mặt gia tộc của ta, từ giờ họ của người sẽ Hiyase Sarami. Nghe rõ đó!

_ Sarami: Vâng (tôi cũng chả thích cái dòng họ mấy người)

Trôi qua 1 ngày. Cô cũng tới được làng Konoha. Ông ta đưa cô cho người chỉ dẫn đưa mình vào trong và ông ta đi mất. Sarami cũng im lặng đi vào trong gặp ngài Hokage đệ tam. Ông ấy thật sự rất hiền lành và ko hề phân biệt đối xử với một ai. Sarami cũng khá thích ông ấy. Họ chỉ cô tới một căn nhà nhỏ giống phòng trọ vậy và đặc biệt hơn chính là... sát bên nhà của Naruto luôn. Sự trùng hợp giữa hai con người lúc còn bị xem là quái vật. Họ đi ra khỏi nhà và để cô một mình dọn dẹp hết mọi thứ. Cô khá tí mỉ về nơi ở của mình.

_ Naruto: Ê! Cậu là người mới hả?

Sarami giật mình rồi quay qua nhìn cánh cửa sổ thông với cửa sổ nhà Naruto. Nhìn thật giống như trong phim đôi thanh mai trúc mã vậy.

_ Naruto: Nè. Sao ko nói gì hết thế. Xi

Nhìn mặt cậu ta chắc nghĩ rằng tương Sarami cũng ghét cậu ta và muốn xa lánh nên mới làm thế.

_ Sarami: Sarami....

_ Naruto: hả?

_ Sarami: Sarami Hayase.... chào cậu.

Sarami lâu nay không quen cách ăn nói sao cho đàng hoàng vì hay im lặng mà khi nói là toàn lên giọng thôi nên hơi khó đối với cô trong hoàn cảnh này. Naruto thấy cô trả lời thì mặt liền đơ ra rồi sau đó là vui vẻ chào lại.

_ Naruto: Tớ là Uzumaki Naruto. Cậu từ đâu tới vậy?

_ Sarami: Từ làng mây.

_ Naruto: Ra là thế.... làm bạn nha Sarami.

_ Sarami: Ừm.

Cả hai người bắt tay nhau qua cửa sổ rồi Naruto nhảy qua phòng của cô để cùng nói chuyện và đùa giỡn. Hai con người bị tất cả xa lánh nhưng lại dễ dàng trở thành bạn thân với nhau. Sáng hôm sau Sarami đi tới trường học ninja. Khi biết mình học cùng lớp với nhóm team 7. Cô khá hào hứng, thầy Iruka dẫn cô vào và giới thiệu cô với m.n.

_ Móa ơi xinh quá bay.

_ Ủ. Mà màu tóc cũng lạ nữa.

_ Xinh đáo để.

Mặt đám con trai nổi hình trái tim bay tứ tung. Các cô gái thì mặt hầm hầm nhìn cô mà cô bơ luôn.

_ Naruto: Ôi! Sarami * vẫy tay*

Naruto bỗng dừng hết lớn làm tất cả dồn con mắt về phía cậu. Sarami cũng cười tươi vẫy tay với cậu ấy. Mặt tụi trong lớp bỗng dưng ngạc nhiên và tức giận vì người như cậu ta làm gì có ai quan tâm chứ. Sasuke chả quan tâm, cứ im lặng mà nhìn cô thật đáng sợ.

_ Sarami: Sarami Hayase. Chào tất cả.

-----≡-----

Bạn đang đọc truyện [Đồng Nhân Naruto] Đặc Công Xuyên Không được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Mỗi quan hệ

Sarami đã tới được làng Konoha, trở thành một thành viên trong làng, cô được sắp xếp tái một căn nhà nhỏ sát bên nhà Naruto. Hai người này bây giờ đã thành hàng xóm. Cho tới lúc đi học, cô đã may mắn xếp vào lớp chung với Naruto. Hai người vui vẻ chào nhau làm cho tất cả ngạc nhiên.

Giờ ra chơi, các bạn nam cứ xúm lại chỗ của Sarami mà trò chuyện hỏi này nọ. Các bạn nữ thì tụ lại bên Sasuke. Hai nhân vật nổi bật gây thu hút làm cho Naruto bị ra rìa. Cậu ko chịu như thế nên đã cố ý phá rối.

_ Á. Naruto làm gì vậy hả?

_ Dơ áo tao rồi thằng này.

_ Naruto:Hehe.. cho cái tội bơ tui.

_ Hinata: (Naruto) * mỉm cười*

Tiếng chuông vào học bắt đầu. Trời qua hết tiết, tất cả cúi chào thầy và rồi dọn dẹp đi về. Sarami cũng đang dọn lại, Naruto thì dọn xong chạy qua chỗ cô nhưng bị một đám con trai bu nữa, họ mời cô đi ăn này nọ. Naruto cố gắng nhưng vô dụng, mặt cậu trở nên buồn và lụi thui đi ra. Thấy thế Sarami cũng đẩy các bạn nam ra.

_ Sarami ko đi sao?

_ Sarami: Ko. Cảm ơn, tớ có hẹn đi ăn tối Naruto rồi.

Sarami nói bằng giọng nhạt nhẽo rồi đuổi theo Naruto. Mặt tất cả m.n trong lớp ngáo ra, tên Naruto là cái quái gì mà đc một cô gái xinh như thế bám theo chứ. Họ cứ xì xầm liên tục. Sasuke tặc lưỡi một cái rồi đi ra khỏi lớp, Sakura cũng chạy theo sau. Hinata thì có hơi buồn một chút vì ko biết Sarami là gì của Naruto mà lại thân như thế. Lúc này Sarami cũng đuổi kịp cậu ta và vỗ vào vai cậu.

_ Sarami: Đi ăn Ramen! Tớ đãi.

Cô cười vui vẻ nói với Naruto. Cậu cũng trở nên rạng rỡ và hai người cùng nhau tới quán Ramen mà Naruto thường hay ăn.

_ Naruto: Bác à. Cho con hai tô Ramen.

_ có liên. Ôh Naruto, ai đây?

_ Naruto: Cậu ấy là Sarami. Bạn đó từ làng khác tới Konoha để học trường làng ta đó ạ.

_ Sarami: Chào Bác.

_ hahaha vậy mà bác cứ nghĩ bạn gái cháu chứ Naruto.

_ Naruto:Làm... làm gì có * đồ mặt*

_ Sarami: hahahaha..... bác ý đùa đó. Ngồi ăn Ramen nào.

Hai người ngồi xuống ăn món Ramen ngon lành. Ăn xong họ ở nán lại trò chuyện cùng bác và con bác ý. Cho tới khi trời gần xuống họ mới tạm biệt và đi về. Khi đó Ino đi ngang qua nhìn thấy Naruto và Sarami đang cùng nhau đi về chung một hướng mà còn rất vui vẻ nữa, Ino hơi bất ngờ và rồi chạy đi về nhà.

Sáng hôm sau cả hai cùng nhau đi tới trường. Vừa bước vào lớp, tất cả dồn con mắt về phía họ.

_ Naruto: Chuyện gì vậy?

_ Shikamaru: Naruto. Cậu và Sarami rốt cuộc là sao?

_ Là sao?

_ Sakura: Thì hôm qua Sarami nói hẹn cậu đi ăn ramen.....

_ Naruto: Đúng thế? Nhưng có liên quan gì?

_ Ino:Ko liên quan sao. Chính mắt tớ thấy tối hôm qua hai cậu cùng nhau đi về chung một con đường.

_ Naruto: À thì....

_ Thôi đừng chối. Mà và Sarami đang hẹn hò đúng ko.

_ Naruto: KO CÓ NHA!!!!

_ Xạo. Cái mặt hiện rõ rành rành kia hahaha.....

_ Hinata(Naruto và Sarami.... hẹn hò thật sao) * buồn*

Cả lớp bắt đầu ủa nhau mà cười vào mặt Naruto và Sarami. Nếu là thật thì họ sẽ xem Sarami cũng là quái vật giống Naruto và ko thèm chơi với cô nữa. Naruto bây giờ đang rất bực tức muốn nhào vào quánh nhau. Sasuke vẫn ngồi im mà xem, phía Sakura thì im lặng.

_ Sarami: Cười coi chừng rớt hàm đó.

Luông khí lạnh toát ra làm ai cũng lạnh sống lưng và nhìn về phía Sarami. Cô hiện tại rất nghiêm túc vô độ, gần như là giết hết tất cả trong lớp vậy.

_ Naruto: Sa... Sarami.

_ Sarami: Yên tâm * nói nhỏ*..... Nếu đúng là tớ hẹn hò với Naruto thật thì các cậu sẽ làm gì và nếu ko phải thì sao?

Cả lớp bỗng dưng im lặng.

_ Sarami: các cậu đang thể hiện rõ phân biệt đối xử đấy. Tớ là người mới, cũng từng sống trong cuộc sống phân biệt bị xem là quái vật xấu xí. Nhưng khi tớ cố gắng thay đổi bản thân thành công thì họ lại thay đổi hoàn toàn. Một con người hai mặt còn hèn hạ và đáng ghét hơn nhũ. Thật xin lỗi vì đã nói nhũ như thế, nếu như ko ai muốn nghe thì tớ sẽ ko nói nữa mà thay vào đó là....

Cô nắm chặt bàn tay thành nắm đấm và đập xuống bàn một cái **RẦM**. Chiếc bàn bị gãy ra làm hai. Mặt ai cũng xanh lè và nuốt nước bọt. Vừa cùng lúc thầy Iruka tới thấy cái bàn bị banh chành, hỏi nhưng ko ai trả lời. Đành đem thay bàn mới. Sarami và Naruto trở về chỗ ngồi của mình.

Naruto ko ngờ Sarami lại lợi hại đến như thế, ngay cả cậu mà còn ko dám mở mồm nói nữa, Sasuke thì hiện lên ba gạch ngay con mắt. Sakura và Ino thì sợ run người. Cứ nghĩ vào Konoha thì sẽ yên phận nhưng ko. Họ lại típ tục làm cô phải bực bội con tức giận của mình.

--- Chương 5 end ---

Bạn đang đọc truyện [Đồng Nhân Naruto] Đặc Công Xuyên Không được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Trở thành Genin

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Sarami 12 tuổi

Sự kiện về việc quái nữ Sarami đã trở thành một phần bản tán không ngừng của bọn người trong lớp. Ai cũng phải sợ vì thế mà ko ai dám nói xấu trước mặt cô cả. Trôi qua gần hai năm, cô cuối cùng cũng sắp trở thành một ninja.

Điểm số và kĩ năng của cô luôn giỏi nhưng chỉ hạng hai, về hạng nhất chính là Sasuke. Cô ở thế giới này cũng chả quan tâm chi mấy cái hạng. Naruto bao

năm nay vẫn cùi mí như thường, thì đúng rồi. Trong truyện ra sao thì nam chính phải như thế mới đúng trên anime chứ. Cô ko hề thay đổi cốt truyện, cứ để nó đi xuôi theo dòng nước mà thôi.

Hôm nay cô đang đi xung quanh khu rừng để tìm cậu nhóc Naruto, Sarami giống như một người quản lí của cậu ta vậy. Mọi giờ giấc của cậu ta đều do Sarami đảm nhiệm. Chứ cô ghét lời thôi lắm, lúc có lần vào nhà cậu ta. Phải nói là một bãi chiến trường, Sarami cật lực dọn dẹp rồi la mắng cậu ta một cách tan xác.

_ Sarami:Naruto, sắp tới giờ kiểm tra genin rồi đó. NARUTO.

Cô đảo dác tìm kiếm xung quanh nhưng ko thấy, tính quay về mà lúc đó có giọng của Naruto phát ra và cô đã lần theo mà đi. Đúng như cô nghĩ, Naruto đang cố gắng học chiêu phân thân. Cô đứng một góc nhìn Naruto luyện tập.

_ Naruto: tức thật.

Naruto vẫn cố gắng nhưng kết quả lại ko như mong muốn. Mặc dù bít lí do nhưng cô ko có khả năng giúp. Tính là ra đó gọi mà thấy Naruto đã tự động đi rồi nên cô cũng xoay đi mất.

Khi cô bước tới cửa lớp. Cô đã nghe được vài lời bàn tán không hay cho lắm nhưng cô mặc kệ họ nói gì. Chỉ cần ko làm cô bực lên là được. Vừa mở cửa ra là họ ngừng lại và bỏ đi về chỗ ngồi của mình.

_ Naruto:Ủa Sarami. Bà vừa đi đâu thế?

_ Sarami:Kiểm cái tên hay làm tui mệt mỏi đây này.

Naruto ngáo đá. Khoanh tay và nghiêng đầu suy nghĩ là ai. Thấy mà ghét nên cô đã cho cậu ta ăn một cóc ngay vào đầu.

_ Naruto: Ui da. Sao đsinh tớ!

_ Sarami: Bồi cái mặt ngu ngốc quá làm chi.

Họ trở về chỗ ngồi. Tiếng chuông kì kiểm tra bắt đầu, thầy Iruka bước vào lớp và bắt đầu ra đề chính là phân thân. Chỉ cần phân thân hoàn chỉnh 3 người là đạt. Từng người được đọc tên bước lên trên kiểm tra, ai cũng hoàn thành xuất sắc và thông qua. Cho lúc tới Naruto, khi cậu ta cố gắng thì lại thất bại. Ai cũng cười nhạo cậu ta trừ vài người.

_ Iruka: Thật đáng tiếc Naruto. Em ko đạt!

_ Mizuki: Thầy Iruka, dù sao Naruto cũng cố rồi hay cho nhóc ấy đạt đi.

_ Iruka: ko được thầy Mizuki. Kì kiểm tra này ko phải mún đậu là được.

_ Lêu lêu tên ngốc vô dụng hahaha....

_ Sarami: Đừng đánh giá người ta vội vàng như thế bọn thiếu năng các người.

Âm thanh lạnh buốt của Sarami làm ai cũng ớn lạnh mà xanh mặt ồm người. Chỉ với vài câu là cô có thể làm bọn họ cảm nín hết nhưng Naruto thì cảm thấy mình vô dụng thật. Kết thúc, m.n bắt đầu đi về.

_ Sarami: haizz. Lại chạy đi nữa rồi.

Sarami từ từ đi ra khỏi trường. Nhìn thật churóng mắt, các bậc phú huynh chào đón mừng con mình một cách vui vẻ. Còn Sarami thì sao, không bao giờ. Cái nơi đó đâu còn là gia đình của cô nữa chứ.

_ Sarami: A. Tìm thấy Naruto rồi.

Sarami nhìn qua góc cây thấy Naruto đang ngồi trên xích đu một mình, khuôn mặt buồn bã. Đã thế Sarami còn nghe vài lời ko hay dành cho cậu ta. Mấy người chả có tư cách nói cậu ta như thế. Sarami làm lơ đ tới chỗ họ và đưng thật mạnh làm họ xém chút té nhào.

_ Con cái nhà ai mà xấc xược thế này.

_ Thật bất lịch sự mà.

_ □ mẹ mẹ. Đừng nói nữa mà.

_ Tại sao chứ. Bộ con ko thấy con nhóc đó hỗn láo với người lớn sao.

_ Sarami: Hề!!! Người lớn cơ đấy. Mà chả bít cách dạy con mình. Làm cho con mình cũng xấu xa y như mình.

Sarami liếc và cười nhếch mép một cái. Mấy người đó run toàn thân. Cô xoay người hướng tới chỗ Naruto.

_ □ mẹ hại con rồi.

_ Con nói gì. Con nhóc đó là cái quái gì thế!!

_ □ đó là Sarami. Cô ta ko có một ai dám động vào. Đã có một lần cô ta đánh bay hết 4 thằng ninja cùng lúc.

Mặt bà mẹ xanh lè và im bật.

_ Sarami:Ngồi đây bộ vui lắm à Naruto.

_ Naruto: Sarami..... chúc mừng cậu đã đậu.

_ Sarami: có ai chúc mà mặt như cậu ko hả!

_ Naruto:Tớ mún được yên tĩnh một chút.

Naruto đứng dậy và lẳng lặng bước đi khỏi. Sarami im lặng và đi về nhà. Cô bít Naruto rất buồn nhưng cô thì ko giỏi an ủi gì đâu. Trôi qua trời gần tối, sarami nhìn qua bên nhà vẫn ko thấy Naruto về. Mặc dù coi Phim và truyện nhưng đâu phải lúc nào cô cũng nhớ cốt truyện của nó được chứ. Khá bất an nên Sarami quyết định ra ngoài tìm kiếm. Cô lục khắp nơi các ngõ, có lúc cô nghe rằng Naruto trộm cấm thuật. Không tìm thấy trong làng. Cô quyết định đi vào rừng tìm kiếm. Dù ko bít cậu ta ở đâu nhưng cô vẫn cố gắng tìm và rồi cô nhìn thấy thầy Iruka trên người đầy vết thương với thầy Mizuki.

_ Mizuki: thằng nhóc Naruto đâu.

_ Iruka: Hừ. Còn lâu ta mới nói.

_ Mizuki:Thật ngu ngốc. Thằng đó chỉ là một yêu hồ vô dụng. Chả được tích sự gì....

_ Iruka: Đúng..

Nghe tới đây Sarami có hơi tức giận. Nhưng cũng dịu lại một chút nhờ câu sau của thầy Iruka.

_ Iruka:.... nhưng thằng bé thì khác. Nó là học trò xuất sắc của ta. Dù nó có bướng bỉnh, ngốc nghếch, thích quậy phá nhưng nó là một học trò mà ta công nhận. Nó không phải là yêu hồ, nó cũng như bao người khác, nó là thành viên của làng lá.

Từng câu nói của thầy đều phát ra chân thật. Không hề có một chút lừa dối nào. Mizuki tức giận tính giết thầy ấy thì Naruto xuất hiện và dùng thuật phân thân hơn 1000 người đánh tới tấp tên ấy. Cuối cùng thầy Iruka đã trao cho Naruto băng đô làng lá. Cậu ta vui mừng rất nhiều và hai người họ cùng nhau về làng. Còn tên Mizuki thì..

_ Mizuki:Khụ khụ... khôn kiếp... tên yêu hồ... nhất định ta sẽ giết ngươi....

_ Sarami: xem ai giết ai trước đi đã thầy Mizuki.

_ Mizuki: Hà!!! S... Sarami.... * giật mình*

_ Sarami: yêu hồ à.... vô dụng sao.....đó là bạn của ta mà ngươi vẫn mạnh miệng mà nói sao. Vậy để ta tiễn ngươi một đoạn gặp ông bà.

_ Mizuki: Ko...ko...KOOOOOOO

Quác quát quát (tiếng quạ bay tứ tung)

Cúi cùng Naruto cũng trả lại cho họ và nhận lỗi. Họ thông cảm cho qua do Naruto chỉ là bị xúi mà thôi. Còn về phần Mizuki thì sáng hôm sau hó phát hiện thi thể của hắn. Mặt nát báy, toàn thân bị bẻ ngược hết và máu cũng đông lại rất nhiều. Sự tàn nhẫn này họ ko bít do ai làm.

_ Naruto: Xin lỗi Sarami. Làm cậu lo lắng rồi hehe.

_ Sarami: đồ ngốc. Lần sau mà như thế đừng gọi tớ nữa.

_ Naruto: Cho xin lỗi mà huhu..

Sarami vốn lúc kiếp trước có một đặc tính là ai là đồng minh thì xem là người còn ai là kẻ xấu xa thì xem là robot. Cô xem tên Mizuki là robot nên ko ngần ngại mà làm như thế. Vô cùng lạnh lùng.

Còn típ

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Naruto*] *Đặc Công Xuyên Không* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Đội 7

Một buổi sáng đẹp trời như bao thường. Sarami thức dậy đúng 5h là vệ sinh cá nhân, tập thể dục rồi ăn sáng. Mọi thứ cứ theo quy trình mà làm. Nhưng hôm nay là mới à, Sarami nhìn qua cửa sổ đã thấy Naruto ngồi ăn sáng mì với Sữ.

Trong đầu Sarami thầm " Tên này chắc muốn hẹn hò với Tào Tháo quá ".

Tào Tháo: Ta có liên quan gì mà chúng mi đi WC mà cứ lòi ta ra mà nói thế hả?!!

_ Naruto: ôh. Chào buổi sáng Sarami.

_ Sarami: hôm nay tươi tỉnh ghê nhỉ!

_ Naruto: Hehe. Cùng đi tới lớp nào.

Sarami thờ dãi rồi chạy theo sau Naruto tới trường. Khi cả hai bước vào lớp, mọi ánh mắt đều chiếu về phía họ khó tin.

_ Naruto: ề Shikamaru.

_ Shikamaru: ủa sao cậu lại ở đây Naruto? Nơi này dành cho người tốt nghiệp mà.

_ Naruto: Nè nhìn đi. Tớ có băng trán Konoha đó nha.

_ Shikamaru: thật sao trời.

Naruto và Shikamaru vẫn còn tiếp tục nói chuyện, trong khi ấy Sarami đang ngồi một góc và trên tay cầm một Camera đằng sau để chụp cái khoảng khắc vàng son của đôi Đam mê. Vừa nghĩ cái là hần đã tới. Uchiha Sasuke, một hot boy của trường, lạnh lùng, kiêu ngạo, đứng top 1 và rất giỏi. Con gái ai mà thấy là liền sấp lại bu đây như kiến tha mồi. Sarami thì khác à, cô không thích tên này từ lúc xem phim tới giờ, hần làm cô khó chịu vô cùng nhưng ít ra không làm cho cô đánh hần là được.

Đúng lúc ngay cái cảnh ấy. Naruto thấy Sakura bám theo Sasuke, mặt cậu ta cau có và rồi phóng ngay lên bàn tên ấy, mặt giáp mặt với nhau.

_ Sasuke: tránh ra * lạnh nhạt*

_ Naruto: Không tránh đó sao!

Tư thế hoàn mỹ. Sarami cũng đã thù hết mọi thứ. Ngay khi ấy, tên đằng sau của Naruto không thấy, cùi chỏ của hần xô ngã Naruto và rồi...

TÁCH TÁCH TÁCH...

_ Naruto: ọc tòm quá...

_ Sasuke: ọc... tên chết tiệt...

Sarami lên quay người ra sau và xem cái sản phẩm bông mắt nhất mọi thời đại. Cô thầm cười gian, nếu dùng cái này bóc lột hai cậu nhóc ấy không biết có đắc tội gì không ta, chắc là không đâu hehehe...

_ Sakura: Naruto! □□□□

Một đám nữ bu lại và cho Naruto ăn luôn củ hành chà bá. Sarami đành dùng dầu nóng chà lên tay và xoa đều vết bỏng của Naruto. Đương nhiên Sarami có nhờ Hinata giúp luôn, cô bé thấy thế liền đỏ mặt và ngồi thoa chung. Cái hình ảnh dù không được ái mộ như Sasuke nhưng tên ngu khờ này lại có hai em xinh xắn sẵn sốc mà làm cho bọn nam nổi gân đứt dây thần kinh luôn ấy.

_ Iruka: Chào các em..

Thầy Iruka cuối cùng cũng tới. Các học sinh lễ phép kính chào và ngồi ngăn ngắn.

_ Iruka: sau đây thầy có trong tay danh sách chia nhóm. Mỗi nhóm 3 người và 1 giáo viên dạy bảo. Trước tiên thầy sẽ điểm danh các học sinh có mặt trong đây.

Thầy ấy bắt đầu đọc tên từng người. Sarami thì lúc này đang suy nghĩ " nếu như mỗi nhóm 3 người thì bản thân mình sẽ ở đâu? Không lẽ ra rìa sao?". Chấm dứt điểm danh, thầy tiếp tục đọc tên từng nhóm từ 1 tới 6...

_ Đội 7 gồm có Uzumaki Naruto và Haruno Sakura.....

_ Naruto: yeah chung nhóm với Sakura rồi.

_ Sakura: không, mình không muốn...

_ Iruka:..... và Uchiha Sasuke.

_ Sakura: Hoan hô!!

_ Naruto: ặc. Tại sao lại thêm thằng này vào nhóm cơ chứ.

_ sasuke: Ngu ngốc.

_ Iruka: ehem. Tình hình là theo như ngài Hokage nói thì em Hiyase Sarami sẽ tham gia vào đội 7.

_ Sarami: thiệt sao?

_ Naruto: hoan hô. Có Sarami tham gia là tuyệt nhất.

_ Sasuke: " Cô ta sao!"

_ Sakura: "Phù. Hên là Sarami không thích Sasuke."

Thầy Iruka dặn tất cả ngồi lại chờ giáo viên của mình tới. Nói sao chứ nhóm nào cũng đi hết, chỉ còn mỗi nhóm Naruto là ngồi chờ muốn nát mông.

_ Naruto: bức quá. Sao nhóm mình chưa có ai vậy nè trời.

_ Sakura: nội tâm " đáng ghét, dám bắt ta chờ như thế"

_ sasuke:....

Chờ lâu quá nên Naruto bắt đầu làm trò đùa chính là dậm phần vào cái đồ lau bảng rồi kẹp vào trên cửa ra vào.

_ Naruto: coi như hình phạt dám làm chúng ta chờ.

_ Sakura: dừng lại đi Naruto (nội tâm " làm tuyệt lắm□"

_ Sasuke: mi nghĩ trò đó mà có thể làm một ninja thượng đẳng đánh bấy sao.

_ Sarami: Ai mà biết được. Có khi đánh 100% ấy chứ.

Chất giọng quyết đoán của Sarami làm cho hai người Sasuke và Sakura khó mà giải thích được. Cô cảm thấy hình phạt chưa đủ nên đã cài luôn cái cây gậy tròn đặt phía dưới.

Xoạch.

Tiếng cửa mở ra. Cái lau phần ập xuống rải đầy người Kakashi. Khi ông ta bước vào là đập ngay cái gậy do Sarami làm và ngã ngửa ra sau cộp luôn cái đầu.

_ Naruto: Hahahaha... tức cười quá. Đáng đời cái tội đi trễ.

_ Sasuke: "Đây có phải một ninja thượng đẳng không vậy trời □"

_ Sakura: em xin lỗi, em đã cố ngăn bạn ấy nhưng (nội tâm:HAY LẮM NARUTO)

Trong lúc ông Kakashi đang cố ngồi dậy thì Sarami đi tới đỡ lấy ông thầy. Dù biết là hình phạt nhỏ dành cho ông nhưng cô không phải dạng chơi xong để đó.

_ Sarami: Xin lỗi thầy. Tại thầy tới quá trễ nên em và Naruto mới làm như thế.

Kakashi nhìn về phía Sarami. Mặc dù là chơi khăm nhưng lại thấy Sarami rất thật thà không giấu diếm hay cười.

_ Kakashi: phải nói sao, khi ấn tượng ta dành cho mấy đứa là..... À KHÓ ỬA (^^)

_ Cả bốn: □□□

Và rồi bọn họ đi tới nơi khác.

Hết chương

Bạn đang đọc truyện [Đổng Nhân Naruto] Đặc Công Xuyên Không được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Đội 7 (TT)

Ông thầy Kakashi kêu cả bốn đứa đi lên sân thượng của một tòa nhà. Ấy thế mà ông lại nói bận chút việc lát quay lại. Tụi này tiếp tục chờ đợi ông nữa. Cơ mà Sarani có rãnh hơi mà ngồi một chỗ chờ làm gì cơ chứ. Cô đứng dậy mà đi mua đồ, thấy Sarani đi thì Naruto cũng đòi đi theo nhưng cô không cho và bắt cậu ta ở lại. Giờ thì Kakashi và cả Sarani cũng đi.

_ Sarani: Thầy bắt em chờ thì em cho thầy biết cảm giác.

Fufufu. Khi thầy Kakashi có mặt rồi lại viện cớ nói bị một con mèo chặn đường. Nói thế mà ai chịu tin ông cho nổi chứ. Kakashi khi nhìn kĩ lại thấy thiếu một người. Sakura nói rằng Sarani đi mua chút đồ lát quay lại. Ok thôi, giờ ba đứa cả ông thầy ngồi ngắm chim bay trên trời chờ Sarani quay lại.

1 tiếng sau

_ Sarani: Xin lỗi. Tớ vừa bị một con rùa chặn ngang đường.

Mặt bốn người ai nấy cũng có ba vạch tuyến. Có ông Kakashi đủ rồi bây giờ thêm thím Sarani nữa. Họ tự hỏi bộ hai người này có quan hệ gần nhà bom hay sao ấy. Bỏ qua việc đó, trước mắt là ai cũng bình thản ngồi đúng vị trí của mình.

_ Kakashi: Bây giờ thì mấy đứa tự giới thiệu bản thân đi.

_ Naruto: giới thiệu là những gì thầy?

_ Kakashi: Như là tên, Sở thích, ghét, ước mơ vậy đó.

_ Naruto: Thầy làm thử trước đi.

_ Kakashi: Thôi được. Thầy là Hakate Kakashi, sở thích nhiều thứ, ghét không hẳn, ước mơ thì bí mật.

Nói sao chứ nguyên đám chỉ biết được mỗi cái tên của ông. Tiếp tục là tới Naruto.

_ Em là Uzumaki Naruto, sở thích là ăn Ramen ở tiệm mì thầy Iruka đấy đi. Ghét nhất là phải chờ mì chín 3 phút. Ước mơ trở thành Hokage để được người khác công nhận.

_ Kakashi: (Thằng nhóc này khá thú vị) tới em đây nhóc.

_ Sasuke: tôi là Uchiha Sasuke. Sở thích không có, ghét không và ước mơ thì chả có nhưng có nguyện vọng là phục hưng gia tộc và giết một người.

_ Sakura: (ngầu quá)

_ Kakashi: (Đúng như dự đoán) còn em tóc hồng

_ Sakura: em là Haruno Sakura, thích..... hi..... ước mơ... ♥♥..... * liếc* ghét Naruto.

_ Naruto: Ghét tới đến thế luôn sao? (= _=) haizzzz

_ Kakashi: (túi nhỏ giờ thích yêu đương hơn học nhẫn thuật)

Nếu theo như trong phim thì là Naruto sẽ cực sốc khi Sakura nói như thế với cậu nhưng Sarani nhìn lại thì thấy Naruto chỉ thờ dài rồi thôi. Cô tự hỏi liệu Naruto đã hết thích Sakura rồi chăng?

_ Kakashi: còn cô nhóc này thì sao?

_ sarani: Em hả? * chỉ tay *

_ Kakashi: Ừ là em đó.

_ Sarani: Thầy chắc là em không?

_ Kakashic: Vâng chính là "chị" đấy.

_ Sarami: Em nhỏ tuổi hơn mà sao thầy gọi em là chị làm gì?

_ Kakashi: giờ giới thiệu dùm cái đi * nôi gân*

_ Sarami: etou.... em là Hiyase Sarami... em thích..... xem phim kinh dị nhất là giết người móc ruột gan, ghét nhất chính là kẻ phá hoại đời tư của em, nếu em mà bị như thế thì đừng có trách tại sao chúng lại trở thành vật trang trí trong nhà của em. Ước mơ của em chính là trở thành một người mạnh nhất trái đất rồi em sẽ giết hết bọn ác ôn dám động tới em.

Mặt của Sarami phải nói là tà khí vô độ. Mặt ai cũng tái mét khi nghe cô nói. Thật là lạnh toát mồ hôi. Naruto nghe mà không dám quấy phá cô từ rày về sau luôn.

_ Kakashi: (con bé này nguy hiểm vồn) thôi được rồi. Ngày mai sẽ bắt đầu kiểm tra thực lực. Máy đưa nhớ nhớ tập trung tại bãi sân luyện tập lúc 4 giờ. Nhớ là đừng ăn sáng gì hết.

Dứt lời ông thầy liền biến đi mất.

_ Sarami: Ai nghe ông là bán nhà. Thôi tớ đi ăn mì.

_ Naruto: cho tớ đi nữa.

_ Sarami: Há? Cậu không định theo đuôi Sakura à?

_ Naruto:Sao tớ phải làm thế?

_ Sarami: Tùy cậu. Nhưng mà theo như tớ thấy hồi sáng cậu ăn mì ly với sữa bò tươi đúng không.

_ Naruto: Ủ. Đúng rồi, có gì không?

Sarami cười nhẹ lắc đầu. Cô với tay nắm vai Naruto và phán.

_ Sarami: Chúc mừng cậu đã được vé đi gặp "Tào Tháo"

Nói rồi cô đi luôn. Naruto khoanh tay nghiêng đầu chả hiểu cô nói gì với cả Tào Tháo là tên nào chứ. Trời xé chiều, cô một mình trên đường đi về nhà thỉnh thoảng bắt gặp Naruto đang uể oải đi loạng choạng như ma không hồn. Cô chạy tới xem Naruto sao rồi.

_ Sarami: Sao rồi Naruto?

_ Naruto: không hiểu sao tự nhiên bị đau bụng như thế nữa. Tớ trong wc mất mấy tiếng đồng hồ.

_ Sarami: Ai bảo cậu không xem kĩ cái hộp sữa. Nó hết hạn từ lâu rồi. Nó sẽ có mùi chua mà bộ cậu không cảm giác khi uống à?

_ Naruto: Hic.... vậy mà tớ tưởng sữa bò vị mới. Ặc lại tới rồi

Naruto lần nữa chạy vô Wc tiếp. Khò thân Naruto. Chờ tới lúc Naruto hết xí quách không còn gượng dậy nữa thì Sarami diu cậu ta về nhà.

Hết

Bạn đang đọc truyện [*Đông Nhân Naruto*] Đặc Công Xuyên Không được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Lục lạc leng keng

Ồ ó o.... oooooo

Gà gáy rồi mà nói chung là mới có 4h sáng mà thôi. Do ông thầy Kakashi ép tất cả phải tập trung đúng giờ nên ai cũng lết sáng tới bãi sân tập. Họ giống như mấy cái xác không hồn vậy, ai ngang qua cũng tưởng là ma không thôi.

_ Naruto: Chết tiệt ông thầy đầu rồi?

_ Sasuke: Tính đùa với tụi này sao?

_ Sakura: Ủa mà Sarami đâu Naruto?

Ờ hen, họ đảo dác nhìn mà không thấy cô ấy đâu hết á. À thì vốn Sarami biết ông gần 10 h mới tới nên cô nhà ta vẫn cuộn chần ở nhà ngủ ngáy o o. Naruto quên khuấy luôn cô bạn của bạn mà lết một mình tới. Họ chờ mãi tới 10h thì từ ngay cái cột gỗ ông thầy xuất hiện.

_ Kakashi: Yaaaaa xin lỗi mấy đứa. Thầy bị lạc đường.

_ Naruto: xạo ke. Bắt tội này chờ nãy giờ, tính chơi nhau hả??

_ Kakashi: Dù gì mấy đứa cũng tới..... ủa mà hình như thiếu gì đó?

_ Sakura: Sarami chưa tới thầy ạ.

_ Kakashi: Con bé đó dám cãi lời sao * mặt nghiêm*

Ngay từ đằng sau lưng kakashi có một cái tay lượn lờ nắm nhẹ 1n vai thầy ấy và khuôn mặt của một cô nhóc, miệng ngậm một ít tóc để lóa xóa ghi sát trên người Kakashi như keo.

_ Sarami: **thầy tới trễ a ~~~**

_ Naruto - Sakura: CỐ MAAAAAA

_ Kakashi: á á á....

Mặt ai cũng trắng bệch sợ hãi mà họ nghĩ lại sáng rồi thì làm gì có ma. Khi họ nhìn lại thì chính là Sarami, cô đang đu người thầy ấy như khi. Cô làm vậy là để hù thầy ấy vì tội tới trễ.

_ Kakashi: em... em làm gì vậy?

_ Sarami: Ai biểu bắt tội này chờ làm chi nên em hù chút thôi. Ai ngờ thầy phản ứng thái quá rùi.

_ Sakura: Cậu tới lúc nào?

_ Sarami: 9h sáng!!!

_ Kakashi: Em dám tới trễ mà nói à?

_ Sarami: Xin lỗi. Em bị đàn mèo bao vây xin ăn ý mà.

Xạo có trình độ ngang bằng Kakashi luôn. Cô ngủ nướng tới 8h30 dậy vệ sinh, ăn sáng rồi tới đây. Trong lúc chờ là cô ngồi sẵn trên cành cây tìm cách trừng phạt Kakashi một chút và sau đó chính là kết quả vượt sức tưởng tượng của cô.

_ Kakashi: Em... em... □

_ Sarami: Thầy lạc đường mà em thấy từng tuổi này rồi mà còn lạc. Chắc thầy lúc nhỏ ăn củ lạc nhiều quá nhii!!!

Cô thật biết làm tức điên mấu người nghe mà. Cô đâm chọc làm Kakashi từ người bình thường sắp nổi đóa vào viện tâm thần luôn. Kakashi ráng nhịn, dù sao cũng là một cô nhóc thôi nên không chấp tay đôi làm gì cho khổ. Thầy Kakashi móc ra hai cái chuông, cả ba trừ Sarami là không hiểu ý thầy là sao cả.

_ Naruto: như vậy là sao?

_ Kakashi: Chỉ cần bọn nhóc các em lấy được cái chuông từ tay thầy thì xem như đậu....

_ Naruto: Đơn giản thế sao vậy thì.... **PHÂN THÂN CHI THUẬT**

Bụp bụp bụp

Hàng loạt Naruto xuất hiện và nhào tới tấn công Kakashi. Thầy ta nhẹ nhàng né tránh và xoay đầu Naruto lại, tay cậu cầm Kunai bị thầy chia ngược lại lên đầu cậu. Quá nhanh đến nỗi ai cũng đơ người rìng Sarami tập trung quan sát cực kì cao.

_ Kakashi: Thầy chưa nói bắt đầu mà....

_ Naruto: Hự.....

_ Kakashi: Giờ thì.... **BẮT ĐẦU**

Bùm

Thầy Kakashi biến mất giữa đồng phân thân Naruto. Cả bọn hoang mang không biết vị trí của ông thầy ở đâu cả. Lúc này Naruto nghĩ Kakashi đang lẫn trong đám phân thân nên cả đám nhào vô mà đánh loạn choạng. Sarami thì liếc nhẹ lên cái cây phía trên Naruto. Cô phát hiện thầy ấy đang ở trên đó và phóng ba thanh Shuriken nhỏ phía trên.

_ Kakashi: Ủi chà xiu nữa là dính rồi.

Kakashi kịp né và nhảy ra. Naruto cũng ngừng ầu ẩu và chạy tới Kakashi. Sakura và Sasuke cũng nhào tới chiếm ưu thế mà có vẻ không thành công nên đành tản ra. Chỉ còn Naruto đứng khoanh tay mà mặt đầy cục u bầm tím vênh váo. Mặt Kakashi nổi lên ba vạch □

_ Kakashi: Em không trốn sao?

_ Naruto: Không cần. Đấu luôn đi.

_ Kakashi: Thầy không biết em thuộc nãi gì nữa.

Naruto nhào tới thầy. Kết cục bị thầy cho một cú "Đau đớn ngàn năm" huyền thoại. Sarami trong hóc chộp cái kỉ niệm ngày mà Naruto bị thầy Kakashi thông mất đời zai □□□□(đùa tí).

_ Sarami: Chờ tới lúc thế hệ sau xuất hiện thì cho bọn nhỏ xem vị Hokage phong độ của bọn nhóc lúc này. Fufufuf

(mặt gian tà kinh dị)

Kakashi tiếp tục tìm đến Sakura. Sarami lèo đèo theo sau. Sakura lúc này đang chạy tìm Sasuke, nhân lúc này thầy ta dùng ảo thuật lừa tình Sakura, kết cục Sakura la làng và ngắt bắt nhân sự. Sarami cũng đã quay video lại (nhiều hàng dữ chi).

Sarami do lo quay mà mất dấu Kakashi. Biết thầy ta đi đâu nên cô không gấp gáp. Sasuke đang chạy thì bắt gặp Kakashi phía trước. Họ bắt đầu đấu với nhau. Kết cục Sasuke bị thầy lún người xuống đất chừa cái đầu. Giải quyết xong chỉ còn Sarami, thầy ta bắt đầu đi tìm.

Thầy vừa đi một lúc là Sarami xuất hiện đang tìm họ

_ Sarami: Hừm? Đi đâu rồi?

Bẹp.

Cô có cảm giác dưới chân có gì đó mềm mềm nên nhìn xuống. Cái chân cô hiện còn đang giữ yên vị trên đầu Sasuke. Cậu ta có vẻ tức lên rồi mà Sarami bình thân chộp cái rồi nói như không có gì.

_ Sarami: Ủa. Sasuke đó hả?

_ sasuke: Cho cậu 5 giây bỏ cái chân ra khỏi đầu tôi.□□□

Sarami nhẹ nhàng đưa chân ra và rùi cất Camera cùng máy quay vào túi. Cô xoắn tay lên và nắm cái đầu Sasuke giựt lên. Mặt cục kì ngáo luôn (tự tưởng tượng).

_ Sasuke:Đau đấy đồ ngốc □

_ Sarami: Phù. Chờ tí.

Sarami lục cái túi kiếm dầu trơn nhưng tụt tay làm vỡ chai tương cà mới mua (hảo tương cà). Mặt Sasuke dính đầy.

_ Sarami: Á thôi luôn rồi.

Sarami cúi xuống dùng tay không hót tương cà (rãnh vậy). Tay cô lấm lem hết, mặt cô cũng do lấy tay dính cà chùi mờ hôi mà dính luôn trên mặt. Đúng lúc sakura đi ngang qua.

_ Sakura:Ồ!

_ Sarami:....

_ Sasuke:.....

Hình ảnh mà Sakura nhìn thấy: đầu Sasuke dính máu, Sarami thì mặt dính máu, tay đầy máu đang hót máu. Nói chung phim kinh dị.

_ Sakura: Á á á á á á á á á á

Lần nữa Sakura ngắt xiu tập hai. Mặt Sarami và Sasuke bình thân như không có gì. Kakashi tuy không thấy Sarami nhưng Naruto vẫn còn đang tìm ông

ta. Thấy vậy liền xài chiêu dây thừng treo ngược người. Không tin được chỉ một trò con nít mà tóm được liền cậu ta.

_ Kakashi: Giờ còn con nhóc Sarami.... con bé đsu nhỉ?

À thì lúc này Sarami còn cố lôi đầu Sasuke ra khỏi đất ý mà.

Còn tiếp

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Naruto*] *Đặc Công Xuyên Không* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Lục lạc leng keng (TT)

Tình hình là cả ba người đều thất bại. Chỉ còn một mình Sarami là chưa bị bắt lại, cô đang cố sức kéo cái đầu Sasuke ra gần như sắp đứt lìa thân vậy.

*Đủ rồi Sarami, kéo nữa là tôi đi tống cái đầu đấy - Sasuke quát lớn.

* Một quá. Thôi thì cho cậu ở đây luôn đó, tui đi giúp Naruto - Sarami thờ một bò cuộc

Cô đứng lên chạy ra giúp cho Naruto. Vừa ra khỏi là thấy Naruto đang quăng quai thoát thân khỏi kakashi đứng ngay bên cánh chờ mồi chính là cô đây. Tưởng cô sẽ bắt chấp lao vào cứu thì hơi mơ tưởng sớm quá rồi. Cô ẩn mình vào đám cây bụi đặt các bẫy phóng kunai nê phía Kakashi dù bit ông thầy đứng cạnh Naruto nên cô cầu chúc Naruto bình an.

*Con nhóc này có lẽ giỏi trốn đấy- kakashi bình thần đứng dựa cây đọc sách.

Phụt phụt phụt

Hàng loạt các kunai phóng ra tiến tới Kakashi. Thấy ta bay lên né tránh còn naruto là dù bị treo ngược nhưng cậu uốn éo giỏi hơn vũ công chuyên nghiệp nữa.

* Đưa nào muốn thủ tiêu ông đấy - Naruto tức lên la làng

Kakashi suy nghĩ chắc là do Sarami làm bối từ lúc tiếp xúc với cô là thấy ta nhìn thấy con mắt mang hình ảnh giết chóc vô hồn. Giống như là trước kia từng trải qua nhiều bi thương và tủi nhục vậy. Kakashi dáo dác nhìn xung quanh thật cẩn trọng. Lập tức từ đằng sau Sarami cầm một Kunai đâm từ trên xuống đầu Kakashi. Thấy ta liền cảm nhận được và né ra nhanh chóng.

* Suy nghĩ: Con nhóc này từ khi nào mà.... - Kakashi ngạc nhiên

*..... - Sarami nhìn Kakashi bằng con mắt vô hồn

Kakashi không hề cảm nhận được hơi thở của cô khi ấy, cô giống như một hồn ma vậy. Sarami thì bây giờ đang nghĩ mình đang ở trong cuộc tập huấn luyện tại căn cứ và xem Kakashi là mục tiêu cần tiêu diệt (Robot). Cô lao thẳng tới Kakashi và dùng chân đá ngang vào hông thầy ấy. Kakashi chấn lái rồi đẩy cô ra thật mạnh làm Sarami ngã ngửa ra sau và cô tiếp đất một cách nhẹ nhàng như mèo.

* Em có thật là một Genin không thế? - Kakashi nheo mày

* Thầy cũng thấy mà đúng không! - Sarami cười nửa miệng

Kakashi biết Sasuke là học sinh hạng nhất xem là giỏi nhưng lại thất bại còn Sarami là hạng hai mà lại có thể làm bản thân thầy ấy phải hơi run người mà tập trung hoàn toàn về phía cô. Thầy ấy thấy cái xếp hạng đó sai hoàn toàn rồi.

* Lên - Sarami lao tới đâm vào bụng thầy ấy

* Em khá lắm nhưng em chưa đủ trình đâu - kakashi chắc chắn mà phân thân ra chiến

Hai người đấu vô cùng nghiêm túc. Đây là lần đầu tiên có cô nhóc đánh sánh bằng thầy ấy. Mặc dù là một đặc công ở hiện đại mà do ở trong hình hài của một cô bé nên sức lực bị giảm đi nhiều. Cuối cùng cô bị thầy Kakashi đánh bại.

* Phù. Em khó xoi hơn thầy nghĩ đấy - Kakashi thờ phào

* Chán ghê xém là có thể lấy mạng thầy rồi - mặt vô tội

* Tính giết thầy thật sao con nhóc này - Kakashi đồ mồ hôi hột.

Xong xuôi thầy ta tập trung hết 4 đứa lại một chỗ. Naruto bị trói vào cột còn Sarami thì...

* thầy trói em như xác ướp sao em di chuyển được? - Sarami tỉnh queo

* Đảm bảo toàn mạng của thầy thôi - Kakashi tỉnh bơ

Sarami là thành phần nguy hiểm khó nhai nên Kakashi đành cuộn cô lại như cái bánh cuốn chấm mắm nêm vậy. Cô giờ di chuyển y chang như con sâu ấy (tự tưởng tượng).

* Theo như ta thấy cả đám mấy đứa đều bị loại hết cả

* Tại sao chứ? - Naruto nhăn mặt

* Bởi mấy đứa... Sasuke, em chiến đấu khá linh hoạt nhưng mà lại chỉ biết chiến một mình. Sakura, em cũng khá giỏi về ẩn nấp nhưng em chỉ lo cho mỗi Sasuke. Naruto, em là đứa mà thầy thất vọng nhất, em không lập kế hoạch gì mà cứ nhảy ra chiến một mình. cuối cùng là Sarami... ủa con bé đâu rồi?

* em đây - Sarami tỉnh bơ

Sarami nãy giờ khi thầy nói là lết tới cái chân ông thầy rồi. Kakashi phải nói có hơi sợ cái con mắt thèm giết người của cô (thực ra là giết Robot mới đúng).

* Sarami, em là học viên đầu tiên có thể làm ta bỏ cuốn sách xuống mà đấu nghiêm túc đấy mà em cũng giống như mấy đứa này thôi nên đừng vội mừng mà nghĩ thầy sẽ khen.

* Thì em có nghĩ gì đâu - Sarami lết từ từ tới ba người cùng đội với cái bản mặt □

Kakashi bắt đầu đưa ra ba com hộp cho ba người trừ Naruto ra. Và thầy ấy cấm cho Naruto Ăn, nếu ai cho Naruto ăn xem như trái lời và bị hình phạt nặng.

* Thầy kêu em ăn bằng mõm nhưng trói như vậy em gấp bằng gì!!! - Sarami còn bị trói

Kakashi mém quên nên cởi trói cho cô rồi thầy ta biến mất. Sasuke và sakura im lặng nghe theo Kakashi mà ăn. Đúng lúc bụng Naruto réo lên ọt ọt.

* Đói rồi nhí Naruto - Sarami nhẹ giọng mà nói

* Hic. Sáng tớ chưa ăn gì hết á, có ai ngờ bị ông lừa chứ - Naruto khóc không ra nước mắt

Sarami phì cười cái mặt con nít của Naruto. Cô gấp thức ăn và chia tới miệng cậu ấy làm hai người còn lại nhìn.

* Nè. Ăn đi không là bị đau bao tử đấy - Sarami cười mà đút cho Naruto

* nhưng... - Naruto hơi lo

* Sa...Sarami, bộ cậu không nghe thầy nói sao? Nếu cho Naruto ăn thì... - Sakura cũng hoang mang

* Sakura... cậu thật yếu đuối mà - Sarami lãnh giọng nhìn liếc sang sakura

Sarami ngoài Naruto ra là cô đều ghét tất cả con người ở đây. Sakura thấy con mắt của cô là mặt sợ hãi im lặng luôn. Sasuke thì nhìn com hộp của mình rồi nhắm mắt đưa cho Naruto. Sakura sau một hồi cũng đưa lên cho Naruto.

* Các cậu - Naruto xúc động.

Họ bắt đầu đút cho Naruto ăn từng đợt. Bỗng chốc lát sau một làn khói trắng hiện ra và xuất hiện khuôn mặt dữ tợn của Kakashi.

* **MÁY ĐÚA DÁM PHÁ LUẬT**

* Yaaaaa có quỷ - Sarami vô tình giật mình và hất nguyên hộp hòm vào mặt Kakashi bất đắc dĩ.

À hình như mình quên nói thêm là mặc dù cơ lách lũng nhưng mà ai hù là cô sẽ giật mình rồi quăng ngay cái thứ mình cầm vào đối phương chả cần biết đó là ai. Đó là một phần dễ thương của sarami.

* Phụt há há há mặt ông thầy há há há - Naruto cười to lên dù lúc đầu hơi giật mình

Sasuke và Sakura cũng ráng nhịn cười.

* Em làm gì thế Sarami - kakashi liếc sang cô

* Cái... cái này do thầy hù em làm gì chứ. Xem chút em đứng tim đấy - Sarami mặt căng há mồm nói với Kakashi.

*.... - Kakashi nghĩ mình làm hơi bị ngu nên mới bị quả báo như thế.

Kakashi lát sau khi chùi hết đồ ăn trên người và bình tĩnh nhìn mấy đứa.

* Vì sao mấy đứa lại cho Naruto ăn. Có biết sẽ bị ta phạt nặng hay không thế?

* thưa thầy em... -Sakura lên tiếng trước nhưng bị Sarami lên giọng nói.

* Chúng em là một đội. Là đồng đội thì tại sao phải bỏ mặc nhau, chúng em ăn mà để Naruto không ăn chả khác gì một cận bã tồi tệ - Sarami mặt lạnh nhìn Kakashi

* Sarami nói đúng. Tụi này là một đội thì không bỏ mặc nhau - Sasuke nhăm mắt lên tiếng

* đúng thế thưa thầy, muốn phạt thì phạt cả bọn - Sakura kiên định nhưng hơi run

* Vậy thì... chúc mừng các em đã đậu - Kakashi vui vẻ hài lòng

* Hà - sasuke, Naruto và Sakura khoi khó hiểu

* Mấy đứa đã đậu rồi đấy nên vui đi

* Đậu sao oh yeahhhh - Naruto vui mừng

* Ha. Làm mình sợ rụng tim luôn - sakura thờ phào

* Được rồi thầy sẽ khao thịt nướng. Đi nào - Kakashi ngoắc tay kêu bọn nhỏ đi theo

Cả đám vui vẻ đi theo thầy Kakashi mà hình như quên naruto luôn vì cậu ta còn bị trói.

* Ê ê còn mình thì sao - Naruto sắp khóc

* Im nào Naruto, cậu la như thế có ích gì đâu - sarami cời trói cho Naruto

Sarami đâu thể nào quên được bạn chí cốt của mình được. Naruto thấy Sarami ở lại cời trói cho mình mà lòng cậu vui mừng nhói lên. Lúc Sarami còn đang cời trói thì Naruto nhìn kĩ khuôn mặt của cô mà tim cậu tự nhiên đập mạnh rồi đỏ mặt.

* Xong rồi... ủa sao mặt đỏ vậy? bệnh hả?

* À... làm gì có... trời nóng quá mà.... hahaha.. đi ăn thôi

Naruto nắm tay Sarami kéo đi mà cậu còn thấy hơi ngại nữa. Sarami thì tỉnh bơ mà đi theo thôi.

Hết

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Naruto*] *Đặc Công Xuyên Không* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Nhiệm vụ bảo toàn

Đã mấy ngày từ khi đợt thử thách của Kakashi kết thúc. Cả nhóm đã bắt đầu làm thành một đội đi làm các nhiệm vụ chừng cấp D, C mà thôi. Lần này chính là vụ bắt mèo, phải công nhận con mèo này khôn cực kì. Nó chạy nhanh như sấm, nhảy qua nhiều chướng ngại vật để được tự do. Lí do chắc ai cũng biết hen.

* Ôi cục cưng,con chạy nhảy như thế làm ta lo chết mất - Bà béo ôm ghì con mèo chà sát mặt

* Nếu tớ là con mèo ấy thì sẽ cao chạy xa bay khỏi làng rồi - Naruto nói nhỏ

* Tốt rồi. Nhiệm vụ hoàn thành -Hokage tam nhệ nhàng lên tiếng

* Nè ông già, sao từ đầu tới giờ lại không cho tụi này làm mấy nhiệm vụ cao chứ - Naruto phản bác

* Trình độ của mấy đứa ta biết rõ. Nhiệm vụ này là quá hợp với các người rồi -Hokage nhìn Naruto

Hợp sao. Hình như ngài có sai sót rồi đó, đối với Sarami thì cái nhiệm vụ C của ngài đưa gần với đầu ngón tay của cô mà thôi. Bắt mèo mà lại cấp C hơi quá. Mặc dù là thể giới ninja nhưng không có nghĩa con mèo đó đủ trình mà chọn lại một đặc công top 2 như cô. Sarami lúc làm nhiệm vụ không hề động tay chân nào cả. Chỉ chờ nó lọt vào bẫy lưới là cô kéo lên nhé nhàng rồi.

* không chịu. Phải cho tôi làm nhiệm vụ xứng đáng hơn không thì tôi ngồi đây luôn - Naruto trẻ môi ngồi bẹp xuống khoanh tay.

* □ - Sarami cạ lời tính con nít của cậu ta

* Haizzz thôi được. Ta có một nhiệm vụ này cho các người đây -Hokage thở dài đưa ra một nhiệm vụ mới

Theo như ngài ấy nói thì họ sẽ cùng ông lão về làng sống an toàn xây cây cầu. Ông ấy bị những người làng sương mù truy sát. Naruto thấy nhiệm vụ tạm ổn nên đồng ý và rồi họ về nhà chuẩn bị đồ đạc lên đường.

* Xong chưa Sarami chan? - Naruto nhìn qua cửa sổ nhà Sarami

* rồi... mà cậu thêm " Chan " vào làm tớ hơi ớn đó. Sarami thôi - cô cười nhẹ

Cả hai bước ra khỏi nhà và tập trung tại cổng làng. Mọi thứ đều đầy đủ rồi họ bắt đầu cuộc hành trình. Họ đi ra khỏi làng từ lúc ấy tới giờ là 2 tiếng đồng hồ.

* Làng sống có gì vui không ta? -Naruto vừa nói vừa suy nghĩ

* có cái cầu đó. Cậu đứng ngay cầu mà nhảy tự tử xuống sông là tuyệt luôn - Sarami giọng lạnh dăm phán hơi ác

* Cậu có cần như thế không Sarami - Naruto nhăn mặt nhìn cô

* Tại cậu thôi Naruto. Cậu im lặng cũng không chết ai được đâu - Sakura lên tiếng ăn theo

* Ấc. Cậu cũng trù tớ sao Sakura!! - Naruto hơi sốc

* Ngu ngốc quá mà - Sasuke lạnh lùng

* Cái gì hả -Naruto tức giận lên muốn nhào vô xử lí Sasuke

* Mấy đứa thôi nào - Kakashi can lại

Vừa đi kakashi và Sarami phát hiện ngay một vũng nước phía dưới chân họ. Kakashi nhăn mặt rồi phớt lờ đi tiếp. Sarami thì nhìn nó thật lâu rồi đạp lên nó đi tiếp. Họ đi xa một chút là có vài tên từ trong rừng cũng trôi lên.

* Mày vừa thấy gì không - Tên 1 xanh mặt nói thẳng bên cạnh

* Con mắt của con nhóc đó thật đáng sợ... - T2 cũng thế mà hơi run

* Tao là có cảm giác không nên đụng vào con nhóc đó. Không thì mạng sẽ không giữ nổi - Tên 3 ôm người run

Chúc mừng các chú đã nhận được ánh mắt giết chóc của Sarami. Xem như cô ấy đã cho các chú vào danh sách tử thần rồi. Mà dù biết không nên đụng rồi thế nhưng ba tên này vì nhiệm vụ nên đành liều mạng mà chơi.

* Naruto, cậu chưa khóa cái Balo kia - Sarami chỉ vào

* Ờ hen. Cám ơn đã nhắc nha Sarami -Naruto còi ra khóa nó lại rồi mang tiếp

* Sarami, vừa nãy cậu làm gì mà đứng lâu thế? -Sakura hỏi cô

* Không có gì - Sarami tự nhiên và tiếp tục

Đúng ngay lúc ấy ba tên ninja vừa nãy xuất hiện trời Kakashi sensei lại và giết thầy ấy.

* Thầy Kakashi - Sakura hoảng hồn

Sasuke và Naruto thủ thế chuẩn bị tự vệ. Bọn chúng nhìn lần lượt tới ông lão thì cười khoây mà khi nhìn lại Sarami. Cô không có gì là sợ hãi, không hề thủ thế, dùng khuôn mặt lạnh tanh nhìn bọn chúng y như hàn băng khó mà tan. Mặt chúng hơi xanh mà vẫn cứ sĩ diện lên giọng.

* Đưa ông già đó xho bọn ta

* Còn lâu. Phải bước qua xác ta đã - Naruto mạnh mẽ lên tiếng với tên đứng đầu.

* Con nít còn hỏi sữa như các người thì làm được gì

* Đừng có mà coi thường bọn ta - Naruto xông lên đánh trả

Tên đứng đầu né tránh rồi đsnh bay Naruto qua một bên. Bọn chúng thấy cậu ta quá yếu mà cười khinh thường

* Giờ thì.. om.. - Mặt tên 2 hơi tái khi thấy Sarami đang vẫn dùng mặt băng kì nguyên cực đứng ngay giữa ông lão nhìn bọn chúng. Giống như cô đang ám chỉ "muốn chị làm thịt thì cứ tự nhiên bước qua đây"

* Sao giờ. Tao hơi ớn với con nhóc đó - tên 2 lùi một bước

* Hừ.. chắc không sao đâu. Con đó chắc chỉ làm màu thôi. Xông lên - Tên 1 chỉ huy

Cả ba tên tiến lên phía trước. Sasuke và Sakura chuẩn bị tấn công nhưng Sarami cản lại. Thành linh từ đằng sau bọn chúng, Kakashi xuất hiện và bém từng tên một không còn manh giáp.

* Tại sao..... ta đã giết người rồi cơ mà

* Đúng nhưng đó là thể thân thôi. Thực ra ta đã biết các người ở đây từ trước - Kakashi bình thản mà nói

* Làm sao người biết??

* Chính là vùng nước. Mấy ngày Nay chưa hề có một giọt mưa nào mà lúc ấy lại có một vùng nước như thế nên càng làm ta nghi ngờ hơn mà thôi

* Hừ các người giỏi lắm

Ba tên liền chết nằm sấp hết một chỗ. Kakashi ra hiệu cho các học trò cùng ông lão đi tiếp đến làng sông. Đi một chút thì Sarami khựng lại.

* Sao thể Sarami?? - Sakura hỏi

* À tớ làm rơi một thứ. Mọi người đi trước đi. - Sarami quay lại đi

Mọi người không chút nghi ngờ mà đi thẳng tiếp. Còn cô quay lại có thật là rơi đồ hay không.

* Hừ. Tên chết tiết dám lừa chúng ta - Tên 1

* Chúng ta lần sau sẽ báo thù- Tên

* Đúng thế - Tên 3

* Ta nghĩ không có lần sau cho bọn ô uế như các người đâu - Sarami đứng chống nạnh, cười tà khí. Tay phải cầm một đoản đao.

* Người.. - Ba tên xanh mặt

* ta thấy thầy Kakashi hơi nhân từ nên ta quay lại để cho các người yên lòng thôi - Cô cười và giờ đoản đao lên phía trước bọn chúng.

Ân thanh của ba tên thất thanh ngay trong rừng làm chấn động lũ chim. Nhóm Kakashi cũng nghe thấy mà nghĩ chắc nghe lầm, đúng lúc ấy Sarami quay lại rồi đi cùng họ băng qua dòng sông tới làng sông.

Tại khu vực ba tên. Người của chúng xem tình hình mà hoảng hồn khi thấy thân người cả ba không có đầu. Đầu của chúng thì đang được treo trên cây lòng thông cột bằng tóc của chúng với lại trên trán ba tên có ghi "Sa - Ra - Mi", từng trán một chữ.

* Nè Sarami. Bà lượm mà lâu thế? -Naruto hỏi

* Tại ba tên đó đề lên nên tớ phải vác chúng ta một chết - Sarami thản nhiên

* này. Lúc này có nghe thấy gì không? - Sasuke lạnh lùng hỏi

*..... **không** - cô cười nhắm tịt mắt

Hết tập

Bạn đang đọc truyện [*Đổng Nhân Naruto*] *Đặc Công Xuyên Không* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Đồi đầu Zabuza

Diễn biến tiếp theo của chap trước.

Cả nhóm đang trên dòng sông đi tới làng sông. Lúc này ngay trong sương mù dày họ nhìn thấy một cây cầu đang xây dở dang mà lại vô cùng to lớn. Naruto ngược nhìn la lên.

* Ôh ôh tuyệt quá đi - Naruto mắt long lanh

* Suyt. Im lặng đi nhóc, coi chừng bọn chúng phát hiện đấy - người lái thuyền nhấn mặt nhìn Naruto

* Có chuyện gì sao? - Sakura nhỏ tiếng hỏi ông lão

* như các người biết đấy. Ở đây có một tên xem mình là boss đưa hàng trăm tên đạo tặc phá rồi không cho ta xây cây cầu này. Chúng ta tóm mọi quyền trong làng làm ta phải nhúc óc vô cùng - ông lão mệt mỏi giải thích

* Làng không có ninja nào sao? - Kakashi hỏi

* không có nên ta mới tới làng konoha nhưng nào ngờ lại đưa đám nhóc này tới bảo vệ. Không biết sao nữa

Mặt các thím nổi gân lên luôn. Tưởng bọn này thích lắm chắc. Sarami thì cứ mãi ngắm nhìn cây cầu hùng vĩ nữa vời mà nhớ tới lúc mẹ cô cũng từng giúp cô thoát bằng cách làm sập cây cầu không cho bọn Robot đuổi theo cô nữa. Kí ức đó làm cô không tài nào quên được lần cuối cô nhìn thấy mẹ của mình.

* tới nơi rồi - người lái thuyền dừng lại bờ

Tất cả từ từ đứng dậy đi trên đất và họ tiếp tục mem theo con đường mà đi thẳng tới nhà ông lão. Tuy vậy chả may mắn gì khi họ bắt gặp một tên ngang đường. Đúng vậy hẳn chính là Zabuza.

* Các người muốn sống thì giao nộp lão già cho ta - hẳn từng từng người mà nói

* Lại một... - Naruto tính nói nhưng mà bị Sarami chen vào

* Tên biến thái như người muốn đánh lại bọn này sao - Sarami cười nửa miệng

* Con nhóc hỏi sữa như người muốn đấu với ta - zabuza liếc nhìn cô

* Hahaha đừng làm ta mắc cười, người chả đủ trình đâu, ngon nhào vô. Thầy Kakashi giao cho thầy, em thách đấu dùm rồi đó. - Sarami mặt vô tội chỉ tay về phía Zabuza

Cả đám té ngã ngửa ra sau. Có ai tin nổi được hay không chứ. Lần đầu tiên họ mới thấy Sarami troll như thế từ đó tới giờ.

* thầy có cần em làm chuyện này sao - Kakashi cạn lời

* Thì hẳn nói tụi học trò cưng của thầy như thế mà thầy chả phản ứng gì là sao chứ, em trông cậy vào thầy đó - Sarami vỗ vào ngực Kakashi vài cái rồi lùi về sau vừa bảo vệ ông lão vừa xem kịch

*.... -Kakashi giờ thực cạn khô lời sa mạc luôn rồi. Tóc muốn rụng sớm vì mấy cái lời nói của Sarami.

* Hình như ta có nghe nói về người "kakashi Sao chép" - Zabuza xoa cằm nhìn

* Thế sao. Vậy cùng thử nào -Kakashi vạch con mắt che ra và kích hoạt Shaginran tấn công về phía hắn

Sasuke nhìn thấy con mắt Shaginran của tộc Uchiha làm cậu ngạc nhiên vì không hiểu làm sao Kakashi lại có nó. Nhưng rồi cậu bỏ qua chuyện đó chờ xong xuôi tên Zabuza thì mới tính chuyện đó sau. Sasuke cùng Naruto giúp sức cho Kakashi tấn công hắn. Sarami và Sakura thì lấy thân chắn cho ông lão.

* Cẩn thận đó,hắn rất mạnh đấy - Ông lão la lớn kêu cả ba coi chừng

Họ mặc dù chả biết hắn có mạnh thật hay không mà họ vẫn liều đánh hắn liên tục. Kakashi thì dùng con mắt mà sao chép liên tục các chiêu thức của hắn.

* người khá lắm Kakashi -Zabuza đứng trên mặt hồ tấn công Sasuke và Naruto xong là nhìn Kakashi.

* Quá khen - Kakashi lạnh nhạt nhìn hắn

* Nhưng đáng tiếc vì người đã lọt vào bẫy của ta rồi - Zabuza trừng mắt

* Cái gì... Ặc - Kakashi chưa kịp phản ứng đã bị hấn nhót ngay vào một khối cầu nước.

* Thầy Kakashi.... - Naruto lên tiếng

* các người mau giao lão già ra không thì mạng của thầy các người ta không bảo toàn - Zabuza đe dọa

Mặt của bốn người trừ Sarami là ai cũng căng thẳng lo sợ. Nếu đưa lão ra thì coi như nhiệm vụ bảo vệ thất bại, nhưng mà mạng thầy kakashi thì chắc chắn sẽ bị hấn giết chết. Có khi hấn nuốt lời mà không giao đã thế giết luôn đám thầy trò và ông lão nữa.

* Dám ra điều kiện với ta thì hơi quá rồi - Sarami thì thầm và chạy tới chỗ hấn.

* Con nhóc kia muốn thầy của người chết sao - zabuza chuẩn bị

* Sarami. Cậu đừng đại dốt như thế - Saku ra la lên

* Sarami - Naruto la lên

* Đồ ngốc - Sasuke mặt lo lắng nhìn

Đừng nghĩ Sarami là con vô dụng như thế. Sarami khi còn là một học sinh ninja bình thường chưa lên Genin. Cô đã âm thầm tìm hiểu nguyên tố của mình trước đó và cô phát hiện mình thuộc Sét, nước, phong và đất. Tuy không có lửa mà không sao. Có điều cái mà cô muốn chính là thuật di chuyển tức thời của "Tia chớp vàng" làng Konoha. Cô không có gì có thể cản được nếu cô đã muốn học. Và thành quả mà cô mong muốn đã.....

* Xem thành quả nào - Sarami vừa cười vừa làm ẩn thuật.

Đúng lúc tên Zabuza thấy cô sát lại gần là hấn đã ngay tức khắc bóp nát khối cầu có Kakashi. Ai cũng "Rì lô mô sòn" □□□.

* ngu ngốc khi cãi lại ta - Tên Zabuza tự tin đàm phán

* hi. Người mới ngu ngốc đấy - Sarami cười

Sarami dùng thêm thuật đất và nước tạo thành cây trói buộc tên zabuza lại. Và đúng lúc Kakashi từ đằng sau lưng Sarami lên phía trước đâm ngay tên Zabuza.

* ... hự.... cái gì. Làm sao mà người - zabuza trừng mắt

* ta cũng như người khá bất ngờ về vụ này - kakashi thờ phào

* Ặc sao thầy Kakashi thoát ra hay vậy? - naruto há hốc mồm cùng Sasuke

À thì lúc cô vỗ tay vào ngực kakashi là lúc đó cô bỏ thanh Kunai mini có ẩn dịch chuyển và ghim một kunai nhỏ có ẩn vào vùng mà Sarami đứng trước đó. Khi zabuza sắp làm khối cầu nổ là cô đã dịch chuyển Kakashi nhanh chóng. Quy trình là thế.

* Các người khá đấy - Zabuza khen rủa

* Chúng ta chắc nên cho hấn xuống chơi cờ với diêm vương thôi - Sarami lạnh lùng mà nói

Đúng lúc khi ấy có vài cái kim băng phóng tới đâm vào huyết của hấn làm hấn tắt thở. Tất cả dồn mắt về hướng kim băng phóng ra. Một con người mang chiếc mặt nạ đứng trên cây.

* Cảm tạ đã giúp tôi bắt hấn. Tên này dám phản bội nên bọn ta đang truy tìm mà giết hấn - Haku lên tiếng nhẹ nhàng

* thế sao?? - Kakashi nhìn

* hấn chết rồi giờ ta sẽ mang xác hấn về hội. Xin cáo từ - Haku mang Zabuza đi mất

Ai cũng chẳng nghi ngờ gì riêng Kakashi có hơi khó tin. Còn Sarami thì đứng nghiêng khoanh tay nhìn lạnh lùng. Cái trò đó làm sao lừa được cô khi cô từng đã tìm hiểu vị trí và các huyết đạo lúc còn là một đặc công. Cả nhóm nhẹ người và cùng nhau đi tiếp đến nhà lão.

Hết chương

Bạn đang đọc truyện [Đồng Nhân Naruto] Đặc Công Xuyên Không được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Làng sóng - Luyện tập

Sau khi đối đầu với Zabuzza xong thì nhóm 7 về nhà ông lão dưỡng thương cho Kakashi. Lúc đầu anh ta không bị gãy chân đâu mà do chị Sarami không chú ý mà làm cho Kakashi rơi trúng cái hố nhỏ và cái kết bó chân. Khi đó cả nhóm có hỏi làm sao Sarami lại giỏi như thế. Hơn thế nữa là sao Sarami lại biết dùng mộc thuật. Cô lảng tránh hết các câu hỏi mà trung ra cái mặt thảm sát.

Thấy Sarami không nói thì họ cũng không hỏi thêm gì nữa để tránh mất tính đoàn kết. Ngày hôm sau Kakashi dẫn cả bọn tới giữa rừng. Thầy ấy tập cho cả bọn đi vững trên cây mà không cần leo trèo. Nhìn thì dễ mà làm thì có được đâu nhất là Naruto té lên té xuống liên tục. Sasuke thì tạm đỡ còn Sakura thì leo lên được khá cao. Chỉ còn Sarami là Kakashi không thấy đâu hết.

* chỗ này chả cao gì hết - Sarami từ đỉnh ngọn mà la lên.

Ai cũng ngược nhìn mém rớt mồm. Không ngờ Sarami lại giỏi như thế, mới đó mà đã leo lên xong tới đỉnh chưa đầy 5 phút. Kakashi cảm thấy cần chú ý cô nhiều hơn. Kết thúc một buổi, tất cả quay về nhà ăn cơm nhưng Naruto và Sasuke thì lại không về mà ở đó đòi luyện tập.

Chỉ còn Kakashi, Sakura và cô la về ăn cơm. Ăn xong thì Sarami xin phép đi luyện tập một mình. Cô dạo dác xung quanh, không có ai thì cô mới bắt đầu học nhưng lại không phải thuật của ninja có điều cũng có dùng một phần chakra " Vũ khúc âm thanh". Là tuyệt kĩ vừa múa song kiếm vừa hát. Cô bứt lấy hai nhánh cây vừa tay mà dùng.

Cô hít lấy một hơi và hát. Từ cánh rừng im lặng mà nó đã chuyển động xoay tròn. Cô hát và múa giống với kĩ thuật của kiếm hiệp thời xưa vậy. Mỗi nhát chém của cô phốt qua kèm theo chakra tỏa lan làm sứt mẻ những thân cây khá nhiều.

* tiếng gì thế? - Naruto tròn mắt

* Có ai đó đang hát - Sasuke lắng nghe

* nghe kĩ đúng là hay thật nhưng nó phát ra từ đâu thế nhỉ? - Naruto nhìn xung quanh

* qua bên đó xem sao - Sasuke chỉ tay

Cả hai thanh niên liền chạy tới tìm âm thanh. Có vẻ hơi tiếc là Sarami đã xong rồi nên âm thanh cũng ngừng luôn. Ngay lúc ấy có tiếng vỗ tay và Sarami quay lại nhìn. Đó là Haku khi mặc dân thường.

* Em hát hay lắm - Haku tiến lại gần

Sarami biết lúc này Haku sẽ không động thù nên cô im lặng mà nhìn Haku tiến gần.

* em đang tập hát à? - Haku hỏi

* Vâng... mà anh trai đây là ai? - Sarami nhìn.

* Em biết anh là con trai sao - Haku ngạc nhiên

* Là do giọng của anh nên em biết. Thanh quản của con trai và con gái có đặc điểm khác nên em dễ nhận biết - Sarami từ lúc còn là đặc công đã được luyện tập rất nhiều để phân biệt.

Haku không ngờ có hơi đánh giá thấp Sarami. Khi chiến đấu với Zabuzza, anh nghĩ cô chỉ may mắn mà có thể đánh bại. Nhưng mà anh làm rồi, nếu phân biệt được cả giọng con trai và con gái thì chứng tỏ thực lực không hề nhẹ. Haku bắt đầu đề phòng cô nhiều hơn. Nếu sơ suất thì sẽ bị phát hiện ngay.

* Anh làm sao thế?

* À không. Mà em sao ở đây thế?

* Em chỉ luyện tập một chút thôi - Sarami cười hắc ám

Haku tự nhiên thấy bất ổn nên giả vờ có việc gấp đi về.

* Mình có làm gì đâu mà sao hấn đi lẹ thế? - Sarami tự hỏi.

Nãy cô chỉ tính cười thân thiện mà do trước giờ ít khi cười nên lúc này không hề biết mình đang cười theo kiểu hắc ám muốn giết người. Cô gãi đầu và đúng lúc ấy Naruto với Sasuke xuất hiện.

* ủa Sarami. Sao cậu lại ở đây? - Naruto hỏi

* tớ ở đây chứ ở đâu? - Sarami mặt bơ nhìn hai người họ

* Nãy cậu có nghe ai hát quanh đây không? - Sasuke hỏi

*..... Có....

* Ở đâu? - Na với Sasu hỏi

* Có..... mới lạ - Sarami nói xong quăng hai cái nhánh cây và đi về.

Naruto và Sasuke đồ mồ hôi hột. lát sau họ theo Sarami đi về. Sarami tính là về nhưng nghe thấy âm thanh loạt soạt cô liền dừng lại và chạy đi. Naruto và Sasuke bất ngờ khi thấy Sarami chạy nhanh như thế làm họ không thấy bóng dáng cô đâu. Còn cô thì vừa đuổi kịp cái bóng đen lúc nãy, cô chặn đường hắt lại.

* Ngươi là ai? - Sarami nhìn hắt đầy sát khí

Hắt không nói gì mà lùi lại. Cô nhìn kĩ mái tóc đỏ mắt đỏ, áo khoác đen có hình đám mây đỏ. Sarami tròn mắt nhìn lên.

* Akatsuki - Sarami kinh ngạc vì làm sao hắt ta... Sasori lại có mặt tại làng sóng.

* Nói... ngươi sao lại theo dõi bọn ta. Mục đích là gì - Sarami hỏi lần nữa.

Sasori không trả lời mà nhìn cô thật lâu. Không thấy hắt phản ứng nên cô cũng rút lại thủ thế của mình.

* Không trả lời sao. Hay là ngươi muốn thủ tiêu một trong ba bọn này - Sarami tiếp tục

*... Không... - Sasori bây giờ mới chịu lên tiếng

* Không hà? Vậy thì ngươi muốn gì? - Sarami khó hiểu hỏi tiếp

* Ta... chỉ muốn nghe thôi - sasori tự nhiên áp úng

* Nghe gì? - Sarami khoanh tay nhìn hắt

* Là... bài hát đó... - Sasori nhìn qua chỗ khác

Cô tròn mắt nhìn. Hắt không làm gì mà chỉ muốn nghe hát thôi sao. Tên này lạ thật.

* Chỉ thế thôi à? - Sarami hỏi cho chắc

* Phải - Sasori trả lời dứt khoát

*.... ngày mai giờ này tại chỗ này - Sarami nói xong đi mất. Nếu hắt không hại ai thật thì cô cho qua. Nếu như lúc nãy hắt mà dám tấn công thì có lẽ cô đã treo cái đầu anh ta vào góc cây hoặc tới ngay căn cứ của Akatsuki mà trao trả đầu hắt cho bọn kia rồi.

Sasori nhìn cô đi khuất. Tại giờ này chỗ này vào ngày mai hắt sẽ được nghe hát lần nữa. Tự nhiên hắt vừa đi vừa cười tươi.

* Sarami. Cậu đi đâu mà chạy nhanh thế? - Naruto lo lắng hỏi

* thì tưởng có con thỏ nên tớ định bắt ai dè không có nên về - sarami nói tỉnh bơ

* Kakashi: Haizzz... Sakura và Sarami ngày mai theo ông ấy tới cây cầu còn Naruto và Sasuke thì theo thầy luyện tập

Cả đám vâng lệnh làm theo.

Còn tiếp

Bạn đang đọc truyện *[Đồng Nhân Naruto]* Đặc Công Xuyên Không được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Làng sóng - Chiến đấu

Trôi qua một ngày. Nhóm của Kakashi đã tách ra, Sakura vs Sarami đi theo giám sát ông lão. Naruto vs Sasuke thì theo Kakashi.

* Sakura, tớ bận chút việc nên lát nữa tớ sẽ theo sau - Sarami nói rồi chạy thẳng vào rừng

* A nè.... cậu ta đi đâu thế nhỉ? - Sakura nhăn nhó khó hiểu, sau đó đi theo ông lão tới cây cầu.

Sarami rất biết giữ lời hứa. Đúng giờ là cô sẽ tới ngay, vừa tới nơi là cô ngó xung quanh tìm cái tên Sasori nhưng mà không thấy hắn đâu hết. Cô chờ hơn 10 phút rồi sau đó suy nghĩ chắc hắn không tới. Mà thôi, cô mặc kệ hắn ta và ngồi xuống hát cho thoải mái. Vừa cất lên là âm thanh vang vọng ngay khắp khu rừng. Nhóm Kakashi đang luyện tập cũng nghe thấy.

* Là tiếng hát đó! - Naruto bất ngờ dừng luyện tập

* Là ai hát thế nhỉ? - Kakashi chăm hỏi

* Người này thật thần bí - Sasuke suy nghĩ thầm và tiếp tục luyện tập

Về phía cây cầu, họ cũng đang vừa làm vừa nghe giọng hát vang trong rừng.

* Giọng hát hay quá.

* Tuy không biết là ai nhưng hôm qua với hôm nay mỗi khi nghe là tôi liền có tinh thần làm cực hăng luôn hahaha

* Đúng đó. Giá mà biết chủ nhân giọng hát đó là ai thì tuyệt nhỉ.

* mấy chú lo mà làm đi. Không là bị đập ra sông đấy hahaha

* Hahaha - các công nhân cười sáng khoái và tập trung làm việc

* Giọng hát hay với khá quen nhưng mà... - Sakura thầm suy nghĩ

Trở lại phía Sarami. Cô còn đang hăng say mà hát, phút chốc cô nghe tiếng hét của Sakura. Cô nghĩ tên Zabuza đã tới và cô tức tốc đứng dậy chạy đi. Sasori từ sau thân cây xuất hiện nhìn cô chạy đi mất và rồi hắn cũng biến mất tăm.

Sarami vừa chạy ra khỏi cánh rừng là thấy tên Zabuza đang tiến lại gần ông lão. Nhóm Kakashi đã có mặt lúc nào không hay đang che chắn cho Sakura và ông lão.

* Các người thật phiền phức - Zabuza nhăn mặt

* Ta sẽ không để người đụng tới ông lão đâu - Kakashi nhìn hắn

Phút chốc hai bên bắt đầu tấn công nhau. Naruto với Sasuke định bước ra nhưng bị Haku chặn lại và dùng nhẫn thuật.

* Sarami cậu ở đâu giờ này chứ? - Sakura đang run người chắn cho ông lão

* Ở đây nè thím - Sarami chọt chọt cái vai Sakura một cái

* Á... cậu đã ở đâu thế? - Sakura giật mình

* Thì trong rừng thôi. Họ đang đấu đó hả! - Sarami bình thản

* Sao cậu còn bình thản như thế trong lúc này chứ. Cậu không sợ hay sao? - Sakura ngạc nhiên nhìn cô

* Sợ ư, tớ thấy người đang sợ..... chính là cậu đó Sakura! - cô lạnh lùng liếc nhìn Sakura

* ... - Sakura cùng ông lão rùng mình không nói nên lời.

Sarami ngồi đó nhìn bọn họ chiến đấu. Cô không thích chen vào cuộc chiến lúc đầu thì hăng nhưng lúc sau thì sụt sứt làm cô chẳng có hứng để giết chúng. Và tất nhiên y chang trong kịch bản. Mọi thứ đã kết thúc trong tuyệt. Đối với tuyết bình thường thì sẽ lạnh nhưng ở đây nó lại ấm áp..... chỉ với người khác chứ Sarami là đang thấy lạnh đấy chứ.

Sau vài ngày dưỡng thương cho Kakashi. Họ đã tới thăm mộ của Zabuza và Haku.

* Này, cậu không thấy Sarami khó gần sao? - Sakura khẽ nhỏ bên tai Naruto

* ý cậu là sao? - Naruto ngu ngơ

* chắc, thì cậu ấy tớ thấy có hơi lạnh lùng và khó nói chuyện đó - Sakura

* tớ thấy cậu ấy.... dễ gần mà - Naruto liếc sang nhìn Sarami thăm hiện ra vài vết đỏ trên mặt

Sakura nghĩ Sarami ghét cô ấy nên mới lạnh lùng như thế. Về phần Sasuke khi nhìn Sarami thì cậu cảm thấy Sarami rất không bình thường giống như hành động bình thường lúc đó. Kakashi cũng rất tò mò về cô gái tóc tím than này. Còn Sarami thì cô mãi nhìn cái bia mộ một lúc thì nhắm mắt. Cô đang suy nghĩ nếu như cô chết đi lần nữa thì liệu cô sẽ gặp mẹ của mình hay không và khi gặp lại thì mẹ có còn nhận ra cô hay không.

* Được rồi, dọn dẹp hành lý về thôi các em - Kakashi đập tay ra lệnh.

Tất cả thu gom đầy đủ và họ nhanh chóng tới cây cầu đã sửa chữa xong.

* Anh.. hic.. Naruto... Anh hứa... hic.. sẽ quay lại đây chứ... hic - cháu trai của ông lão khóc nức

* đương nhiên. Con trai đừng bao giờ khóc. Mạnh mẽ lên - Naruto cười nhe răng và rồi xoay người lại cùng nhóm đi về.

* Ê, ai vừa nói " con trai không khóc" vậy!?! - Sarami liếc qua Naruto đang khóc tèm lem thấy mà ghê.

* Tại... bụi thôi chứ bộ - Naruto biện minh

Sau khoảng thời gian đó. Cây cầu đã được đặt là cầu NARUTO. Về cánh rừng sau khi nhóm Kakashi đi rồi thì dân làng không còn nghe thấy ai hát nữa nhưng họ vẫn ghi nhớ âm thanh ấy mọi lúc và đặt ngay cái cánh rừng là " Rừng hát".

Về phía Konoha lúc này..

* thằng nhóc Naruto cũng khá đấy - Hokage cười

* Ngài nghĩ thế sao! - Iruka

* Ừm Mà ta cũng có ấn tượng với con bé này, tên gì ta.... à Sarami - Hokage

* Ý ngài là sao? - Iruka

* cậu dạy tại này bao nhiêu năm mà không thấy gì à? - Hokage

* - Iruka im lặng

* Kì thi Chuunin lần này. Ta muốn thật sự nó đến sớm để tận mắt chứng kiến cách chiến đấu của bọn nhóc này. Lúc đó chắc sẽ thú vị lắm đây - Hokage ra vẻ khoái chí

Về phía Akatsuki

* Về rồi sao tên người rồi. Mì đi đâu mà mấy ngày nay chả gặp mặt thế? - Deidara hằm hằm nhìn

* Ta đi đâu cũng phải báo cáo cho mi sao tên dở hơi - Sasori lạnh lùng

* Cái thằng này muốn ta giết mì à - Deidara nổi đóa

* Hừ - Sasori quay người ra ngoài hang nhìn bầu trời mà nghĩ tới hình bóng của cô bé tóc tím than đang hát.

Cuối cùng nhóm Kakashi đã trở về và họ bắt đầu nghỉ ngơi sau chặng đường dài. Naruto và Sarami đi cùng nhau về.

* Sarami này, cậu... có thích tên Sasuke không? - Naruto hỏi

* Không - Sarami lạnh giọng

* vậy cậu thích ai? - Naruto

* Không quan tâm - Về tới nhà là cô lao thẳng vào trong

* Vậy là mình có cơ hội nhỉ - naruto cười khoái chí và tung tăng vào trong nhà.

Nhiệm vụ cấp C: Bảo vệ ông lão (hoàn thành)

Còn tiếp

Bạn đang đọc truyện [Đồng Nhân Naruto] Đặc Công Xuyên Không được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Konoha - Kí thi Chuunin

Trôi qua mấy ngày. Nhóm 7 của Kakashi đã rất tốt khi hoàn thành các nhiệm vụ được giao. Mặc dù Naruto hay phá hoại nhưng đều xong xuôi tốt đẹp nhờ Sarami và Sasuke.

Ngày hôm nay có thể nói là một ngày trọng đại. Cả team đang rảnh rỗi tập trung tại một chỗ.

*Chào hai cậu. Xin lỗi tôi trễ - Naruto nhe răng cười tiến tới họ

* Cậu với Sarami làm gì mà lâu thế? - Sakura chống nạnh

* Hehe. Tớ ngủ quên, nhờ Sarami qua kêu nên tớ mới lật đặt trời dậy - Naruto thật bình tĩnh trong mọi hoàn cảnh

* Một chút mà cậu không dậy là tớ đã trói tay chân cậu tứ phía mà phanh thây rồi ấy chứ - Sarami ngáp một cái.

Ngay khi cả bốn tụ họp đầy đủ, thầy Kakashi liền xuất hiện.

* Chào buổi sáng mấy đứa. - Kakashi vui vẻ đưa tay lên chào

* Hôm nay có nhiệm vụ nào vậy thầy? - Naruto hỏi

* À. Hôm nay không làm gì cả nên tạm thời mấy đứa cứ vui chơi chút đi rồi lát 2 tiếng sau tới ngôi đền chờ thầy, sẽ có bất ngờ cho mấy đứa - Kakashi vui vẻ nói xong liền tạm biệt cả lũ chạy đi mất

Bốn người ngơ ngáo nhìn nhau và chả biết làm cái quái gì lúc này nữa. Họ chỉ biết đi vòng vòng và nói chuyện vậ thôi. Ngay lúc ấy họ đụng trúng ngay một người.

* Ui da. Không biết nhìn đường hay sao - Naruto giận lên

* Người mới nói gì! - Temari liếc nhìn.

Thì ra họ đụng người làng Cát. Đã thế đó còn là Gaara nữa, mặt tên này chả hiện lên cảm xúc nào ngoài khó chịu. Tên này nhìn Naruto gần như muốn giết luôn vậy ấy.

* Gì chứ.... - Naruto la lên mà bị Sarami bịt cái miệng lại.

* Chúng tôi xin lỗi vì đã đụng ba người - Sarami đứng lên trước mặt nhìn cả ba lạnh lùng mà nói

* Hừ! cái khuôn mặt của cô chả giống gì là thành tâm xin lỗi cả - Temari nhăn mặt

* Muốn chiến... - Nar bị cô bịt tiếp nữa

* Vâng là lỗi chúng tôi. Chúng tôi xin phép đi trước nhường đường - Sarami kéo cả ba đi qua họ.

Gaara nhìn theo hướng của cô âm thầm dùng cát tiến gần tính là để làm gãy chân cô vì cái tội mạo phạm. Có điều cô cảm nhận được điều đó và cả bốn biến mất tầm. Temari và Kankuro kinh ngạc. Gaara thì tròn mắt nhớ lúc này cô vừa trao cho cậu ta con mắt sát khí.

* Đi thôi - Gaara hầm hầm đi lên trước.

Lúc này nhóm của Naruto dịch chuyển tới một con đường khác.

* Chuyện gì vừa xảy ra thế? - Sakura cùng Naruto đồng thanh

* Vừa nãy cậu dùng dịch chuyển? - Sasuke nhìn Sarami

* Ừ. Nên cảm ơn ông trời đi, nếu mà lúc này cả đám còn ở đó thì chúng ta đã tui rồi - Sarami khoanh tay dựa tường

* Ý cậu là sao Sarami? - Naruto hỏi

* Tên vừa nãy muốn giết chúng ta đấy, nên cẩn thận với hắn - Sarami nhìn cả ba bằng con mắt lạnh

Tất cả không sợ tên ấy mà chỉ sợ mấy cái lời mà Sarami nói ra mà thôi. Cả bọn im lặng một lúc và tiếp tục đi tới đền thờ. Vừa tới nơi họ ngồi chờ gần hai tiếng, đúng thời gian thầy Kakashi xuất hiện.

* Mấy đứa đúng giờ đó - Kakashi cười

* Đờ hơn người " Nói một đấng làm một nẻo" đúng không Sensei - Sarami liếc nhẹ và cười

* Hahahaha.... Mà nè, mấy đứa cầm đi - kakashi đưa ra bốn tờ giấy

* U... ơ... ề... Kì thi... Chuunin sao!!! - Sakura

* Đúng vậy. Đó là giấy báo dự thi nên mấy đứa giữ cẩn thận không khéo là khỏi được vào thi đấy - Kakashi

* Ôi em yêu thầy quá - Naruto vui sướng nhào tới ôm Kakashi

* Vậy thi khi nào bắt đầu? - Sasuke

* sắp rồi. Mấy đứa mau tới học viện và lên phòng 301 để thi, nó ở lầu 3 đấy. Thầy sẽ chờ mấy đứa tại cửa phòng thi - Kakashi lần nữa biến mất.

Cả bốn cầm giấy trên tay bước đi tới học viện. Họ leo lên cầu thang và khi đó nhìn thấy một đồng người bu quanh một căn phòng.

* Tại sao lại không cho chúng tôi vào chứ - Ten ten

* Ta không thích thi sao nào - tên có miếng băng cuộn quanh sòng mũi lên tiếng

* Đây là phòng 301. Sao lại không cho tụi này vào - Một người khác

* Tụi này nói rồi. Các người không đủ trình để tham gia đâu. Mau về đi - tên canh cửa nói

Nhóm Naruto thấy tình cảnh đó, Naruto tính chen vào.

* Khoan đã Naruto. Đó không phải phòng chúng ta cần - Sarami chặn lại

* Nhưng đó là phòng 301 mà. Có ghi kia - naruto chỉ vào

* Ngủ ngốc. Để ý kĩ khi chúng ta bước lên cầu thang xem.. - Sasuke

Nghe tiếng của nhóm Naruto. Tất cả im lặng dồn mắt nhìn.

* Cầu thang có liên quan gì? - Naruto

* cậu không nhớ vừa nãy Sensei nói gì sao - Sarami

* Nói..? - Naruto

* Trời ạ. Thi phòng 301 ở trên tầng ba nhưng trong khi ấy chúng ta mới lên có hai lầu mà thôi đồ ngủ ngốc - Sasuke nhăn mặt.

* à à hiểu rồi mà nè, người nói ai ngủ ngốc hả - Naruto cau gắt

* Thôi thôi. Naruto làm ơn bớt gây sự với Sasuke đi - Sakura

* Mới đây bị bọn nhóc đó phát hiện rồi. Lạnh lẽ thật - Tên quán băng trên sòng mũi cười

Lát sau ảo thuật bị giải. Toàn bộ ngạc nhiên khi đó là phòng 201 chứ không phải 301.

* Này cậu kia, cậu tên gì

*... tôi là Uchiha Sasuke - Lạnh nhạt

* Uchiha sao. Khá lắm - hai người xanh gác cười nói

* Sao không hỏi tên mình chứ. Xi - Naruto để tay sau đầu và chu mỏ

* Thôi đi ông, người như ông ai mà chả biết. Đi thôi - Sarami kéo cả ba đi tiếp

* Nè cô bé kia. Còn cô tên gì?

*..... HAYASE SARAMI - Cô lạnh lùng nói rồi đi tiếp

* Hayase Sarami sao! Thú vị - Neji cười thầm

Sau khi biết sự thật. Tất cả liền nhấc chân lên lầu ba.

Còn tiếp

Chương 16: Konoha - Phần thi giấy

Nhóm 7 sau khi giả quyết vấn đề phòng thi các genin bắt đầu đi lên lầu và tới phòng thi. Lúc team 7 đang đi thì bị một người gọi lại.

* Khoan đã - một cậu mặc áo xanh lè. Tóc ngáo dùa và lông mày rậm lên tiếng

Cả bọn quay lại nhìn cậu ta.

* Có chuyện gì? - Sasuke lạnh giọng

* Tôi nghe nói gia tộc Uchiha rất mạnh vì vậy tôi muốn thách đấu với cậu - Lee thủ thế

* Hừ... cậu... - Sasuke lập tức bị Sarami chặn miệng

* Xin lỗi nhưng chúng tôi không rảnh để tốn sức đâu. Ta đi thôi - Sarami cùng ba người nhìn xong rồi quay đi tiếp

* Khoan... - Lee định chặn lại bằng lời nói nhưng ngay sau đó có một bóng đen vụt tới cầu nhanh cực kì

* Như tôi nói. Nên biết lượng sức - Sarami đã dùng dịch chuyển tiến tới Lee và kẻ Kunai vào cổ cậu ta

Sarami rút tay lại và đi tiếp. Lee thì đứng đó bất động nhìn cô.

* Vừa nãy... thật đáng sợ - Lee mặt ngầu (nhìn khá ngáo) hơi run sợ.

* Này Sarami. Sao lại ngăn tôi chứ? - Sasuke

* chả biết cậu hạng nhất là ăn may hay sao nữa. Nhìn sơ qua là tôi đã biết cái cách thủ thế của cậu ta. Dù có dùng Sharingan cũng vô dụng mà thôi. - Sarami mặt nghiêm túc nhìn Sasuke

* Ý cậu là sao Sarami - Sakura hỏi

* Cậu ta thuộc dạng thể thuật. Dùng Sharingan thì cũng khó mà thắng được cậu ta, đừng nghĩ rằng mình có Sharingan mà khinh địch, cậu có thể chết bất cứ lúc nào đó Sasuke - đôi mắt Sarami càng đậm hơn như một hố đen làm Sasuke khá rùng mình

Vừa nói xong là họ đã tới được phòng thi. Trước cửa chính là Kakashi. Thầy ấy đã chờ thật và giải thích mọi thứ về kì thi. Xong xuôi cả bọn mở cánh cửa ra. Naruto kinh ngạc vì có một đồng người từ làng khác nhau tới tham gia kì thi.

* Sao mà đông quá vậy - Naruto la lên

* Chứ cậu muốn bao nhiêu, chỉ mỗi nhóm chúng ta thôi à! - Sarami

* A! Sasuke kun cũng tham gia sao. Mình vui quá - Ino xuất hiện chạy tới ôm tay Sasuke

* Này này. Sasuke là người nhóm tôi đấy, xê ra đi - Sakura nổi đóa nhìn Ino

* Thì sao chứ - Ino lườm Sakura

Đúng là tranh hùng hồ đấu. Hai cô gái vì yêu hóa điên.

* Ino, bà bớt dùm đi - Shikamaru lười biếng nói

* Sarami, chào cậu - Hinata ngại ngại

* A Hinata chào cậu - Sarami nở nụ cười nhìn Hinata

Rồi lần lượt những người trong nhóm của konoha tới chào hỏi nói chuyện. Ngay trong đám đông đó có hai con người một nam một nữ nhìn tới phía cánh cửa.

* O, chị à đó có phải là...- Tên nhóc nào nó khiêu khiêu

* Không nhầm chứ, là nó thật sao, qua đó xem - cô gái đi tới.

Trong lúc Sarami đang nói chuyện với Hinata thì hai cô cậu kia đột nhiên nắm vai Sarami và xoay cô sang mặt họ nhìn. Sau đó hai người ấy ngạc nhiên.

* Là mày sao Sarami - Mỗ nam nói

* Mày đúng là Sarami Hanteri không thể? - mỗ nữ nói

* Sarami, hai người này cậu quen? - Hinata hỏi

Cô khá bất ngờ vì bị người nào đó xoay vòng, khi định hình lại xong cô mới nhìn kĩ. Đó chẳng phải là hai chị em khác cha khác mẹ đây sao. Nói luôn người chị tên Rami và thằng em tên Ruma.

* Ôh ra là hai người - cô bật chế độ khinh thường

* Quả nhiên là mày, mấy năm không gặp - Ruma cười đều

Thấy tên Ruma còn nắm vai Sarami. Naruto bắt đầu nhăn mặt và dùng tay chặt xuống cho hắn thả ra.

* Ui da mày là thằng nào - Ruma tức

* Tao là Uzumaki Naruto, là đồng đội của Sarami thì sao - Naruto

* còn bọn ta là anh chị của nó đấy tên kia - Rami chống nạnh nói

* Xin lỗi nhưng chắc hai người chưa nghe gì từ cha mấy người sao! - Sarami

* Ý mày là sao? - Ruma

* từ lúc về làng Konoha thì tôi đã đổi họ là Hayase rồi, do cha mấy người sợ tôi làm ô danh dòng họ đấy - Sarami

* Hừ, mày cũng chả khác lúc trước. Tao còn sợ mày mang danh dòng họ tao đi làm xằng kia - Rami

Nghe mấy câu của hai tên này làm cho những người xung quanh muốn nhào vô đánh. Sarami gọi hai người đó đi qua bên khác nói chuyện.

* Sao. Mày có gì không dám nói với mấy đứa bạn mày à - Rami cười đều

* Ừ đúng đó chính là..... tao sợ tao sẽ giết hai chúng bay trước mặt toàn thể. - Sarami ghì sát tai hai tên đó mà thì thầm.

* Mày mày.... - Ruma run người

* Muốn toàn mạng về với gia đình thì hai người các người nên ít đụng tới tôi đi thì hơn. Tôi là Hayase Sarami nên nhớ Hanteri Rami và Hanteri Ruma à - Cô cười nham hiểm và về vị trí của mình.

Rami và Ruma không tin được sao gần đây năm mà Sarami thay đổi hoàn toàn. Tàn ác độc mồm độc miệng nhiều hơn. Tiếp tục theo nguyên tác Kabuto xuất hiện rồi tới bọn làng âm thanh và cuối cùng là các chủ khảo. Cái cha mặt nhiều sẹo tên là Ibiki. Ông ta kêu các thí sinh vào phòng thi, tất nhiên là thi giấy viết rồi. Thời gian làm là 45 phút.

* Bắt đầu - Ibiki báo lệnh

Các thí sinh tập trung cao độ mà làm. Nhiều thí sinh dùng nhẫn thuật để có copy xem. Naruto là thôi vò đầu. Sarami thì sao, cô ấy đang chống cằm mà xoay cây bút. Không phải vì nó khó mà là chúng quá dễ nên cô chả có hứng làm lắm nhưng mà không làm thì thời gian lại rất là lâu nữa nên cô đành viết đại vào thôi.

Làm xong còn khá nhiều thời gian nên cô ngó xung quanh trong phạm phi mắt và lén lút dùng đồng tiền phóng mấy tên giả dạng thí sinh cho ngủ hết.

* Hừ. Để xem các người làm được gì - Cô cười khuấy và nắm chặt đồng xu.

Ibiki cùng các giám sát ngạc nhiên vì những người trà trộn đều bị bắt tinh thần sự một cách kì lạ. Trôi qua 40 phút gần mấy chục nhóm từ bỏ thi.

* Bây giờ tôi xin phép ra câu hỏi thứ mười - Ibiki

Tất cả dồn mắt nhìn.

* Câu thứ 10: chấp nhận hay không chấp nhận - Ibiki cười

Một câu hỏi kì lạ. Và tất nhiên giống theo nguyên tác. Tất cả đều lọt vào vòng 2. Ngay khi ấy Anko phóng vào làm bể cửa sổ hùng hồn la lên bất ngờ.

Thật là ba chấm.

Đến khi các thí sinh ra khỏi thì Ibiki ở lại thu gom giấy.

* không ngờ lại có một thí sinh để giấy trắng mà vẫn lọt vào, Uzumaki Naruto thật thú vị - Ibiki cười.

Ibiki gom tiếp tục cho đến giấy của Sarami ông ta rất bất ngờ khi cô làm hết chính xác mọi thứ và câu hỏi thứ 10 còn để lại vài câu.

" Thật xin lỗi vì bài quá dễ và thứ lỗi khi đánh ngắt những người trà trộn "

* Là do cô bé này sao? Bằng cách nào? Còn cái đồng xu này là sao?.... Hayase Sarami, rất thú vị hahahahahaha - Ibiki tự đặt câu hỏi cho bản thân. Lát hồi cười to trong phòng.

Còn tiếp

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Naruto*] *Đặc Công Xuyên Không* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Huunin - Vòng 2

Tất cả đi theo giám thị vòng hai Anko. Mọi người đều đã có mặt đầy đủ. Mọi chuyện vẫn y như cốt truyện, Sarami chỉ đứng nhìn tên Orochimaru mà thôi.

_ Anko: khá ngạc nhiên khi có nhóm 4 người đấy.

_ Sakura: A vâng! Chúng em cũng khá ngạc nhiên về vụ này.

_ Anko: vậy bây giờ trong các em ai giữ cuốn trục đây?

Sarami chẳng nói gì nhưng không hiểu sao tự nhiên cả 6 con mắt nhìn về phía cô. Cô dơ ra nhìn lại họ, cuối cùng người giữ cuốn Địa là cô và Thiên là Sasuke. đành chấp nhận giữ nó thôi.

_ Anko: đã xong, tôi xin phép vòng thi thứ hai BẮT ĐẦU.

KẾT CÁCH ~ tiếng mở cửa

Các thí sinh đã chạy vào bên trong. Nhóm 7 cũng thế nhưng có điều...

_ Sakura: Sarami đâu rồi?

_ Naruto: ủa? Mới nãy ở đây mà?

sarami biến mất nên họ có hơi lo! Mà Sarami ở đâu được cơ chứ. Đúng lúc Naruto đòi đi vệ sinh, lát sau cậu ta quay lại cũng là lúc Sarami xuất hiện. Tất cả giật mình nhìn cô cả người lấm lem

*Bà làm gì mà lấm lem thế? - Naruto chỉ tay vào cô mà nói

* Nãy đi không nhìn đường nên vấp té - Sarami nhìn Naruto

* có sao không Sarami? - Sakura đi tới xem

* Khoan đã, có chắc cô là Sarami không chứ? - Sasuke chặn lại

* đúng lắm, có khi là kẻ giả mạo Sarami thì sao? - naruto lùi lại

Sarami không làm gì mà chỉ thở dài sau đó cho NAruto một cú ngay mặt văng cả thước.

* quá tệ, Naruto của tui này chưa bao giờ nghi ngờ và lại cậu ta chưa bao giờ gọi ta là Bà cả đồ ngu - Sarami mặt nghiêm túc nhìn Naruto

Khi bị đánh bất tỉnh thì hắn đã hiện nguyên hình, cái tên mà cô rất ghét vì tiếng mẹ đẻ chưa xong mà hắn cứ nói " Lucky rồi unlucky" làm cô muốn cho hắn ăn đập từ lâu rồi. Khi thấy đồng bọn bị đánh bại thì hai tên còn lại định chạy trốn mà xui thay là Sarami nhìn thấy liền cho hai tên kia một nhát phóng ngay sau cổ từ vong. Sakura và Sasuke kinh người. Sarami định kết liễu cả tên kia nhưng Sasuke và Sakura ngăn lại nên cô đành cho qua và cột hắn lên cây.

* Sarami..... cậu giết bọn họ.... - Sakura run rẩy mà nói

* Không giết chúng thì chúng cũng sẽ giết chúng ta mà thôi - Sarami lạnh lùng nói

* như vậy có hơi quá rồi đó! - Sasuke lên tiếng

* như tớ nói lúc này, khi bước vào đây là chúng ta chỉ chọn giết hoặc để bọn kia giết mà thôi, đây là một kì thi chứ không phải trò chơi đâu. Đi tìm Naruto thôi! - Sarami lạnh lùng nhìn họ

Cả hai vừa nhận một ngụm khí lạnh từ cô, họ không ngờ cô lại lạnh lùng như thế, lạnh hơn cả SASUKE. SAU khi tìm thấy Naruto bị đánh ngất thì sarami liền lay người cậu dậy. CẢ bốn sau vụ giả mạo họ liền chụm lại bàn kế. Trong lúc đó tên Orochimaru lên lút nghe họ nói.

* chúng ta cần một mặt khẩu để dễ nhận ra nhau - sasuke

* vậy mặt khẩu là gì đây? - naruto gãi đầu

Sasuke bắt đầu đặt ra, sarami và sakura đã nhớ mà riêng Naruto là không. Họ vừa xong là có làn khói bủa nổ kích hoạt. Tất cả chạy tán loạn. Sarami riêng cô là đứng yên như không chút hơi thở. Bọn Orochimaru rượt theo quên đi sự hiện diện của SARAMI. Đã an toàn nên cô hô hấp lại như bình thường và đi nơi khác, cô không lo lắng vì biết tên Orochimaru sẽ không làm gì họ quá mức. Cô đi tới khu vực khác, có tiếng động nên cô liền phóng shuriken. BA cái bóng liền xuất hiện.

* oh là người trong nhóm SASUKE - Ino bất ngờ

* ra là các người - sarami hạ shuriken xuống

RA là nhóm của Ino, không ngờ lại gặp nhau, cô biết họ tốt với Naruto nên cô sẽ không giết họ.

* MÀ sao cậu lại ở đây? - choiji

* không ở đây chứ ở đâu! - lạnh nhạt

* cậu cùng nhóm với Naruto mà? - SHikamaru

* lạc một chút thôi - không nói nhiều nên cô đi luôn, mặc kệ họ có gọi lại mãi

Họ nghĩ cô khó gần vì ngoài Hinata với Naruto thì cô không thèm đếm xỉa đến ai cả. Sarami sau 2 tiếng giờ đi về lại với nhóm, lúc đi cô bắt gặp tên Orochimaru đang đấu với Anko, thấy thú vị cô liền nhảy vào tham chiến. Thanh kunai của cô phóng trúng ngay vai của tên Orochimaru.

* cho tham chiến với nhé - cô đứng trước mặt Anko nở nụ cười ham muốn nhìn hấn

* bỏ đồng đội mà đi làm chuyện bao đồng sao - Hấn thề lười nói

* không hấn - Nói rồi cô phóng ngay ba thanh kunai có ba chia về phía hấn. Hấn né qua và ngay tức khắc cô xuất hiện chớp nhoáng. Hấn ngạc nhiên liền né tránh tuy bị cắt một ít tóc. Orochimaru phóng ra mấy con rắn nhào tới cô và bị cô cắt đứt hết.

* Ngươi khá lắm - Orochimaru cười

* Coi như trả thù cho đồng đội - Sarami xoay kunai rồi phóng tiếp tục.

Cứ thế cô xuất hiện các phía của hấn và đánh hấn liên tục. Sau đó dùng lực đốc toàn bộ đám rắn vào xương sườn hấn một cái rắc. Hấn bay dính ngay vào cây tuy thế hấn tiếp tục lột da rồi tấn công lại cô.

* Đây em kia, hấn không phải dạng dễ em đâu lại đâu - Anko la lên trong khi cái ả làm cô ta đau nhức.

* Bởi thế em mới càng hứng thú hơn thôi - Cô cười khuấy và nhào tiếp tục.

Hai bên liên tục đánh mãi suốt một tiếng.

* Ngươi càng làm ta muốn có ngươi hơn đấy - Orochi lười liếm

* Trừ phi ngươi giết được ta đã - Sarami

* Đúng nhưng ta muốn bắt sống và có vẻ vấn này ta đã thắng - Hấn cười

* Cái... A - Sarami vô cùng sợ ý khi không cảnh giác có con rắn phía sau nó cắn ngay cổ của cô và tạo nên cái ấn giống Sasuke với Anko.

* giờ thì ta đi đây. Từ từ ta sẽ bắt ngươi sau - Nói rồi hấn bỏ đi

Cô ôm cổ mà khụy xuống đau đớn. Nó đã hiện lên và làm cô vô cùng khó chịu. Cô thăm rủa Orochimaru, để tình tảo cô tự đâm ngay vào bắp đùi mình, mặc kệ Anko. Cô tiếp tục đi về nhóm.

Ngay khi tìm thấy cô rắng đi tới. Sakura đang lo cho hai tên con trai, sakura nhìn qua thấy Sarami đang một nhọc ngất đi, cô ấy liền chạy ra ngoài xem tình hình, nhìn thấy trên cổ Sarami có ấn giống Sasuke làm Sakura càng lo hơn liền mang vào trong.

Sarami lúc còn chút ý thức cô nhìn thấy Sakura đang lo cho mình. Đây là lần đầu tiên có người lo lắng cho cô như thế. Có lẽ cô đã trách nhầm lòng tốt của Sakura. Xong cô liền chìm ngay vào hôn mê.

Còn tiếp

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Naruto*] *Đặc Công Xuyên Không* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Huunin - (Tiếp theo)

Bây giờ cô đang rơi vào trạng thái hôn mê bất tỉnh. Xung quanh cô bây giờ chỉ toàn là một màu đen thật u ám. Mọi kí ức cứ ùa về vào cô.

* Chạy đi con gái. Chạy đi

* Mẹ ơi huhu...

* Bắt đầu từ bây giờ máy đưa sẽ là đặc công

* Ôi trời nó lại đứng hạng hai nữa

* tránh xa nó ra đi coi chừng nó cắn bị đại đó

Những kí ức kiếp trước làm cô thật khó chịu và đau khổ. Cô trở nên nhức nhối cho tới khi hình ảnh tiếp theo hiện ra.

* Sarami, đồ con hoang

* Từ nay người sẽ có họ là Hayase

* Mình là Uzumaki Naruto. Nè bạn tên gì?

* Hoan hô chúng ta chung đội rồi Sarami

* Sarami cậu giỏi quá

* Sarami rắng lên.

* Thầy có nhờ em đâu Sarami

* Sarami giỏi quá, chỉ tớ cái đó đi

* á. Naruto cậu làm gì thế

Từ khi cô xuyên tới, cô đã nhận được rất nhiều sự quan tâm của bạn bè và đồng đội.

* ta sẽ không giao Sasuke và Sarami cho các người đâu - Sakura

* Là giọng của.... Sakura - Sarami trong tâm thức nghe giọng của Sakura

Trước kia khi thấy Sakura, cô thật sự rất ghét Sakura bởi tính cách của cô ấy. Nhiều lúc cô muốn loại bỏ Sakura nữa nhưng cho đến lúc cô đang đau đớn thì người giúp cô bây giờ chính là.... Sakura.

Rẹt

* Con đó nó tự cắt tóc mình sao

* Sao cơ, Sakura..... đã..... - Sarami

Cô rất muốn chuyển động cơ thể nhưng không được. Cô tức lên vì mình bây giờ đang quá vô dụng. Trong sự tức giận, cô đã nghe âm thanh nào đó.

* Người.... có muốn sức mạnh

* Người là ai? - Sarami mặt nghiêm

* Ta... chính là **sarami** - tên đó cười

Một hình bóng khác xuất hiện rất giống cô đứng ngay trước mặt

* Người muốn mạnh lên để trả thù đúng chứ. Nào hãy cùng nhau.... - Tên đó đưa tay ra

Sarami nhìn bản thân mình kiếp trước. Nhỏ con vô dụng, có điều cái cô cần chính là sức mạnh bảo vệ người cô quý và không ai khác chính là Sakura, Sasuke và Naruto.

* Ta.... cảm ơn nhưng... sức mạnh mà ta cần không phải của người **OROCHIMARU** - cô hét toáng lên làm hình ảnh bị vỡ nát như gương rồi dấu ấn của hắn trên cổ Sarami biến thành hình hoa sen xanh.

Ở phía ngoài Ino, Shikamaru và Choiji đang chiến đấu một cách vô dụng. Neji lúc này đã xuất hiện cũng vừa lúc Sarami tỉnh lại. Cô nhìn về phía Sasuke đang tỏa ra luồng sát khí.

* Sasuke xin lỗi nhé. Lần này tớ sẽ thay cậu xử lý chúng - Sarami cười nắm tay Sasuke truyền khí tức màu trắng áp chế sát khí trong người cậu ta.

* Ô có lẽ ta không cần ra tay nữa - Neji khoanh tay cười trừ

Tất cả nhìn vào trong. Họ nhìn thấy Sarami đang ngồi dậy, nửa cơ thể hiện ra các vết trắng và xanh nhạt.

* Sakura.... - Sarami cười

* Sarami.. cậu tỉnh rồi - Sakura ngạc nhiên

Sarami bước lên phía trước.

* Sakura.... cảm ơn cậu - Sarami nhìn về phía Sakura

Lần đầu tiên Sakura mới nghe được câu nói như thế của cô suốt hành trình. Sakura nghĩ mình đã bị cô ghét rất nhiều. Sarami liếc nhìn sang bọn làng âm thanh rất đáng sợ.

* Có phải.... bọn chúng là kẻ làm cậu bị thương Sakura - Sarami

* Phải là ta đây - Tên tóc dựng nói

* Ôh - Sarami trừng mắt

Ngay lúc này Shikamaru gọi Choiji và Ino quay về.

* Sao vậy nè? - Ino

* Tự nhiên mình thấy ớn lạnh quá - Choiji

* Sa...Sarami - Sakura kinh ngạc

Trong lúc bọn làng âm thanh đang khai triển sức mạnh thì cô đã từ lúc nào xuất hiện trước mặt hắn và đập ngay cho hắn bay qua hết hai cái cây to.

* Con khốn xem đây - Hắn phóng ra luồng âm thanh lớn.

* Hừm - sarami im lặng và phóng ra Kunai ba mũi nhọn

Lập tức cô xuất hiện đánh hắn từ phía. Cuối cùng cô cho hắn một phát gãy tay. Các khớp một cái nghe tiếng rắc. Chỉ cần nhiều đó cũng đủ cho cô xử xong hắn mà không cần nguyên tố.

* Tay ta aaaaa - Hắn la làng đau đớn

* Người rất tự hào cánh tay mình nhỉ hay ta chặt luôn thì sao ta - Sarami cười tiến gần hắn, trên tay cầm kunai

* Dừng lại đi Sarami - Sakura thì thầm. Dù biết cô vốn là thể nhưng sakura không muốn cô giết thêm ai nữa.

* Giờ thì... tạm biệt - Cô cầm Kunai đâm xuống

Đúng lúc ngay sau đó cô sực nhớ ra nhóm Ino cùng nhóm Lee đang ở đây. Cô không muốn họ nhìn thấy hình ảnh máu me của cô nên sarami dừng lại.

* Tạm xem như tha cho ngươi - Sarami gim thanh Kunai xuống và ẩn liền thu hồi lại.

* Ngươi tha cho bọn ta? - Tên có chùm lông phía sau nói

* Sao hay muốn ta giết hẳn - Sarami liếc

Hắn không nói gì nữa mà mang hai tên kia mang đi mất. Sarami quay lại với Sakura đỡ cô ấy dậy.

* Cậu mạnh lắm Sakura - Sarami khen

Sakura nghe thế cũng vui lây. Nhóm Ino thì thấy tên kia đi mà để lại cuốn trục liên lộn lộn. Và cứ thế mọi chuyện tiếp tục theo cốt truyện. Sasuke và Naruto tỉnh lại.

* Cậu là Sarami nhỉ - neji tiến lại gần

* Có chuyện gì sao? - Sarami

* không chỉ là tôi rất hứng thú được đấu với cậu một trận đấy - neji

* Ra thế. Không lâu đâu - Cô cười đầy hứng thú.

Sau khi mọi chuyện xong xuôi. Cả nhóm tách nhau ra mà đi.

* Anou.... Sarami.... cậu ghét tớ lắm hả? - Sakura hỏi nhưng không dám nhìn thẳng

* Ừ rất ghét muốn giết cậu luôn đó - Sarami thẳng thừng

Sakura nghe mà sóc não nhưng rồi cũng vui vẻ khi nghe phần sau mà Sarami nói

* Tuy thế biểu hiện hôm nay của cậu làm tớ rất đáng nể đấy. Cố gắng cùng nhau phát huy như thế - Sarami

* Ừm - Sakura cười vui vẻ

Họ tiếp tục đi hết mấy ngày, gặp Kabuto đi theo chung và sau đó là vài tên của làng sương mù nhưng cũng bị Sarami cho ăn bấp chấm tương cà. Hành trình cứ thế cuối cùng họ đã tới được đích, nhóm tách ra với Kabuto và mở cuốn trục ra xuất hiện thầy Iruka.

Trong lúc thầy Iruka đang còn nói chuyện với Naruto, Sakura và Sasuke thì Sarami có cảm giác như có ai đó rình rập mình mà không hề cảm thấy luồng sát khí nào. Cô nghĩ mình lầm nên sau đó cùng team 7 đi vào trong tiếp tục vòng thi.

À về người rình rập chính là Sasori đó mà. Anh ta nghe nói có kì thi Chuunin tại Konoha, anh nghĩ Sarami cũng sẽ tham gia nên anh âm thầm xem tình hình của cô ra sao rồi.

* Cố lên nhé - Sasori nói rồi đi ra khỏi tòa tháp

Lúc này Kankuro quay lại.

* Sao thế? - Temari hỏi

* Không có gì (lạ thật. Minh hình như cảm thấy gì đó mà không suy ra được) - Kankuro

Vòng thi tiếp theo tới bây giờ... bắt đầu.

Còn tiếp

Bạn đang đọc truyện *[Đồng Nhân Naruto]* *Đặc Công Xuyên Không* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Huunin

Sau những việc xảy ra ngay trong khu rừng. Nhóm Naruto đã về được tới đích cần đến, họ đã vào bên trong một cái sân vô cùng rộng. Sarami ngó xung quanh một lượt và nhìn về phía Gaara mà cười thầm.

* không hổ danh là quái vật làng Cát. Không một vết trầy - Sarami nghĩ thầm rồi nhìn sang ngài đệ tam đang nói.

Ngài đệ tam nói xong một nửa là có một ninja khác xuất hiện xưng là Hayate, giám khảo cuộc thi tiếp theo chính là đấu loại. Do số người vượt qua vòng thi này vượt ngoài dự đoán nên phải cho ra thêm vòng loại.

* Giờ thi cho hỏi có ai muốn rời cuộc thi hay không? - Hayate giọng âm trầm nói

Trong lúc ai cũng im lặng thì một giọng con trai lên tiếng. Tất cả quay qua nhìn cái tay đang giơ lên, không cần đoán cũng biết đó là Kabuto rồi.

* Anh muốn bỏ cuộc sao anh Kabuto. Sau những gì anh cố gắng tới đây sao? - Naruto giọng khá buồn mà nói

* Anh xin lỗi. Anh hiện giờ bị mất sức và gần cạn Chakra rồi nên.... - Kabuto

Kabuto vừa nói vừa nhìn sang Sarami. Hiện tại cô đang dùng ánh mắt đầy sát khí nhìn hấn dù mặt cô vẫn trong trạng thái bình thường nhưng cũng đủ để cho Kabuto rung mình cần đề phòng.

* Anh bỏ cuộc thật sao!! - Cô nói giọng như đang tra khảo vậy

* À.... ừm... - Kabuto nâng kính lên vừa lo sợ

*..... Vậy sao. Tiếc quá nhưng dù sao em cũng chúc anh sớm bình thường lại - Cô từ mặt đáng sợ trở thành mặt tươi vui nhưng bên trong đầy thâm hiểm

Kabuto à ừ vài cái rồi đi ra khỏi đội hình. Hai chị em của Sarami hiện giờ chả có trong đây nên cô nghĩ họ đã bại trận rồi. Càng đỡ, cô chả cần tốn phí cho vụ đánh với họ.

Cuộc thi bắt đầu. Phần thi bắt đầu từ Sasuke tiếp đó là Naruto rồi tiếp tục cứ thế mà cuộc chiến cho tới khi chỉ còn những thành viên lọt qua vòng đấu. Riêng Sarami là do không còn ai để thi đấu nên cô được lọt thẳng vào trong.

Ngài đệ tam cho một tháng rèn luyện chuẩn bị trong thời gian bàn luận vấn đề kì thi Chuunin năm nay. Sau khi thông báo xong mọi thứ là cô cùng Naruto, Sakura đi khỏi khu rừng chết chóc này.

Kì thi đúng là địa ngục mà. Cô chả muốn tham gia kì thi này lần nào nữa à nhưng trong tâm thì lại muốn tham gia nữa để GIẾT người chơi thôi ý mà.

+ Cậu hên thật đó Sarami - Naruto

+ là sao? - Sarami nhìn sang Naruto

+ Thì.... cậu không cần chiến đấu vẫn vào vòng trong - Naruto cười

Sarami chỉ cười rồi tiếp tục đi thẳng ra ngoài. Trôi qua vài ngày cô có nghe nói Sasuke chút xíu nữa bị ám sát ngay phòng bệnh, người ám sát không ai khác là Kabuto cả. Những phần quan trọng trong phim cô nhớ nhưng những phần khác cô không màng tới.

+ Để xem Naruto bây giờ đã có ngài Jiraiya chỉ dạy rồi. Cô không muốn mãi dậm chân mà đứng sau lưng bọn con trai, cô cần phải thể hiện một "Bướm Vương" giống bản thân kiếp trước. Nhưng chắc về phần cứng ngắt không cần nữa vì cô đã có bạn bè quanh mình rồi không có cô đơn như trước.

+ Có nên xem trộm chút cấm thuật không nhì - Cô mỉm cười

Sau một hồi suy tính cô liền nhe răng cười. Tối hôm đó tại khu vực cấm có hai ninja canh gác rất nghiêm ngặt. Dù thế họ vẫn không để ý được sự hiện diện của chị đại nhà ta. Cô len lỏi vào bên trong như con mèo không tiếng động.

Cô đảo dác nhìn xung quanh đầy áp cuốn cấm thuật. Cô tự hỏi ông đệ nhị ông tạo ra mấy cái thuật này nhưng lại cấm sử dụng. Ông tính chơi trội hay Sao đấy. Cô cật lực lục tung beng hết mọi thứ tìm cuốn thuật phù hợp. Sau hai tiếng đồng hồ nguyên phòng bị cô tàn phá.

- Toàn cấm thuật của đệ Nhị, ông này chế ra cho đã rồi cấm dùng. Thật bó Tay - Cô thở dài quăng hết.

Cô chả cái cớ của mình thở dài. Cô khá thất vọng vì mỗi lần Cô lật ra đọc một chút là cô lỡ tay ghi nhớ hết mọi thứ và cách dùng. Nhưng vì thấy quá nguy hiểm nên cô sẽ không dùng nó trong trường hợp không cần thiết.

-Có kẻ đột nhập - Một tiếng vang của lính canh bên ngoài.

Cô hơi giật mình mà liền sử dụng "Ẩn thân" xóa bỏ hơi thở và âm thanh chạy ra ngoài. Ra khỏi xa khu vực cấm Cô thở dài xem chút nữa là toi rồi.

- Cô thật thú vị đấy - một âm thanh trầm phát ra từ thân cây sau lưng cô.

Cô giật người đứng thẳng lên mà không thay đổi sắc mặt và quay lưng lại nhìn thẳng vào hấn.

- Là người... - cô nheo mày

Còn tiếp.

Chú ý: tác giả lười =v= hết!!!

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Naruto*] *Đặc Công Xuyên Không* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Luyện tập

Trong một buổi tối ấy, ở một cánh rừng trong khu vực Konoha, một bóng đen đứng trên cành cây nhìn vào phía Sarami.

- Người..... - Sarami nheo mày nhìn hử.

- Cô nhóc biết ta sao? - Tên áo đen mang chiếc áo của Akatsuki cùng một chiếc mặt nạ màu Cam

-..... Không... Hử... Người là Obito nhi - Sarami rất tỉnh mà mỉm cười nói luôn tên thật của hử.

Hử giật mình ngạc nhiên khi cô biết tên của hử. Hử bắt đầu thích thú và cũng có đề phòng cô hơn.

- Ta và người đã từng gặp nhau lúc trước Sao? - Hử vẫn bình tĩnh mà nói.

- Không hề - Cô mỉm cười

- Người thật kì lạ đây - Obito xoa cằm

- Thế người đột nhập vào đây để làm gì thế hả? - Sarami bắt đầu đổi giọng trở nên lạnh lùng.

- Ta chỉ thấy cô nhóc như người nhỏ tuổi nhưng lại chứa một sức mạnh khiến ta thích mà thôi, ta mong sau này ta và người sẽ hợp tác -Obito.

- Hợp tác.. Nực cười, từ nhỏ tới giờ đối với ta các người chỉ là một lũ sâu bọ (trừ đồng đội). Ta không bao giờ hợp tác - Sarami nhăn mặt giận dữ.

- Tùy Cô bé, nhưng sau này ta thấy cô sẽ về với đội của ta thôi - nói xong Obito bay đi mất tăm

Cô tặc lưỡi khinh bỉ bà Đi bộ về nhà ngủ. Mặc dù chưa thực hiện chiêu thức nào trong thuật cấm nhưng cô mong sẽ có vài cái khiến cô hài lòng.

Sáng ngày hôm sau, mọi thứ vẫn thanh bình như bình thường. Một cô gái với mái tóc tím long lanh nằm trên một chiếc giường dần dần mở mắt. Cô ấy ngồi dậy và làm những việc bình thường hay làm.

- Được rồi, hôm nay phải thể hiện thôi -Cô kéo bao tay và mỉm cười Đi ra khỏi nhà.

Cô một mạch chạy đi tới khu vực ven sông, nơi đó cô nhìn thấy Naruto và Jiraiya. Không ngờ ông ta về đây nhanh hơn cô tưởng. Nhưng cô cũng có thâm cô vũ cho Naruto, mặc dù bây giờ cậu ta chưa làm đâu ra đâu cả.

Cô không muốn mất thời gian nên chạy đi đằng khác mà luyện tập.

-Được rồi bắt đầu thử từ việc Phong với Thủy nào - Cô ngồi thiền và nghiệm

1 tiếng..... 2 tiếng.... 3 tiếng...

4 tiếng sau, vẫn không có cái gì xảy ra với cô hết. Mặt cô bắt đầu căng ra thẫn thờ.

-Chết tiệt, tại Sao mình không cảm nhận được gì hết vậy nè, lừa người hay Sao - Sarami ngồi mà chửi thề liên tục không ngừng cho tới khi bực bội.

Quá bức xúc cô sùng mẩu một phát thì đột nhiên cơ thể cô phát ra một hàn khí thể là mọi vật trong bán kính 10m đều bị đóng băng hết. Mặt cô đơ ra, Cô rút Tay lại nhìn xung quanh.

-Do mình làm Sao ha.. Ha.. Ha - Sarami không tin được nó có sự hư cấu ở đây.

Cô tiếp tục làm thử mình làm được gì nữa thì ngoài Phong, Lôi, Hoả, Thủy, Thổ ra là cô còn làm được cả ánh sáng với bóng tối. Hai loại chưa hề xuất hiện trong giới ninja.

Nó giống như một đang hack vậy, không cần tạo kết ấn Tay mà cô chỉ cần suy nghĩ nó ra là được. Điều này quá hư cấu rồi.

- Giống như mình chơi game vậy nè. Không, như vậy mình sẽ mạnh, mình cần nhiều hơn nữa - Sarami mang một nỗi tham vọng khá lớn mà nắm chặt bàn tay.

Cắm thuật thì chưa tới lúc để cô sử dụng, bây giờ thì trời gần tối nên cô dừng việc luyện tập lại để cho ngày mai. 1 tháng đối với người khác là quá ít nhưng với cô là quá nhiều rồi.

Cứ thế dần dần một tháng trôi qua, đại hội sắp sửa bắt đầu, tất cả thí sinh lọt vào vòng thi tuyển Chunin tập hợp lại cùng nhiều người đến xem trận đấu rất là đông đảo.

- Sarami chào cậu, cậu luyện tập tới đâu rồi - Naruto vui vẻ vẫy Tay chào.

Sarami quay lại nhìn mỉm cười.

- Hơn cả mong đợi - Cô mỉm cười nhưng trong lòng đang hi hục khi thể có thể chém giết bất kì ai.

Còn tiếp

Bạn đang đọc truyện *[Đồng Nhân Naruto]* Đặc Công Xuyên Không được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Kỳ thi cuối

Ngày thi cuối cùng cũng đã tới, hôm nay Sarami rất phấn khích mong chờ sự kiện này để... Trả thù tên Orochimaru.

Hắn khiến cô nhận khá nhiều vết tích đọt trước, bây giờ cô đang vô cùng khát máu muốn làm rệu rã luôn rồi.

- Sarami nè - Naruto đột nhiên nhìn sang Cô mà nói.

- sao? - Sarami cũng quay lại nhìn.

- Nếu như tớ thắng và trở thành một Chunin thì cậu.... Cậu... Có thể Đi chơi với tớ một ngày không? - Naruto bỗng dưng áp ứng

-..... Ồ... Lúc đó tớ sẽ Đi chơi với cậu Nếu cậu đạt Chunin - Mặc dù biết sẽ không thể xảy ra bây giờ nhưng ít ra cũng khiến cho Naruto có động lực.

Naruto bắt đầu vui vẻ phấn khích. Sarami thì biết rõ Naruto đang nghĩ gì nhưng cô không muốn trở thành kẻ thứ ba, việc bây giờ cô muốn có cuộc sống yên bình mà thôi.

Vài tiếng trôi qua, phần thi cuối cùng cũng bắt đầu. Từng đấu thủ được nêu tên bắt đầu lên sàn đấu. Ai nấy cũng reo hò hoán vô cùng nhiệt liệt.

Tới lúc thi giữa Gaara và Sasuke thì chưa thấy mặt cậu ta đâu. Ai cũng Lo nhưng Sarami thì không. Cô biết cậu ta sẽ tới và không ngoài dự đoán. Cậu ta cùng KakaShi xuất hiện đúng lúc.

Hai bên bắt đầu chiến đấu. Đây cũng là lúc cô nhìn thấy có mấy tên mặc áo choàng lẫn quần trong này.

Gần sắp tới phần nguy hiểm nhất là Orochimaru hành động. Hắn khiến tất cả bị trúng chiêu ảo thuật. Gaara hóa thú chạy Đi mất cùng Temari với KanKuro.

- Ê nhóc, cậu có thể trở thành Chunin rồi đó vì vậy mau đuổi theo bọn kia Đi - giám khảo ra lệnh cho Sasuke.

Không cần nói cậu ta cũng biết mà lập tức đuổi theo. Những kẻ mặc áo đen thì các ninja khác đuổi bắt.

Sarami đang vẫn trong tâm trạng trúng chiêu ảo thuật, dù có thể thoát ra nhưng cô chưa muốn lúc này. Thành linh tên Kabuto tiến tới định bắt cóc cô, hắn vừa mới vung Tay chưa kịp chạm là đã có một luồng dây Chakra điều khiển một con rối tấn công hắn.

- Người là ai? - Kabuto lùi lại

- Ta sẽ không cho người đụng tới người con gái này đâu - Sasori xuất hiện chắn ngay cho cô.

- Người là gì của con bé - Kabuto nhún nhún.

-..... Một kẻ yêu thầm người con gái đó - Sasori thì thầm nên Kabuto không nghe gì hết. Lúc đó anh ta lại điều khiển rồi tấn công làm Kabuto phải rút chạy.

Sasori ngừng lại và nhìn về phía khuôn mặt tựa như mặt trăng đang ngủ của Sarami.

- Anh sẽ luôn bảo vệ em - Sasori chạm Tay nhẹ vào mặt cô và hôn lên trán.

Sasori xong nhiệm vụ bản thân liền chạy Đi mất.

(Lu:Sasori oi, anh bắt đầu lãng mạn từ khi nào thế!::)))

Sarami sau vài phút mới thoát khỏi ảo thuật. Cô mở đôi mắt mình lên mà nhìn, Naruto vẫn nằm đó, thấy thế liền nắm áo cậu ta mà tát liên hoàn cho tỉnh.

Vừa tỉnh xong là cậu ta ôm mặt gào lên vì đau. Thấy mọi thứ đang rối tung, Naruto nghe theo chỉ dẫn của Sarami mà đuổi theo Gaara.

Còn cô thì chả biết gì vụ bị hôn nên bình thần mà tìm tên Orochimaru tính sổ.

Còn tiếp.

Xin lỗi tất cả nha. Nếu có thấy ko đc hay thì bỏ qua cho. Tại ko còn nhiều ý tưởng eheee

Bạn đang đọc truyện [Đồng Nhân Naruto] Đặc Công Xuyên Không được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Một số ninja nữ tham khảo

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

AoiTorix

tabari71.deviantart.com & aoiertabari71.tumblr.com

ShuraGirlSayuri.deviantart.com

Chương 23: Đối mặt

Trong lúc Naruto đuổi theo dấu của Gaara thì Sarami đang rất nóng máu, đứng dậy bẻ tay khỏi động gân cốt.

- Orochimaru.... Ta tới đây - Sarami cười nham hiểm và chạy tới khu vực cất giữ mộ của các vị Hokage.

Cô phóng bay thật nhanh để tới cho kịp nhưng nửa chừng bị chặn đường bởi một tên áo đen lạ mặt. Hắn không hề tấn công cô nhưng nhìn rất ngửa mặt nên cô không hồi mà vùng tay lao thẳng vào.

Hắn không ngờ nhẹ nhàng né được đòn tấn công, đã thế còn nắm cổ tay quăng ngược cô lại. Sarami tiếp xuống an toàn trên cột điện.

- Tránh ra... - cô không nói nhiều mà chỉ dùng cặp mắt lạnh tanh nói với hắn.

- Ai dà chúng ta mới gặp nhau không lâu sao quên nhanh vậy cô bé - Hắn bây giờ mới trả lời.

- Giọng này..... Sạo ngươi lại ở đây hả Obito? - Sarami nhú mày.

- Ô cô bé nhận ra ta ngay khi nghe giọng sao, ta mừng quá đấy - Obito cười cười trong chiếc mặt nạ.

- tên dờ hơi, việc ngươi đang làm lúc này khiến ta bức bối đấy, tránh ra - Cô nổi chữ thập và gằn giọng

- Á nè nè, đừng vội như thế, nếu như để cô bé đi qua thì sẽ không còn có kịch để coi nữa đâu - Obito vẫn lì lợm đứng huyên thuyên.

Hắn khiến cô thật sự sùng máu rồi đó, hắn rút cuộc muốn gì ở cô mà Sao cứ tới phá cô như thế chứ. Cô không chịu đựng nữa, sarami nhảy lên cao và dùng phi tiêu tấn công.

Obito né qua và cô xuất hiện từ sau lưng hắn cho một cú đá vào mông. Hắn ngã ra trước nhưng cố ý trêu chọc cô.

- Ta nói rồi, cô bé đừng cố nữa - Obito

- Xi, tên già nua cứng đầu - Cô khinh hắn.

Obito nghe thế khá sốc vì bị coi là già nua. Hắn vùng tay chân loạn xạ như một đứa trẻ lên ba vậy. Cô phải nổi ba vạch tuyền vì hắn lúc này.

- Ah có vẻ như ta không cần cản trở cô bé nữa - Obito nói rồi vụt biến mất.

Cô không hiểu hắn đang nói cái quái gì cho đến khi cô quay sang khu vực chiến đấu giữa ngài đệ tam với tên Orochimaru. Tấm màn bảo vệ đang từ từ hóa giải, điều đó cũng có nghĩa..

- Không thể..... Ngài ĐỆ TAM - cô sợ hãi liền phóng thật nhanh về phía ngài ấy.

Sarami chạy tới được khu vực đó và quỳ xuống chỗ của ngài ấy. Đôi mắt của ngài ấy đã vĩnh viễn khép lại, sarami đã rất cố gắng dùng trị thuật nhưng thất bại.

Trong suốt thời gian cô sống ở thế giới này thì chỉ duy nhất ngài đệ tam quan tâm và luôn trò chuyện cùng cô. Cô còn rất nhiều điều chưa nói hết với ngài ấy.

Sarami trầm lặng một lúc và ôm thân xác của ngài ấy thì thầm.

- Cảm ơn đã chăm sóc cho con..... - cô ôm khá lâu cho tới khi các joining khác xuất hiện.

Họ nhìn thấy hình ảnh cô ôm lấy thân xác lạnh lẽo của ngài ấy mà khó cầm lòng được.

Ngày hôm sau, cô đứng trước gương và nhìn bản thân mình đang mặc một trang phục màu đen tuyền cùng đôi mắt vô hồn.

- Mày thật vô dụng đấy Sarami - Cô bắt đầu tự trách bản thân.

Đôi chân cô từ từ đi tới tang lễ của ngài ấy cùng những đồng đội. Trước mặt cô là những con người cũng đang mặc một áo đen đứng ngay ngắn đang mặc niệm cho ngài ấy cùng các ninja khác.

Nhiều người thì trầm mặc, vài người thì khóc thút thít. Ngài đệ tam từng nói, một ninja dù gặp trường hợp nào cũng đừng rơi nước mắt. Đúng thế, và cô đã không rơi nước mắt nào từ khi ôm ngài ấy. Vì cô hiểu rõ, nếu khóc thì cũng không thể hồi sinh ngài ấy được.

Con mưa cứ thế suốt tang lễ đổ mưa rất lớn. Trong tiếng mưa có những tiếng khóc hoà lẫn. Cô đặt một bông hoa trắng lên mộ và đi khỏi vị trí.

- sarami.. Cậu đi đâu vậy? - Sakura

- Tớ đã xong phần dâng hoa, bây giờ tớ có việc phải làm rồi - Cô nói xong quay mặt đi.

Mọi người nhìn bóng lưng của cô đi mất mà cũng thấy buồn thay cho Sarami. Họ nghĩ cô đang tìm một nơi nào đó để giải toả tâm trạng hiện tại.

- Hừ tên Obito chết tiệt, bà đây có ngày cho người ăn "hành" - vừa đi mà cô vừa tức giận khi nghĩ tới tên chết băm ấy.

Cô thề một ngày nào đó cô sẽ vào Akatsuki và dùng lợi thế cho hấn ăn hành ngập mặt mỗi ngày. Cô sau vụ dâng hoa là mọi cảm xúc đã bay đi, thay vào đó là sự tức giận.

Ngay lúc này tại akatsuki.

- Hắt xì - Obito.

- Sao vậy? Người dị ứng gì à? - deidara

- Không có, chắc mèo con nào đó đang nhắc tới tôi hahaha - obito

- tên dở hơi... Ủa mà dạo này thấy tên Satori rảnh việc quá vậy? Xong nhiệm vụ là lại đi đâu mất xác? - Deidara.

- im mồm, ta cho người mất xác thật đấy - Satori xuất hiện và gằn giọng.

- tên này người.... - Deidara bực tức.

- Hừ - Satori không quan tâm nữa và đi ra ngoài tiếp.

Còn tiếp.

v ta đã cố gắng hết sức và sẽ ráng để cho hai anh chị gặp nhau, tiến đến bên nhau nhanh hơn chứ để anh Satori rình hoài tội anh

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Naruto*] *Đặc Công Xuyên Không* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Một ngày của Sarami

Từ sau vụ ngài đệ tam mất và việc kagekaze của làng Cát cũng bị ám sát khiến cho hai làng có hơi khó khăn về việc điều hành.

Tiền Nhân háo sắc mới đầu được tiến cử làm hokage tiếp theo nhưng mà ông ấy thắng từng từ chối và thay vào đó đề xuất một người phù hợp hơn cả ông ấy.

Cũng đã mấy ngày trôi qua, mọi người cũng trở về trạng thái bình thường. Riêng Sarami là lúc nào cũng cắm đầu vào việc luyện tập, nhiều lúc gần như kiệt sức. Các bạn bè khá lộ lảng cho cô.

- Cậu ấy vẫn cứ như thế suốt - Ino thờ dãi.

- Cậu ấy đã chịu một cú sốc khá lớn mà - Sakura buồn thay.

Hai cô bạn này rất lo lắng cho sức khỏe của cô, sợ rằng cô làm quá sức bản thân.

Nhìn từ xa thì thấy thế nhưng thực ra cô cố gắng như thế là vì...

- Tên Obito và Orochimaru chết tiệt, bà đây chắc chắn sẽ mạnh hơn và cho các người văng não hết, chờ mà xem. Dám xem ta là con nít chắc gừ gừ - cô đang trong tình trạng dư năng lượng quá đà.

Cũng đã ba tiếng trôi qua rồi. Cô dừng lại việc tập luyện và nghỉ ngơi tại một góc cây.

- Sarami, tớ có đem đồ ăn nè - Sakura và Ino bước ra cầm giỏ đồ ăn.

Đúng là mỗi lần cô tập xong đều thấy hai người họ xuất hiện mang đồ ăn thức uống cho cô mỗi ngày dù cô không yêu cầu hay nhờ vả cả.

- Cảm ơn - Cô với tay lấy một cái bánh ăn.

- Sarami này, tại Sao cậu lại cố gắng như thế chứ? - sakura.

- Phải đấy, dù gì cậu cũng là con gái mà, nếu luyện tập như thế sẽ gây nên mất sức đó - Ino.

Sarami nhìn họ mà miệng thì vẫn đang nhai bánh, đúng là cô quá sức thật nhưng không phải do cô muốn và cô biết họ đang quan tâm cho cô mà thôi.

- Đúng là vậy.... Nhưng tớ không muốn... - Sarami dừng ăn lại.

- Không muốn....??? - Hai người họ thắc mắc.

- phải, tớ không muốn lúc nào cũng phải núp bóng sau lưng người khác. Tớ muốn mình cần mạnh hơn nữa... Sakura chắc cậu không biết, lúc đầu khi trở thành đồng đội của cậu, tớ đã rất chán ghét một con bánh bèo như cậu đấy.. - Sarami cười nửa miệng.

- Bánh bèo... - Sakura nghe thế nổi lên gân cốt nhưng vẫn ráng cười.

- Lúc đó tớ cảm thấy cậu quá vô dụng, nhưng khi ở kì thi vòng hai cậu đã khiến tớ thay đổi cách nhìn về cậu, cậu đã rất mạnh mẽ và dũng cảm làm tớ rất thần phục tinh thần....- Sarami.

Sakura nghe được câu sau của cô thì lặng đi và có khá mắc cỡ cứ như mình vừa được khen vậy.

- Lúc đầu tớ không quan tâm sự sống chết của cậu và Sasuke nhưng khi tiếp xúc nhiều thì tớ phát hiện các cậu không những là đồng đội mà còn là những người bạn thân thiết nhất vì vậy tớ phải luyện tập trở nên mạnh hơn nữa để có thể bảo vệ các cậu mọi lúc - Sarami vừa nói mà còn vừa hiện ra khuôn mặt khá hạnh phúc.

-....Oa tớ cũng quý cậu lắm Sarami - Sakura rom róm nước mắt ôm cô thật chặt.

Ino cũng vui lây, sarami ngoài việc bảo vệ đồng đội mà còn muốn xử lí vài tên đáng ghét nữa.

Trời như gần xuống, Sarami từ từ bước đi về. Thì rồi bất chợt nhìn thấy jiraiya và Naruto đeo một chiếc balo chuẩn bị đi ra khỏi làng.

- Naruto, cậu đi đâu vậy? - Sarami lại hỏi.

- Ah Sarami, tớ và tiên nhân háo sắc chuẩn bị đi tìm người tên Tsunade- Thấy Sarami thì cậu ta vui mặt ra.

-..... Thế hả vậy hai người đi sớm về sớm - sarami vẫy Tay chào tạm biệt họ.

Nếu nhớ không lầm thì việc hai người họ đi tìm Tsunade ra thì còn một việc nữa chính là Sasuke đã bị Itachi tấn công và nằm hôn mê trong bệnh viện.

Cô cũng bình thần đi vào thăm cậu ta. Cô mua hai bó hoa từ tiệm của Ino xong đi thẳng tới bệnh viện.

Cô bước vào phòng của Sasuke. cậu ta đã trúng chiêu ảo thuật của Itachi nên lòng hận thù của cậu ta đang gần như chiếm thể xác. cô thở dài và đặt hoa vào bình sau đó ra ngoài.

Còn một bó hoa nữa là cô tới thăm Lee, sau trận chiến với Gaara là cậu ta vẫn còn ở bệnh viện. Mặc dù không thân thiết nhưng chí ít cô không phải kẻ máu lạnh với những người bạn của Naruto.

Cô gõ cửa phòng nhưng vẫn không có tiếng trả lời nên cô nghĩ cậu ta đã ra ngoài đâu đó rồi.

Đúng như cô nghĩ, dù y tá khuyên ngăn nhưng cậu ta vẫn cứ cố gắng hít đất liên tục với cái chân phề như thế. Tinh thần vực dậy rất cao, cô rất thần phục.

- Lee à e không nên vận động mạnh như thế - y tá lên tiếng.

- Không, em không thể suốt ngày nằm trên giường được, em còn nhiều điều chưa làm - Lee vẫn một mực cố gắng.

y tá cũng bó Tay. Cô nắm lấy vai y tá và chỉ trỏ bảo cứ để cô lộ hết. Cô lại gần Lee.

- Nè.... - sarami

- Em đã nói em nhất định phải khoẻ nhanh chóng - Lee không thèm nghe mà cứ hít đất.

- Ồ vậy à.... - sarami bình thần ngồi bẹp lên lưng Lee một cách hồn nhiên.

Lee xanh mặt giống như sắp chết vậy. Cậu ta quay lại nhìn đó là ai và thấy Sarami ngồi trên lưng mình.

- Là cô.. - Lee ngạc nhiên.

- Phải là tôi - Sarami cười

- sao cô lại ngồi trên lưng tôi hả - Lee

- Sao? Chưa gì bỏ cuộc rồi hả? - Sarami càng khiêu khích.

Lee nghe thế bắt đầu chấp nhận thách thức của cô, cậu ta vẫn cố chống đỡ cho tới khi kiệt sức và ngất đi.

Khi cậu ta tỉnh lại thì thấy bó hoa cắm trên bình rất đẹp. Không nghĩ đó là giấc mơ và cậu ngồi dậy. Trên bàn còn có một tờ giấy.

"Đừng bao giờ bỏ cuộc"

-..... Được rồi mình sẽ cố gắng bình phục càng nhanh càng tốt - Lee bắt đầu lấy lại tinh thần lần nữa.

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Naruto*] *Đặc Công Xuyên Không* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Chào mừng đệ ngũ

Cũng vượt theo thời gian như một cuốn phim, thời gian này theo như cô biết thì naruto sắp trở về. Cô cũng khá hăng hái trong thời gian này.

Cô tính là đi luyện tập nữa nhưng Sakura không cho, bảo cô nên quan tâm bản thân hơn nên cô cũng thôi. Thay vào đó là cô hay tới bệnh viện.

Sakurai thì đến chăm sóc cho Sasuke, còn Sarami thì lại đến chỗ của Lee để giúp cậu ta vượt qua nỗi sợ có lẽ...

- Hít đất 100 lần, chạy một chân 100 vòng.....- Cô cứ như vị cứu tinh của Lee vậy.

Lee cứ thế nghe theo cô mà hít đất và chạy liên tục. Dừng lại nửa chừng thì bị bắt làm lại. Các y tá, bác sĩ thấy cảnh ấy cũng muốn ngăn cản nhưng suốt thời gian theo dõi thì thấy bệnh nhân Lee trở nên có tinh thần và bình phục cũng khá nhanh.

- Đã xong Tất cả 100 lần thưa Sarami ti ti - Lee từ lúc nào đã bắt đầu gọi cô bằng từ ấy một cách cung kính.

- Xem ra chân của cậu đã bình phục được một chút nhỉ, khá lắm - Sarami cười khen ngợi.

-...vâng... Vâng ạ. Vậy em sẽ cố gắng hơn nữa - Lee hăng hái lại dư năng lượng mà chạy đi tập xà

Sarami tuy không phải một y sư tài giỏi có thể giúp cậu ta lành lặn cái chân nhanh chóng được nhưng ít ra cô giúp cậu ta có thể ứng biến trong những trường hợp bị thế này.

- ah cậu đây rồi ề Sarami - Shikamaru bỗng gọi tên cô.

Cô quay lại nhìn và đi theo cậu ta tới phòng Hokage. Có vẻ như một sổ sách cần dọn dẹp nhưng ai cũng bận nên đành nhờ tới cô và Shikamaru.

Xong rồi - suốt ba tiếng ở trong căn phòng đông bụi cuối cùng cũng xong.

Shikamaru mừng là hoàn tất mọi thứ và sau đó cậu ta với cơ thể mệt mỏi đi về. Cô thì nán lại đọc vài cuốn sách.

- nè, người là ai mà vào đây vậy? - Một giọng của con nít lên tiếng.

Cô xoay mặt lại nhìn và thấy Konohamaru, cháu trai của ngài đệ tam đứng trước cửa. Nhóc đó bắt đầu để ý lại và mặt tự dưng sáng lên.

- Ah..... - Konohamaru chạy vào với đôi mắt long lanh.

- Eh..... Nhóc làm gì vậy - cô đỏ mặt khi thấy mặt cậu nhóc sát mặt mình.

- chị là Sarami đúng không, học viên đứng thứ hai trong trường ninja năm đó - konohamaru.

Cô gật đầu và rồi tự nhiên nhóc đó đột ngột quỳ xuống và cúi gầm mặt sát xuống đất.

- Xin nhận em làm đệ tử đi chị Sarami - Cậu nhóc hét lên.

- Từ chối - Cô thẳng thắn nói.

nhóc có hơi sốc khi nghe thấy cô nói thế nhưng nhóc đó vẫn kiên quyết muốn cô dạy cho mình.

- Lí do gì nhóc muốn ta dạy chứ, hàng tá người sao phải chọn ta? - cô nói bằng giọng nhạt nhẽo.

- Em muốn mình mạnh hơn và trở thành Hokage thay thế ông của em đảm nhiệm bảo vệ làng nên em cần một người như chị mong chị hãy chỉ dạy em thật nhanh và nhanh - Nhóc ấy tự nhiên cứ la hét cuống lên như một người điên.

-... Này nhóc, đừng có nghĩ tập luyện một ngày là trở thành Hokage đâu. Chị đây không hứng thú chức vụ ấy tí nào nhưng nếu muốn trở thành hokage thì điều đầu tiên nhóc nên làm chính là đặt niềm tin của mình vào những người trong làng này đi đã. Chị đây mệt rồi tạm biệt nhóc - Sarami đứng dậy và từ từ đi ra khỏi phòng.

Cậu nhóc vẫn ngồi trong đó, còn cô thì từ từ đi ra ngoài. Đúng là sau ba tiếng ngồi xếp sách trong phòng và khi bước ra ngoài cảm thấy dễ chịu gì đâu ấy.

HOAN HÔ HOAN HÔ CHÀO MỪNG TÂN HOKAGE.

Một âm thanh nhộn nhịp của dân làng tung hô lên. Cô từ trên cao nhìn xuống và khoé môi cô nở nụ cười khi thấy Naruto trở về an toàn cùng những người khác.

- Bà ấy đúng là trẻ thật đấy, một nhẫn thuật khá tuyệt. Bây giờ thì... Đến lúc mình phải đi du ngoạn một thời gian nhỉ? - cô cười nửa miệng và nhảy từ nóc nhà này sang nhà khác để về.

Cô tranh thủ khoảng thời gian thu dọn mọi thứ và dọn dẹp tất cả ngay ngắn lại với nhau.

- nhiệm vụ hiện tại bây giờ Của mình đã xong. Giờ đi thôi - Cô xách túi nhỏ và im lặng đi ra khỏi làng.

cũng đã được một tiếng cô đi ra khỏi làng rồi nhưng mà cô quên cái gì đó.

- Ah mình quên viết thư rồi... Mà thôi kệ đi - Sarami giặt mình sau đó phủ luôn.

Còn tiếp

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Naruto*] *Đặc Công Xuyên Không* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Truy tìm

Sau khi Naruto trở về thì cậu ta lật đật chạy đi tìm Sarami nhưng tiếc thay không thấy cậu ta đâu cả, gõ cửa cũng không hồi âm. cậu cũng đi vòng vòng hỏi xem có ai thấy không nhưng chả được gì.

- Sarami chắc cậu ấy đi đâu luyện tập quanh làng thôi - shikamaru.

- Tớ đã tìm khắp nơi luôn đấy haizz - Naruto thở dài.

- Nè đã thấy cậu ấy chưa Naruto? - Sakura chạy lại.

- Vẫn chưa - Naruto chán nản.

Không hiểu chuyện gì xảy ra, các bạn của Naruto bắt đầu chạy đi tìm Sarami. Kiba đã rất cố gắng tìm mùi nhưng không ngửi được cho đến khi.

- Cậu ấy đi khỏi làng sao??? - Cả đám

Một người gác cổng cho hay lúc đó nhìn thấy Sarami mang chiếc túi xách đi ra khỏi làng và còn nói là " Tạm biệt " nữa. Cả đám đen mặt không hiểu lí do gì Sarami lại nói như thế. Naruto quyết muốn tìm cô nhưng bị cản lại, phải chờ Tsunade nhận chức Hokage và trị thương cho Sasuke với Lee mới giải quyết được.

Có ai ngờ được vài thời gian sau Sasuke cũng bỏ làng đi cơ chứ. Cậu ta khi vừa tỉnh dậy đã biết tin Sarami rời làng. Sasuke lúc đầu không định rời đi nhưng vì nghe bọn Tay sai của tên Orochimaru nên trong màn sương đêm hôm đó cậu ta đã đi mất.

- Không tin được hết Sarami giờ tới Sasuke, hai đứa đó nghĩ mình đang làm gì chứ - Tsunade bực bội đập bàn.

- Ngài Tsunade mong ngài cho tôi đi tìm hai người họ làm ơn - Naruto kiên quyết với ánh mắt sắc bén.

Ngài ấy nhìn vào đôi mắt của cậu định là không cho cậu đi nhưng khi nhìn lại chiếc vòng bà ấy tặng cho cậu thì Tsunade thay đổi ý định, đồng ý cho cậu tìm họ cùng vài người là Kiba, Neji, Shikamaru.

Cả bốn người cùng chú chó Akamaru liền rời làng truy tìm họ.

Sarami thì vẫn còn đang đi bộ không có điểm dừng. Xung quanh cô không có gì ngoài cây cối với sỏi đá. Thấy mệt mỏi nên cô dừng lại nghỉ ngơi. Cô mở túi lấy chai nước ra đang uống.

- Hừ hé lô mèo con - Tên Obito đột nhiên xuất hiện trước mặt cô.

Cô giật mình phun phụt ra hết ngụm nước đang uống vào mặt hấn và cô ho sặc sụa.

- Khụ khụ.... Tên chết tiệt nhà ngươi làm gì ở đây thế - Sarami bức bối.

- à thì nghe tin mèo con bỏ làng đi bụi nên tò mò ấy mà - Obito như đùa trẻ nói.

- Ta chả có lí do gì hết, ngươi tới đây để ta đánh vào mặt à - Cô bức bối toả ra sát khí.

- À ta có một tin khá vui về gia đình thật sự của cô đấy - Obito bỗng dung đổi giọng.

- Gia Đình của ta?? - Cô nghiêng đầu nhìn hấn.

- Phải nếu muốn nghe thì có điều kiện đấy nhá - Obito gian tà nhìn cô.

- Điều kiện cái đầu mi ấy, ta chả thèm nghe đầu đồ điên - Hấn không hề biết cô vốn là người xuyên không tới đây nên cô cũng chả cần biết gia đình thật sự gì cả.

- Ể không muốn nghe thật Sao này này nghe đi mà... - Obito đột ngột trở lại giọng con nít.

- ỒN QUÁ - Cô bức bối đánh bay hấn một phát lên cây và xách đồ đi tiếp.

Đi được một chút cô dừng lại và nói thầm trong đầu.

- Ủa, mình rời làng mục đích là gia nhập Akatsuki mà nhĩ?? - do quá nóng giận nên cô quên khuấy đi việc ấy.

Sarami đành quay lại và kéo chân Obito từ trên cây xuống khiến hấn hôn luôn đất mẹ.

- Này vừa nãy ngươi ra điều kiện gì thế? - Sarami ngồi xuống nhìn hấn.

- oh mèo con muốn nghe sự thật.... - obito

- Éo, điều kiện là gì? - Cô bóp đầu hấn thật mạnh.

- Á Á ta nói, điều kiện là cô phải gia nhập Akatsuki - Obito luống cuống.

- OK, ta đồng ý, giờ chỉ chỗ cho ta đi - Cô thả Tay ra và ngồi dậy.

Obito khá ngạc nhiên với tính cách của cô, giống như một con người hai mặt vậy. Hấn cũng chả quan tâm, chỉ cần có thêm cô thì hấn nghĩ chắc chắn điều hấn muốn sẽ thực hiện nhanh chóng.

- Được chứ mèo con hehe - Obito bắt đầu dẫn dắt Sarami đi về căn cứ.

Vừa mới xoay mặt lại thì một giọng nói quen thuộc la lên, cô cùng Obito quay lại nhìn và thấy Naruto cùng những người khác xuất hiện, sarami suy nghĩ chắc là trên đường tìm Sasuke nhưng xui cho cô bị họ tìm thấy trước.

- Sarami cậu định đi đâu vậy hả? - Naruto.

- Này tên kia mi định làm gì cậu ấy - Kiba.

- bọn nhóc ồn ào các ngươi thật khiến ta khó chịu đấy - Obito giọng trầm nhìn họ và bật Sharingan.

sarami với tay chặn Obito lại không cho hấn làm tổn thương bạn bè của cô. Hấn nhìn cô và cũng dừng lại.

- Chúng ta đi - sarami quay đi.

- Sarami cậu làm gì vậy, trả lời đi - Naruto.

- Đừng lo, từ giờ ta sẽ chăm nom con bé thật kĩ thay cho các người - Obito nói rồi cùng Sarami chạy đi.

Nhóm Naruto không để yên mà cố chạy theo cho được. Sarami nhìn lại và ra hiệu cho Obito dùng ảo thuật một thời gian lên họ. Hấn hiểu ý và thi triển khiến họ dừng lại.

- Mèo con làm vậy với bạn bè như thế luôn Sao hehe - Obito cười.

- Đừng gọi ta là mèo con, ta không phải mèo và điều mà ta làm vậy là chỉ muốn tốt cho họ thôi - Sarami lạnh lùng và đi theo Obito.

Hấn thật sự cảm thấy cô có chút bí ẩn và có gì đó khiến hấn thú vị ở cô. Hấn chắc chắn sẽ không vụt mắt con cò như cô được.

- Nhìn gì, tin ta chọc mắt người cho cá không hả - Hấn khiến cô khó chịu nên cô cảnh cáo hấn liền.

Và rồi hai người họ cùng nhau tới căn cứ Akatsuki ngay sau đó.

Còn tiếp

Bạn đang đọc truyện *[Đồng Nhân Naruto]* Đặc Công Xuyên Không được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Gia nhập Akatsuki

Tình hình sau khi ảo thuật của Obito được giải trừ thì nhóm naruto vô vọng khi không mang được Sarami về làng cũng như Sasuke. Họ cũng mất dấu Sasuke ngay sau khi đánh nhau.

Naruto cùng đám bạn trở về làng trong tình trạng thương tích sau trận ẩu chiến.

Cảm thấy mình vẫn còn rất yếu nên Naruto tịnh dưỡng một thời gian thì cùng tiên nhân hạo sắc đi khỏi làng để tập luyện. Sakura thì xin ngài đệ ngũ tức Tsunade trở thành sư phụ dạy cho cô trị thuật.

Cả hai người họ rất nỗ lực để mạnh hơn và cũng muốn mang sarami cùng Sasuke trở về làng.

Sasuke đi theo Orochimaru còn Sarami thì trở thành người của Akatsuki.

- Hả, cho con nhóc này tham gia Akatsuki Sao, mi đùa hả? - Deidara kinh ngạc.

- tất nhiên, nhìn vậy thôi chứ cô bé mạnh lắm đấy, có khi hơn cả người đó - Obito nhí nhảnh nói.

- Ta không tin một con nhóc như nó đánh bại được ta - deidara lại gần và dùng ngón tay chọc vào trán sarami.

Cô thấy thế mà nổi gân lên và nắm cái cổ Tay hấn thật chặt khiến Deidara thót lên vì đau và rồi cô buông thả xuống.

- Đừng có mà làm hành động đó một lần nào nữa tên biến thái tóc dài kia - Cô bực tức cho hấn một cặp mắt sắt lạnh.

- Con nhóc này mi nói ai biến thái tóc dài hả - Deidara tức điên định tấn công cô.

- thôi nào thôi nào, đều đã là người của nhóm thì đừng đánh nhau như thế - Obito ra ngăn cản.

Đúng lúc Pain cùng Konan xuất hiện và nhìn thấy một cô gái dáng hình khá nhỏ nhắn nhưng trong người lại mang một luồng khí lạ.

- Cô bé này là ai? - Konan lại gần

- Ah là người mà tôi mời tham gia đó, cô bé rất mạnh à nha - Obito.

- Tobi, người nghĩ mình là ai mà dám mời tùy tiện hả? - Deidara bực bội chỉ trỏ.

- Có vẻ ở đây không hoan nghênh tôi nhỉ, vậy thay vì là một đội thì trở thành kẻ thù của nhau đi nhì - Sarami bắt đầu cười lên và tỏa ra chakra vô cực.

- Khoan đã - Pain lên tiếng là lại gần cô quan sát.

Hấn ta nhìn cô một cách kĩ càng và cô cũng nhìn hấn thật lâu cứ như sắp xảy ra vụ ẩu đả vậy.

- Cô bé được nhận, mang áo khoác cùng Chiếc nhẫn cho cô bé đi - Pain nói rồi đi vào trong.

Deidara kinh ngạc vô cùng, Tobi thì sớm biết rồi, Konan thì nghe theo Pain mà dẫn cô đi vào chiếc hang bí mật.

- Đây là áo khoác và nhẫn của Akatsuki, ta nói trước việc sống chết bọn ta không chịu trách nhiệm và những nhiệm vụ được giao đều phải hoàn thành trót lọt, ngươi hiểu rồi chứ - Konan bắt đầu lưu ý với cô khá nhiều.

Sarami nhận lấy và chỉ ở một cái mà thôi. Konan nhìn cô mà không tin tưởng lắm nhưng Pain đã đồng ý thì cô cũng không nói gì thêm.

- Mi về rồi hả tên kia - Deidara nhìn lại Sasori trong hình dạng con rối.

- ừ, mặt ngươi hôm nay Sao thế? - Sasori nhìn Deidara trông rất bức bối.

- Mi còn nói, tên Tobi nghĩ Sao mang một con nhóc tham gia Akatsuki, đã thế Tên Pain còn đồng ý cho nó tham gia luôn chứ, nó khiến ta bức tức rất nhiều. - Deidara.

- một đứa nhóc Sao? Là tên nào? - Sasori.

- Kia, nó ra rồi đó - Deidara chỉ Tay.

sasori quay lại hướng tay của hắn mà nhìn xem là ai. Vừa thấy mục tiêu là khuôn mặt của sasori bỗng dưng thay đổi hoàn toàn. Đương nhiên người cậu thâm yêu đang ở đây và gia nhập akatsuki không ngoài ai khác chứ.

- Ủa ngươi là...?? - Sarami nghiêng đầu cố nhớ.

Cô nhớ lúc thấy hắn trong nhóm nhưng khi cô tua phim tới khi giải cứu Gaara thì không thấy hắn nữa, thay vào đó là Sasori. Cô khá ngạc nhiên khi không để ý mấy việc ấy.

- Ta là Sasori - cậu ta lại gần đổi giọng với cô.

-..... ahhhh... Là ngươi sao? - Giờ cô mới để ý.

Hai người đã gặp nhau nhưng Sarami lúc này chưa có cảm giác yêu là gì cả. Cô thấy hắn không hại mình thì cô cũng không hại hắn.

- Hai người biết nhau Sao? - Deidara

- Đã gặp nhau một lần - Sarami.

- Phải gặp nhau một lần - Thật ra là nhiều lần nhưng mỗi anh thôi.

- Sarami, đây là nhiệm vụ ta giao cho cô một mình làm đấy, để kiểm tra xem cô có phù hợp hay không? - Konan đưa ra tờ giấy.

Sarami nhận lấy nó và đọc. Cô mỉm cười và cảm xúc thư giãn đi mất. Satori cứ nãy giờ nhìn cô liên tục không ngừng.

- Ê, mi nhìn con nhóc đó hoài thế? - Deidara liếc.

- Không liên quan tới ngươi - Sasori nói với Deidara bằng giọng chán ghét và đi vô trong luôn.

Nhiệm vụ mà Sarami cần làm trong thư chính là đưa thông báo tập hợp cho tất cả những thành viên đang làm bên ngoài.

Mọi đường đi nước bước đều được ghi rõ và cô đang tiến đến chỗ của Itachi. nói xong là thấy anh ta cùng Kisame đang ngồi nghỉ chân tại vách núi.

- Ai đó - Kisame cẩn thận quay lại.

- Tôi là thành viên mới của Akatsuki, Sarami - Cô đứng trước mặt họ mà nói.

- thành viên mới Sao? - Itachi liếc mà vẫn bật Sharingan.

- Phải và tôi nhận lệnh tập hợp tất cả thành viên về để làm một nhiệm vụ trọng đại - Sarami.

- Thế Sao, nhưng ta chưa chắc chắn một con nhóc như mi là thành viên mới cả - Kisame cẩn trọng hơn.

- Vậy làm Sao để hai người có thể tin đây - Sarami mỉm cười.

Kisame nhe răng nanh của mình và vùng kiếm to lớn đầy gai về phía cô. Sarami nhẹ nhàng lướt qua tránh được.

Tên cá mập ngạc nhiên khi cô né được đòn của hắn và rồi hắn tiếp tục dùng long thủy để cuốn trôi cô đi.

Sarami chả thua kém gì, cô lợi dụng dòng nước hắt phun ra mà làm một đường dẫn điện. Cô phóng ta luồng điện chakra vào nước và Kisame kịp dừng lại né đòn.

- tránh cũng nhanh thật đó - Sarami vỗ tay.

- Nhóc, nguoi đứng là khó đoán hơn ta nghĩ - Kisame.

- Được rồi, đừng đánh nữa, chúng ta về tiếp nhận thôi - Itachi đứng dậy và đi.

Cô chỉ đứng đó và cười nhìn họ đi mất rồi mới đi tìm những người khác trong một ngày.

- Cậu tin con bé đó Sao? - kisame.

- không... - Itachi lạnh nhạt.

Kisame không hiểu nổi itachi muốn gì nữa, Sao lại phải nghe theo lời một con nhóc cơ chứ nhưng thà tin một chút thì sẽ tốt hơn.

Còn tiếp

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Naruto*] Đặc Công Xuyên Không được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Nhiệm vụ

Sarami đã chính thức trở thành người của Akatsuki và cô sau cực nhọc mới mới được hết những thành viên về. Đúng là người mới nên khó khăn thật.

- Vậy... Con bé đó là người của chúng ta thật sao!! - Hidan chỉ trỏ vào cô.

- Nguoi cũng thấy rồi đấy - Deidara nhăn mặt.

- Được rồi mọi người, hiện giờ tôi muốn nói điều này rằng là chúng ta có thành viên mới chắc giờ ai cũng biết và điều nữa mà tôi muốn nói chính là nhiệm vụ đặc biệt của hôm nay - Konan.

- Nhiệm vụ gì? - Itachi lạnh lùng.

- Thu thập vĩ thú nhưng tôi muốn hỏi rằng là trong các người có ai muốn cùng đội với cô bé này hay không - Konan đặt Tay lên vai cô.

Nhìn mặt ai cũng hiện lên sự khinh miệt (trừ Itachi với Sasori) sức mạnh của cô rồi, ngay khi Obito thì lại chạy đi đâu không thấy, toàn chỉ biết chơi.

- Tôi nghĩ chỉ cần một mình tôi là đủ rồi - Sarami khoanh Tay và cười.

- một mình thì Sao có thể đánh lại chứ, dư hơi - Deidara phàn nàn.

- hể ~~~ thế Sao không thử cho tôi bắt một người mang về đi nhĩ - Sarami.

Tất cả cứ nghĩ cô bị điên nhưng konan thì không, cô ta suy nghĩ không biết Sarami mạnh cỡ nào nên đã cho Sarami thử một lần, ở hướng bắc có một ngôi làng, đó là nơi trú ngụ của một vĩ thú.

Sarami nhận lệnh và phát tà áo khoác đi ra ngoài, cô còn nhìn họ với vẻ mặt khinh thường nữa. Kẻ xem thường cô đều phải nhận hậu quả bị xem thường lại thôi.

Cô đang đi thì nghe thấy tiếng như có người đang theo sau cô vậy, cô dừng lại thì hẳn cũng dừng. Sarami nhìn lại đằng sau và nhìn thấy Sasori đội lốt con rối đi sau cô.

- Nguoi theo ta làm gì? - Cô thắc mắc, cô nghĩ không lẽ theo dõi.

- Ta chỉ muốn giúp thôi - Sasori.

- Không cần, ta tự làm được - Cô kiên quyết.

Cô từ chối sự giúp đỡ nhưng Sasori một mực vẫn cố đi theo, cô cũng không có lý do gì đuổi hẳn đi chỉ vì cô nghĩ mình đang bị giám sát.

- Đằng trước có tiệm bánh dango, nghỉ chân đi - Sarami đi được một lúc lâu.

Tuy cô vẫn chưa thấy mặt nhưng nhìn lại thì hẳn cũng đã đi theo cô này giờ với hình dạng khó khăn như thế suốt. Cô đành dừng lại nghỉ chân cho hẳn thời.

- Dango và trà của quý khách đây - Chủ tiệm bung ra.

Cô cầm lên và ăn từ từ, đúng là rất ngon đấy chứ. Trước giờ cô chưa từng ăn lần nào từ lúc tới thế giới này. Cô nhìn qua Sasori, anh ta không chạm một miếng hoặc trà gì cả. Cô nghĩ tên này chắc không có bụng.

- Ăn đi này, một mình tôi không ăn hết đâu - Cô đưa ra cho anh ta, mong là anh ta nhận mà ăn.

-..... Cảm ơn... - Sasori nhận lấy và ăn nó.

Sarami ngạc nhiên khi nghe được từ cảm ơn ở Sasori. Nếu như để ý thì từ lúc đầu anh ta không hề khinh thường hay lên giọng với một người như cô.

Nghĩ ngợi xong, cô cùng Sasori lên đường tìm vĩ thú. Khoảng nửa ngày là họ gặp được tứ vĩ và người sở hữu nó.

- Các người là ai? - Roushi (người giữ tứ vĩ) lên tiếng.

- Chúng tôi tới để lấy Vĩ thú - Sarami đứng một cách hiên ngang lên tiếng.

- Nếu ta không đưa!!- Roushi.

- Thì chúng tôi đành giết ông đoạt lấy - Sarami vừa nói vừa mỉm cười.

Roushi không cần nghe nữa mà bắt đầu tấn công vào cô. sarami chỉ đứng im và Sasori dùng phản đuôi thép chặn lại cho cô.

Cô nhảy lên và ẩn thuật tạo vòi rồng. Roushi ẩn thuật tạo lửa phun liên hồi. Hai bên ngang tài ngang sức. Sasori thì theo lệnh không được phép giúp đỡ.

Dứt thuật, Sarami phóng ngay một thanh Kunai về phía ông ta. Ông ấy nhảy lên và sử dụng chakra vĩ thú tấn công. Cô không kém gì dùng phong làm kiếm phóng ra liên hồi. Roushi phản kích đáp lại xuống đất.

- Còn chiêu gì cứ ra hết đi - Roushi.

- Khá lắm nhưng mà vì không còn nhiều thời gian nên tôi phải..... Kết thúc sớm thôi - Sarami vỗ Tay và nhìn ông ấy đầy sát khí.

Một giây sau cô đột ngột biến mất khiến ông ta và Sasori ngạc nhiên. lát sau cô xuất hiện từ sau lưng Roushi và dùng " kiếm điện " đâm một nhát ngay Tim ông ta. Tim bị bàn Tay của cô đâm lúc đó nắm lấy và từ từ Roushi gục xuống.

- Tôi đã nói sẽ kết thúc sớm mà - Sarami mỉm cười và trên tay vẫn cầm trái Tim của ông ta.

- Chúng ta.... Về thôi - Sasori khá rợn người, trước giờ giết bao nhiêu người nhưng đây là lần đầu anh thấy hình ảnh giết người như thế này vô cùng lạnh lùng.

- Hiểu rồi nhưng chờ chút. - Sarami.

Sasori cũng không nói gì mà vác cái xác Roushi theo cô vào một đất trống khá thoải mái. Anh ta không biết cô định làm gì cho tới khi nhìn thấy cô đang làm một cái mộ cho ông ta, chôn trái tim và cô chấp tay một lúc mới đứng dậy.

- Đi thôi - Cô không nói nhiều nữa và đứng dậy đi về.

- Sao lại là mộ? - Sasori hiểu kì.

- Dù tôi giết người nhưng tôi không phải dạng " ăn đâu để đó ". Chỉ ít xây một nắm mộ cho họ sẽ tốt hơn (trừ vài tên xấu số mà cô ghét) - Sarami.

- Vậy Sao - Sasori bắt đầu suy nghĩ lại, cô không phải quá lạnh lùng. Trong Tim cô vẫn còn một chút hơi ấm con người.

- À về việc này.. Mong là người sẽ giữ bí mật giúp ta, vì ta tin người Sasori - Sarami mỉm cười và dùng ngón tay ra hiệu giữ im lặng nhìn rất dễ thương.

sasori mém xịu bị trúng tim lẫn nữa với Sarami hiện tại. Anh mong rằng sẽ có một ngày cô sẽ nhận lấy tấm lòng của anh cho cô vào ngày không xa

Bạn đang đọc truyện [Đồng Nhân Naruto] Đặc Công Xuyên Không được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: 2 năm sau

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Nhớ lại ngày đầu tiên mà cô gia nhập Akatsuki thì ai cũng không thích cô cho đến bây giờ luôn.

Lúc đó khi cô mang xác của Roshu cùng tứ vĩ bị phong ấn trong đó thì ai cũng mờ mịt khó đoán. Họ không tin tôi đã giết được ông ta cho tới khi Sasori lên tiếng chính mắt anh ta nhìn thấy mọi thứ.

Cô bắt đầu được đặc cách trở thành một thành viên đặc biệt bởi luồng chakra kì lạ trong cô. Chỉ khi nào là một nhiệm vụ khó nhất mới đưa cô đi thực hiện nó mà thôi.

Đúng không ngoài dự đoán, nhờ vào việc cô gia nhập Akatsuki và tự luyện tập tạo ra vài nhẫn thuật mới nên cô đã trở thành người khó nhai nhất trong đám dù cho tên hidan có bắt từ đi chăng nữa thì cô cũng dễ dàng nhồi hấn về với cát bụi.

Sasori thì được Konan và Pain đồng ý cùng làm nhiệm vụ với Sarami mỗi khi cô nhận được việc cần làm. Deidara chẳng quan tâm vì hấn và anh ta suốt ngày cãi nhau liên tục mà thôi.

Thảm thoát mới đó mà đã trôi qua hai năm rồi. Thời gian ở thế giới này đối với cô nó thật là nhanh như một cuộn phim vậy.

Sarami đứng trên vách núi đá ngắm nhìn bầu trời đầy Sao lấp lánh trong đêm mà nhớ tới người mẹ của mình. Cô cầu nguyện mẹ cô sẽ sống tốt ở thế giới bên kia.

- Trời lạnh rồi, vào trong đi Sarami - Sasori từ đằng sau vọng lại.

- Ừ, tôi biết rồi - Sarami ngừng suy nghĩ và bước vào hang ngủ.

sáng hôm sau. Cô luôn thức dậy sớm luyện tập tới 7 giờ sáng và chuẩn bị mọi thứ. Lâu rồi cô chưa được nhận một nhiệm vụ nào hết nên có hơi khó chịu.

- chán như con gián thật rồi đây. Sao không để mình tóm hết vĩ thú cho nhanh nhì haizzz - sarami cứ như người vô hồn ngồi một chỗ nhìn trời.

Tất cả thành viên trong Akatsuki đều nhận nhiệm vụ thu thập vĩ thú mà riêng cô thu được mỗi Tứ vĩ ngày đó rồi nghỉ khỏe luôn vậy ấy.

Mà nếu để ý lại thì Sarami của chúng ta bây giờ đã trưởng thành 15 tuổi và xinh xắn hơn trước rồi. Tuy nét mặt vẫn lạnh băng.

- Có lẽ mình sẽ đi chu du một thời gian thay vì cứ ở đây mãi - Sarami trầm nghĩ.

- Xin lỗi nhưng có vẻ cô nên hủy kế hoạch vui chơi đi, nhiệm vụ cho cô lần này đã tới - Konan xuất hiện và lại gần cô.

Sarami bắt đầu tỉnh hấn và mỉm cười chấp nhận nhiệm vụ, lần này cô phải đi tới làng Cát và bắt sống Nhất vĩ lần Gaara tới hang động được định sẵn.

- Đã hiểu - Sarami bắt đầu chạy đi làm nhiệm vụ của mình.

Cứ nghĩ chỉ một mình cô nhưng không ngờ Sasori lẫn Deidara phải đi theo cô làm luôn. Nghe nói Gaara của làng Cát rất nguy hiểm nên đi ba sẽ tốt hơn.

- đúng là đi ba người tốt thật. Có phương tiện giao thông trên không và một người khâu đồ cũng đỡ - Sarami ngồi trên con chim đất sét mà tận hưởng gió mát.

- Diên thật, tại Sao ta phải cùng con nhóc như ngươi làm nhiệm vụ chứ, chết tiệt thật mà - Deidara bắt đầu lái nhai.

- Ngươi không im được Sao, đâu có ai nói ngươi cầm đầu chứ - Sasori.

- Tên người rồi như ngươi thì biết cái gì, đừng để ta giận lên không thì ta cho hai ngươi nỏ banh xác - deidara quát.

- Ồ - Sasori cùng sarami đồng thanh.

Deidara tức nỏ banh đầu nhưng cũng chả làm được gì, bây giờ họ phải bay tới làng cát càng nhanh càng tốt.

Vào thời điểm này thì chắc là Naruto đã về làng và cùng Kakashi với Sakurai đang làm một một thử thách lấy chuông.

Họ đã mạnh lên khá nhiều rồi nhưng dù thế họ vẫn cảm thấy trống vắng về đội hình hiện tại. Hề nhắc đến tên Sarami và Sasuke là họ suy sụp.

Trở về với vị trí của Sarami. Họ gần tới được làng cát rồi nên để tránh gây chú ý. Họ đã dùng nửa đoạn và đi bộ. Nghe nói Deidara đã đưa một mặt thám tra vào đó.

Nắng của sa mạc đúng là nóng vô cùng. May là còn có áo khoác và nón không là da của cô thành than rồi.

- mệt hả? - sasori nhìn lại cô đang đổ mồ hôi.

- Không có... - Sarami chỉ là nóng nực thôi chứ cô vẫn còn đi được ngàn dặm đấy.

- Lên đi tôi dẫn - Sasori nhẹ nhàng kêu cô lên lưng để anh ta cõng.

- Đây tên kia cho ta ngồi đi, ta đang mệt nhất này - Deidara bắt đầu cằn nhằn.

- Ngươi tự đi bộ đi tên dở hơi - Sasori thẳng thắn từ chối.

- Trời đánh tên nhà ngươi gừ gừ - Deidara bực bội.

Sarami cũng chả thèm quan tâm nữa mà đi bỏ mặc họ phía sau luôn. Đúng là đáng lí cô nên từ chối lúc đó cho rồi. Đi với hai người này thật khó khăn mà.

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Naruto*] *Đặc Công Xuyên Không* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Nhiệm vụ nhất vĩ

Nhóm của Naruto hiện tại đã lập nhóm ba người giữa Kakashi, naruto và sakura rồi. Họ đang làm một số nhiệm vụ.

Ở phía Sarami thì bên cô cũng đã tới làng cát rồi. May mắn là Sasori với Deidara đã im lặng nên tai cô đã được yên bình một thời gian.

- Tên gián điệp ngươi nói đâu? - Sarami nhìn Deidara.

- Hắn tới rồi - Deidara cười.

Từ khe núi cát xuất hiện một người, những ninja khác đều bị gục xuống bất tỉnh hoặc đã chết.

- Ngài Deidara, mọi thứ đã chuẩn bị xong - Tên gián điệp cung kính.

- Tốt lắm - Deidara.

Thế là Nhóm sarami cùng tên gián điệp đi thẳng vào trong làng. Tên Deidara bắt đầu dùng chim đất sét bay đi tới nhà Hokage.

- Ngươi về vị trí của mình đi, đừng để kẻ khác nhìn thấy - Sasori ra lệnh.

Tên đó nhận lệnh liền đi mất. Cô cùng Sasori đứng một chỗ chờ tên Deidara xong việc rồi về.

- Haizz. Đứng thì chán lắm... - Sarami thở dài.

- Vậy Sarami muốn làm gì? - sasori.

- Tôi với anh đi vào trong làng ngồi một quán nào đó ăn chút gì đi - sarami mỉm cười chỉ Tay.

Sasori khỏi cần nói anh liền gật đầu và hai người họ đi vào trong, để cho Deidara ra tay, còn họ thì có thể nói đi ăn vậy thôi.

Tại một quán nhỏ, cô cùng Sasori ngồi vào bàn vừa ăn vừa trò chuyện.

- Cũng hai năm rồi, từ khi tôi bước vào Akatsuki..đúng là nhanh thật - Sarami suy nghĩ.

- ừm... Vậy cảm giác khi gia nhập Akatsuki của Sarami là gì? - Sasori.

- Mới đầu vào tôi ghét tất cả những người trong đó, nhiều lúc muốn giết luôn đấy - Sarami nhăn mặt.

- Vậy Sao... - Sasori biến sắc vì nghĩ cô ghét anh.

- Nhưng mà có mình anh là không khinh tôi thôi nên tôi cũng quý anh lắm - Sarami cười tí mắt.

Nghe được lời cô nói mà đầu anh muốn xi khói ra luôn. Sarami vừa nói quý anh, vậy cũng có nghĩa là cô cũng có thích anh.

Bùm bùm bùm

Một âm thanh phát nổ từ bên ngoài phát ra. Sarami và sasori nhìn ra. Có vẻ như Deidara đã bắt đầu vào trận rồi. Cô cùng Sasori trả tiền, bước ra khỏi quán, về vị trí cũ để an toàn.

- Tên này thật biết gây chú ý mà - Sasori nhìn lại.

- Nghệ thuật là phải nổ hahaha - Giọng Deidara vọng lại.

- Một tên dở hơi - Sarami hắc tuyến.

Vì tên Deidara rải khắp chim và nhện đất sét khắp nơi khiến phát nổ nhiều chỗ và làm người trong làng chạy tán loạn.

Hai người khi đang chạy thì nhìn ra sau. Cứ như đang có cuộc thi maraton vậy, họ đen mặt và Sarami hết cách đành dịch chuyển nhanh cho tiện. May mắn là cô có cầm một thanh kunai ở vị trí cửa làng. Chứ mà không dùng chắc họ bị dè bẹp rồi.

- nguy hiểm quá - Sarami thở một hơi dài.

- Tên này điên thật - Sasori tức giận.

Anh không giận vì hấn cho nổ bừa bãi mà anh giận là vì nếu Sarami có mệnh hệ gì thì ba đời tổ tông nhà hấn không yên với anh đâu.

- hấn làm quá rồi - Sarami đỏ mặt hỏi.

Ngay lúc đó khi dân làng đang di tản thì cô nhìn thấy một cô bé trạc 7 tuổi bị té ngã và khóc oà lên. Không ai dừng lại giúp gì.

- Cô bé, không Sao chứ? - Sarami đi tới và kiểm tra.

- hức hức mẹ ơi... - cô bé túm áo và khóc.

Nhìn thấy cô bé khiến cô nhớ lại ngày mà cô lạc mất mẹ. Cô không thể làm ngơ được.

- ngoan đừng khóc. Để chị chữa trị cho em đã - Sarami cười hiền và dùng ánh sáng chúc phúc giúp hồi phục.

- Oa vết thương mất rồi, không đau nữa... Chị là thiên thần phải không? - cô bé ngây thơ hỏi.

- đáng tiếc không phải, chị là kẻ xấu mà thôi - Sarami.

- Em lại không thấy chị giống người xấu. Chị rất đẹp và giống thiên thần hơn - Cô bé.

- chị giống chỗ nào chứ? - Sarami hỏi.

- Mẹ em nói những người luôn giúp đỡ người khác, khi nhìn kĩ thì họ đều có một đôi cánh thiên thần trong suốt rất là đẹp. Em thấy đôi cánh sau lưng chị nên em chắc chắn chị là thiên thần - Cô bé kiên định nói.

-....Hahhaha em thật thú vị đấy - Sarami bật cười và hôn nhẹ lên trán cô bé.

- Ah - Cô bé sờ vào trán mình.

- Đây là nụ hôn chúc phúc để em luôn gặp may mắn. Bây giờ thì ta đi tìm mẹ của bé nhé - Sarami cười hiền.

Cô bé gật đầu xấu hổ và cùng cô đi tìm mẹ. Sasori từ nãy giờ nhìn thấy tất cả, anh càng ngày càng yêu Sarami hơn.

Sau khi tìm được mẹ của cô bé xong cô định đi về nhưng nhìn lại vẫn có vài người do bị vụ nổ làm bị thương nên cô đành giúp một chút. Trị liệu cấp trung sẽ nhanh hơn và khi xong việc cô tạm biệt và về vị trí của mình

- Mẹ ơi, chị ấy là thiên thần đúng không mẹ? Con đã thấy đôi cánh - cô bé túm váy mẹ mà chỉ

- Ừm. Cô ấy là một thiên sứ con ạ - Người mẹ cũng mỉm cười vì biết ơn cô.

Vừa lúc cô về là Deidara đã vác được Gaara rồi. Trời cũng gần tối, họ cùng nhau đi bộ ra khỏi làng.

Trên đường đi Kankurou đã chạy theo đòi lại Gaara. Đáng tiếc lại thất bại dưới tay Sasori. Kankurou với một chút sức lực đã lấy được một miếng vải trên người Sasori.

- Chúng ta đi - Sasori.

Cô liếc nhẹ nhìn kankurou nằm gục ở đó và rồi đi mất. Không một cảm xúc thương người trong cô nữa vì đó là cô, thích thì giúp, không thì bỏ.

Còn tiếp

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Naruto*] Đặc Công Xuyên Không được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Âm xúc của Sarami

Nhiệm vụ mà Sarami được giao đã hoàn thành và họ đang trên đường tới hang động phong ấn bí mật. Tuy cô đã trong nhóm hai năm, nhưng vì chưa thật sự tin tưởng cô nên cứ mỗi lần làm là cô đều đứng bên ngoài.

Trên đường đi, cả ba người đều rất im lặng, có lẽ vì không biết nên nói bắt đầu từ đâu nên cứ liên tục nhìn nhau một chút là quay hướng khác cho đến khi Deidara chịu không nổi nữa mà lên tiếng.

- Cả hai người làm gì mà im quá vậy? - Deidara khó chịu nhìn họ.

- Không có gì để nói thì phải im lặng chứ sao!- Sarami liếc nhẹ qua Deidara và lạnh giọng.

- Người thì nhỏ mà cái mặt y như cục đá vậy, bộ người không thể thả lỏng nói chuyện đàng hoàng sao? - Deidara híp mắt và đưa khuôn mặt không ưa nhìn về phía Sarami.

- Ta thích như vậy, người ý kiến gì nữa hả! - Sarami một lần nữa liếc mắt.

Lần này cô bức bối khi phải đi với tên tóc vàng biến thái và cái miệng cứ cằn nhằn liên tục khiến cô muốn cho ăn đập một phát.

- Người nên im lặng đi - Sasori cũng liếc mắt nhìn Deidara.

- Hai người thông đồng nhau hả. Ta nói sai hay Sao mà cứ liếc mắt ta hoài thế - Deidara tức giận chỉ trỏ về phía hai người.

Cả hai trơ mặt ra và tiếp tục bỏ đi những gì tên Deidara nói. Tức quá mà Deidara bồi thêm một cú khiến họ sững người ra.

- Hai người ăn ý quá thì sao ko làm một đôi luôn đi - Deidara.

-....Người... Người ăn nói cái kiểu gì thế - Sasori ngạc nhiên và bắt đầu xấu hổ.

- Oh oh có ai đang xấu hổ kìa hehehe - Deidara thấy thế liền chọc tiếp.

- Ăn nói hàm hồ, làm Sao mà ta với Sarami có thể.... - sasori vừa nói vừa quay qua Sarami.

Một lần nữa cả hai thanh niên đứng người khi thấy khuôn mặt vừa đỏ vừa lấy Tay che đi một nửa khuôn mặt trong rất đáng yêu của cô.

- đừng đùa nữa! Lo làm xong nhiệm vụ đi - Cô thấy họ đang nhìn mình nên liền lập tức đi thẳng lên trước.

- Người... Vừa thấy gì không??? - deidara nghiêng Một bên về phía Sasori.

- không thấy, lô đi nhanh còn về nữa - Sasori.

Sasori cũng đi một cách gấp gáp khiến cho Deidara cũng khó hiểu. Vì trong con rối nên hẳn không nhìn ra được rằng Sasori đang xấu hổ và cũng y như Sarami. Nhưng việc Sarami cũng đỏ mặt khi ấy không biết là ý gì nữa.

Về phía của cô, Sarami không hiểu tại sao tên Deidara vừa nói cô với Sasori làm một cặp là đột nhiên cô lại đỏ mặt đến như thế. Nhưng nói về việc này thì cũng cách đây vài tuần cô cũng từng có biểu cảm như thế.

Vào một lần cô được sắp xếp làm nhiệm vụ trộm lấy cuốn mật thư ở làng Mây, ban đầu thì cô định đi một mình nhưng sau đó Sasori xuất hiện và muốn đi làm chung với cô.

Cô cũng không từ chối mà cứ việc để anh ta theo mình. Trên đường đi thì họ cũng không nói chuyện gì nhiều lắm.

- Anh không thấy khó chịu khi ngồi trong con rối này sao? - Sarami.

- Không hề, mặc dù có vài thứ không thể nói ra được - Sasori.

- Nghĩ lại thì từ lúc ở Akatsuki thì duy nhất có anh là quan tâm tôi nhỉ?- Sarami mỉm cười nhìn qua anh.

Vì cũng đã tiếp xúc nhau lâu nên cô cũng thay đổi cách xưng hô với Sasori, vì cô biết anh ta tốt với mình.

- Vì anh với em từng gặp nhau nên anh nghĩ cũng muốn nghe em hát lại - Sasori đáp ứng.

- Oh đúng là lâu rồi không hát thật, vậy anh muốn nghe hát không? - Sarami mỉm cười tươi.

Sasori không nói gì mà chỉ gật đầu. Cô cũng thoải mái mà dùng chân ngay tại một cánh đồng lớn trên đường, gió ở đó rất mát, phù hợp với không khí bây giờ.

<https://www.youtube.com/watch?v=v-DuhP3csTs>

Giọng hát trong veo khiến cho mọi vật xung quanh phải cuốn theo nó. Sasori từ lúc nào cũng ra khỏi con rối và ngồi một bên lắng nghe cô hát thật lâu.

Anh dồn hết mọi suy nghĩ vào cô cho đến khi bài hát kết thúc. Sarami nhìn lại để nghe nhận xét từ Sasori nhưng mà ai ngờ anh ta đã ngủ ngay lúc nào không hay.

- Sasori.... - Cô lay nhẹ anh ta nhưng không thành.

Anh ấy đã chìm sâu vào giấc ngủ rồi. Nhưng nhắc lại mới nhớ, trước giờ cô không thấy anh ta vào buổi tối, chỉ khi rạng sáng là anh ta quay lại căn cứ tiếp nhận ngay nhiệm vụ tiếp theo.

Cứ cho là vì anh ta đã là một con rối đi, nhưng ít ra cũng phải nghỉ ngơi để lấy sức. Cô thấy anh ta ngủ ngon quá nên đành để anh ta ngủ.

Chưa kịp phản ứng thì Sasori đã ngã đầu lên vai của cô rồi. Sarami lúc đó cũng hết hồn và bối rối lắm, trước giờ có ai làm thế với cô đâu chứ.

- Sasori.. Đây... Sa.... - Cô cố gắng gọi lần nữa.

Phút chốc cô nghe được những gì mà Sasori đã nói khi đang ngủ mơ.

- Sarami.... Anh thích em..... - Sasori trong khi ngủ mơ.

Và cũng ngay lúc đó đột nhiên tim của cô nhói lên và đập mạnh liên hồi. Mặt của cô đỏ ửng và không nói thành lời.

Đến khi ngủ thật đã là Sasori tỉnh dậy, phát hiện mình đang nằm trên con rối và Sarami Thì đứng trước mặt anh.

- xin lỗi.... Hình như tôi đã ngủ quên - Sasori.

- Không sao, chúng ta đi thôi - Sarami không nói gì nữa và đi một mạch.

Quá quen với việc này nên Sasori cũng gấp gáp chui vào con rối và đi theo sau.

Trở lại với hiện tại. Sarami dường như đang khó hiểu vì không biết cô đối với anh ta là vì lúc này. Cái câu nói khi đó là do anh ta ngủ mơ cho vui hay là thật nữa. Điều này cô không thể giải thích.

Còn tiếp

Bạn đang đọc truyện [Đồng Nhân Naruto] Đặc Công Xuyên Không được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Gặp lại người quen

Sau một thời gian trên đường. Cuối cùng thì cả ba người cùng đã đến một cái hang động phong ấn. Sasori cùng Deidara mang Gaara đi vào bên trong. Sarami thì im lặng đứng bên ngoài chờ cho đến khi cái hang từ từ đóng lại.

Cô thở dài một hơi và đi tìm chỗ nghỉ chân. Cô vừa nằm trên một thân cây cao, vừa ngắm khung cảnh đẹp, trong đầu thì đang suy nghĩ những người bạn ở Konoha dạo này thế nào rồi nữa. Naruto chắc giờ cũng đã mạnh lên và cô nàng Sakura yếu khi xưa giờ cũng có lẽ mạnh mẽ rồi.

Nhớ lại thì hồi nhỏ chính là kỉ niệm đẹp khi ở thế giới này, những người bạn, những đồng đội.... Tất cả đều khiến cô cảm thấy hạnh phúc vô cùng.

Cô đang tận hưởng những giây phút bình yên thì bỗng chốc nó bị phá đám ngay khi có một âm thanh phát nổ vậy, nó ở hướng sau lưng của cô. Thế là Sarami liền chạy đi tới âm thanh đó.

- Sức mạnh cũng lên được vài bậc rồi đấy Sasuke - kabuto vừa nói vừa xem những quá trình được ghi lại trong một tờ giấy.
- Người khá lắm, quả không hổ danh là thí nghiệm của ta - Orochimaru đứng một bên chỉ nhếch mép cười.
- - Sasuke không nói gì mà chỉ tặc lưỡi một cái và tiếp tục thực hiện sức mạnh khác.
- Người lạnh lùng quá đó Sasuke! Giờ thì nên tiêm ống nào tiếp đây?- Kabuto vô cùng hí hửng khi làm những việc này.
- Được rồi Kabuto, ta nghĩ thằng bé không cần nữa đâu, nhưng về con bé Sarami kia thế nào? Đã có tung tích gì chưa? - Orochimaru.
- Vẫn chưa, từ lúc con bé rời làng thì không hề có manh mối nào cả? - Kabuto.
- Nó là đứa mà ta đang cần, chỉ cần có được nó trong tay thì ta có thể đạt được mục đích rồi - Orochimaru.

Ôi chà! Không ngờ cô vừa mới chạy tới là đã nhìn thấy những con người quen thuộc rồi. Dường như họ đang thực nghiệm và cũng vừa nhắc đến cô. Có điều tại sao tên đó là đến một nơi thế này để thí nghiệm nhỉ?

Cô chả cần quan tâm, cô ngồi trên góc cây và ngắm nhìn những gì bọn họ đang làm. Đang tiếc rằng chưa kịp dựa lưng là Sasuke phát hiện ra và rồi quay sang phía cô.

- Kê nào - Sasuke.

Lập tức mọi ánh nhìn đều dồn vào cô. Một cô gái mái tóc màu tím kì bí với nụ cười sắc lạnh cùng trang phục của Akatsuki khiến họ tròn mắt không rời.

- Chưa gì đã bị phát hiện rồi, quả là một nhân tài sở hữu huyết kế giới hạn của tộc Uchiha - Sarami vừa vỗ tay vừa mỉm cười.
- Sarami..... - Sakura ngạc nhiên.
- Là con bé đó - Orochimaru và Kabuto cũng kinh ngạc theo.
- Không ngờ cậu lại rời Konoha để đi theo tên rắn lưỡng tính này đấy và cái tên biến thái thích thí nghiệm nữa - Sarami chống cằm và vung chân.
- sao cậu lại ở đây và..... Trang phục cậu mặc tại sao? - Sasuke nhìn vào áo khoác của cô mà nhớ đến Itachi.
- À thì... Tớ là người của akatsuki nên đương nhiên mặc như thế rồi - Sarami niềm nở với khuôn mặt quý dị.
- không ngờ con nhóc như ngươi lại tự mình nộp mạng tới đây đấy - Orochimaru hưng phấn mà nhả ra những con rắn tấn công ngay lập tức.

Sarami vẫn ngồi im và giữ tay kết ấn, cô thổi ra một hơi lạnh khiến đám rắn bị đóng băng và vỡ ra thành mảnh vụn.

- Thôi nào đừng đùa chứ, ta đến đây đâu phải gây chiến - Sarami nghiêng đầu nhẹ và cười.

Sức mạnh của cô bây giờ đã khác xưa nhiều nên khiến cho tên Orochimaru càng đề phòng hơn.

- Sasuke, đây là lúc để cậu thử sức đây - Kabuto nâng cặp kính lên và cười.

..cũng được - Sasuke trở lại trạng lại lạnh lùng và chìa kiếm về phía cô.

Cậu ta phóng lên và vùng một nhát kiếm ngay cổ của Sarami. Trong một giây sau thì thanh kiếm đã bị chặn lại bởi bàn tay được bọc bằng đá. Sasuke không thể để thua nên đã sử dụng lời kích ngay bên cánh tay còn lại.

- Cậu... Không phải đối thủ của tôi - Sarami quay lại nhìn và ngay đúng lúc ánh mắt của cô như một người chết vậy.

Cậu ta đột ngột dừng lại mà lùi lại. Thấy tình hình dường như không thuận lợi nên Orochimaru đã gọi một con rắn lớn để xử lý cô.

- Một con giun thôi sao - Sarami liếc nhẹ và lập tức tạo một khối cầu nước nhốt con rắn vào trong.

Ánh mắt chết người cùng nhẫn thuật của cô khiến con rắn bị hút hết sinh lực và tan rã trong nước. Loại nước này cô đã kết hợp với một loại hoa kịch độc khiến mọi tế bào bị phân hủy trong tích tắc.

Ngay lúc xử xong con rắn thì bọn họ đã bỏ chạy rồi. Cô không ngờ mình lại khiến chúng run sợ đến thế, ngay cả Sasuke phải rút lui theo bọn họ.

- Chưa kịp đàm phán nữa, định biến tên rắn đó thành rượu ngâm gia truyền, haizzz - Hết trò vui nên cô đành quay lại vị trí.

Ngay tại làng Cát. Nhóm của Naruto nghe tin Gaara bị bắt đi mất nên họ đã bắt đầu kế hoạch vừa giải độc cho Kankurou, vừa tìm hướng đi của kẻ bắt cóc Gaara.

Cuối cùng sau một ngày họ đã tìm được và cả ba người cùng một bà già với sức còn khỏe lên đường giải cứu.

- Chắc chắn chúng ta sẽ cứu được Gaara - Naruto.

- bình tĩnh, sau khi tới đó thì chúng ta nên lập kế hoạch. Ngài Stunade đã nhờ nhóm Gai tiếp viện cho chúng ta rồi và họ đang trên đường tới - Kakashi.

- Vậy sao!! Lâu rồi không gặp họ, không biết trong họ ra Sao nữa? - Naruto.

- Không còn nhiều thời gian, chúng ta đi thôi - Sakura.

Quay lại về phía trong hang động. Sasori với Deidara, cùng những thành viên với hình ảnh thể thân đang niệm rút cạn chakra vĩ thú trong Gaara.

- Sarami cô gái đó không ở đây vậy? - Konan.

- Vì tôi chưa tin tưởng được nên không cho cô ta vào đây - Deidara.

- Người nghĩ cô ta sẽ phản bội sao? - Hidan.

- Tất nhiên rồi. Dù gì ta cũng chả ưa nổi - Deidara.

- Thế người nghĩ Sarami thế nào Sasori? - Pain.

..đáng trông cậy hơn tên tóc vàng - Anh lạnh nhạt nói.

- Cái gì hả tên người rồi chết tiết kia, mi nghĩ mi là ai mà dám phê phán ta thế hả - Deidara.

- Được rồi, lo tập trung đi, việc cô ta có phản bội hay không thì tùy vào mức độ tin tưởng của các người cả thôi - Pain.

-..... Nếu cô ấy có phản bội... Ta cũng không ngại gì đi theo cô ấy đâu - Sasori suy nghĩ trong lòng.

Còn tiếp.

Bạn đang đọc truyện [Đồng Nhân Naruto] Đặc Công Xuyên Không được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Ở lại hay phản bội!!

Cũng đã được một ngày. Những con người của Akatsuki vẫn tập trung làm việc bên trong cái hang động rộng lớn, riêng với Sarami thì vẫn ở bên ngoài xem xét tình hình.

Cứ ngồi mãi trên cái cây ngắm nhìn và ngủ thôi đã mệt rồi hướng hồ mấy người kia chỉ đứng một chỗ niệm chú hết một ngày chưa xong. Không biết rằng khi nào cô sẽ gặp lại Naruto, Sakura và thầy Kakashi nữa.

Hồi đó cô phải công nhận bản thân đã cố tỏ ra cool ngầu rồi, nhưng lại bị đánh mất hoàn toàn từ lúc gặp ông thầy và đám nhóc, nhớ ra thì lúc trước vì muốn xem cho được khuôn mặt thật của thầy nên cả bọn rủ nhau làm mấy chuyện điên rồ không đầu.

- Chắc chắn! càng nằm càng mỏi thế này - Sarami đứng dậy xoa cái cổ của mình.

Ngay khi cô chấm dứt việc xoa cái cổ của mình thì đó cũng là lúc cô phát hiện một luồng chakra xen lẫn vĩ thú, vậy là Naruto đang ở gần đây. Cô không hiểu tại sao cậu ta lại đến được chỗ này, chắc là Gaara là bạn của cậu ta nên mới đến giải cứu. Thật thú vị mà.

Sarami vẫn im lặng mà xem tiếp tình hình. Vài tiếng sau nhóm của Naruto xuất hiện, mem theo đó là nhóm của thầy Gai. Bọn họ vừa gặp nhau đã vui mừng rồi, có vẻ tất cả đều khỏe mạnh khiến cô thấy an tâm một chút.

- Giờ chúng ta chia nhau ra làm nhiệm vụ thôi - Kakashi bắt đầu lập ra kế hoạch.

Tình hình có lẽ đã xoay chuyển rồi. Sarami cũng không rõ nên giúp bên nào cả nhưng mà..... Hiện tại cô đang là người Akatsuki nên thật có lỗi với bạn bè và thầy rồi.

BÙM

Một tiếng nổ cực kì lớn đã gắn vào tảng đá phong ấn. Tất cả lập tức xong thẳng vào bên trong. Ngay đúng lúc Deidara ngồi trên con chim đất sét bay ra khỏi hang và quyết đấu với nhóm người của Naruto. Sakura cùng bà ChiyO đi vào để giải cứu Gaara.

- tên kia, mau thả Gaara ra - sakura tức giận nhìn vào Sasori.

- Ta không có gì phải nghe lệnh một đứa như ngươi - Sasori phóng chiếc đuôi tẩm độc về hướng Sakura.

Cứ thế họ tiếp tục trận chiến đến khi Sasori ra khỏi con rối xấu xí. Bà ChiyO cũng đã lường trước sự việc này, đứa cháu của bà ấy giờ đã khác xưa.

- Ta không ngờ lại gặp đứa cháu ở đây - Bà ChiyO.

- Im đi bà già - Sasori lạnh lùng rút ra hai con rối với hình dạng giống ba và mẹ của cậu ngày xưa.

Họ đã chiến đấu với nhau đến khi bà ChiyO đem ra 10 con rối có thể phá sập một toà lâu đài. sasori cũng không thua kém gì khi cậu phơi ra cơ thể con rối của mình và dùng nguồn chakra điều khiển hàng trăm con rối.

Sự kinh ngạc khó giải thích được. Bà ChiyO đã cố gắng gần như tất cả 10 con đều bị phá hỏng hết. Sakura thì thấy không ổn nên lao ra hỗ trợ.

- Hahahahahaha đừng nghĩ phá hết được con rối của ta là xong - Sasori.

- Tên khốn - Sakura nhanh chóng nắm lấy cái dây của Sasori và kéo về phía Sakura.

Ai cũng hiểu chỉ cần Sakura đâm một phát thì sẽ tan xương ngay, dù Sasori biết bản thân sẽ không bị sao nếu như còn chakra trong cơ thể.

- Bình tĩnh nào, đừng làm tổn hại nhau như thế - Sarami bắt chợt từ lúc nào xuất hiện chặn đòn của Sakura.

Sarami dùng phong thuật tách cả hai bên ra. Sakura đã ngạc nhiên khi thấy Sarami.

- Sa.. Sarami, là cậu sao? - Sakura

- Lâu không gặp - Sarami nhìn lại cô bạn của mình mà cười.

- Vậy đó là đồng đội cũ của em nhì Sarami - Sasori nhìn lại.

- ukm từng là đồng đội của nhau - Sarami.

- Sarami, cậu với hắn là sao? Đừng nói rằng cậu đã gia nhập Akatsuki nha - Sakura nhìn hết một loạt trên cơ thể Sarami mà phán.

- Phải, tớ là người của Akatsuki rồi nên tớ nghĩ rằng chúng ta bây giờ là kẻ địch của nhau - Sarami.

- Cậu đùa sao! Cậu rời khỏi làng một cách vô cớ không hiểu lí do đến khi gặp lại thì cậu lại giúp cho những kẻ này, tớ nghĩ chúng ta là bạn bè chứ! - Sakura đứng dậy hét lớn.

-..... Đó là quá khứ, đối với tớ mà nói thì bên nào có lợi cho bản thân thì tớ sẽ đi theo bên đó mà thôi - Sarami mỉm cười ta đi.

Sakura không ngờ cho đến một ngày mình phải đối mặt với đồng đội. Sarami nghĩ mình nói có hơi sốc một chút nhưng cũng nên làm thế để cậu ấy biết cố gắng nhiều hơn.

- nhiệm vụ thất bại, chúng ta đi thôi - Sarami vác Sasori lên và họ biến mất khỏi hang động.

Bây giờ trong hang chỉ còn Sakura, bà Chiyo và Gaara. Sakura đứng lặng thinh mà suy nghĩ lí do vì Sao lại khiến Sarami thay đổi đến như thế, nhưng nghĩ mãi cũng không phải là cách, cô nhanh chóng mang Gaara chạy ra khỏi hang cùng bà Chiyo.

Về Deidara thì hẳn thật ngu ngốc khi hi sinh một cánh tay của mình để sống sót. Hẳn chờ đến khi nhóm của Naruto đã đi xa rồi mới xuất hiện, Obito thì lại giả ngu ngơ mà cười cợt.

- Tên người rồi với con nhỏ đó không biết sao rồi? - Deidara.

- Bọn họ đã trốn rồi, chắc đang loanh quanh đâu đấy thôi. - Obito cười đùa.

- Mi đang muốn nói xấu bọn ta đó hả - Sarami từ sau lưng Obito mà đập đầu hắn một cái.

- Người với con bé này sống dai vậy - Deidara.

- Ta đâu có điên khùng như người làm gì chứ - Sasori nhăn mặt.

- Thôi được rồi. Coi như hôm nay xui, mau về lại căn cứ đi đã - Obito.

- Ta cứ tưởng người như cô bỏ chạy rồi chứ - Deidara.

- Xin lỗi nhưng ta đã là người Akatsuki thì không có việc gì phải bỏ chạy như rùa cả tên cụt tay - Sarami lạnh lùng.

- Người nói gì hả con nhóc kia, ta cho mi nổ banh xác đấy - Deidara tức tối chỉ thẳng vào mặt Sarami.

- Người bỏ cái tay của người khỏi Sarami đi, nếu không ta sẽ gãy tay còn lại của người đấy - Sasori liếc nhìn Deidara.

- hai cặp đôi các người thông đồng bắt nạt một mình ta không hả - Deidara.

- KHÔNG PHẢI - Sarami với Sasori đỏ mặt và la hét vô mặt Deidara.

Khi thế này thật đáng sợ mà, deidara phải im lặng ngay sau đó, Obito thì nghiêng đầu không hiểu chuyện gì.

Còn tiếp.

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Naruto*] *Đặc Công Xuyên Không* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Lời thổ lộ

Lần thất bại của hôm nay có thể nói không ra vào đâu được. Cô cứ nghĩ bản thân chỉ cần đứng xem bọn họ choáng nhau là đủ vui rồi, nhưng mà đường như không thể nào được. Một người mặc dù cô rất ghét nhưng lại là một đồng đội đáng tin cậy, còn một người thì lại là thành viên của Akatsuki lại đối xử tốt với cô.

Một trong hai người chết thì cô sẽ không vui đâu, và lại nếu Sasori chết thì cô sẽ thấy đau lắm. Mặc dù không hiểu tại Sao tìm lại nhói đến độ như thế mỗi khi nghĩ đến anh ta.

- Sao thế, em không khỏe à? - Sasori

- Không! Chỉ là đang nghĩ mấy chuyện vu vơ thôi - Sarami giật người và nhìn lên Sasori. 2

Cũng đã mấy ngày trời qua rồi. Lúc Sarami cùng tất cả về căn cứ thì ai cũng hơi thất vọng một chút do sự thất bại. Dù thế việc Sarami không phản bội hội cũng đáng để tất cả tin tưởng một phần.

Về phần bên Naruto. Sau khi họ cứu được Gaara thì tất cả cũng rất lo sợ vì Gaara đã trở nên yếu đi. Bà Chiyo đã định dùng thân mình để hi sinh cho cậu ta nhưng Sakura cản lại và đưa vào miệng của Gaara một viên màu trắng.

Lập tức cơ thể Gaara trở lại bình thường, không còn xanh xao nữa. Khi cậu ấy vừa mở mắt và lên tiếng thì ai cũng vui mừng cả.

Naruto cũng đứng bên cạnh hỏi Sakura đã cho Gaara uống cái gì. Cô ấy bảo cũng không rõ vì viên được này là của Sarami đưa cho. Trong lúc sarami cản đường đánh của cô ấy là lúc Sarami đã bỏ đi, cô ráng diu Gaara rồi đi thì để ý phần bên hông có một tờ giấy kèm theo viên được. Bên trong ghi rõ

khi nào thấy Gaara không ỏn thì lập tức cho cậu ta uống ngay viên màu trắng.

Sakura không nghĩ Sarami sẽ giết Gaara lần nữa nên đã cho uống. Không ngờ nó lại hiệu quả lập tức, còn việc tại sao Sarami rời làng và gia nhập Akatsuki thì vẫn là một ẩn số.

Phía Sarami hiện tại khi cô hồi phục cánh Tay bị đứt của Deidara thì cô không nói chuyện dù chỉ một từ cũng đã vài ngày rồi. Tính cách nắng mưa của cô ấy khiến họ khó mà đoán được

Konan cũng đã đưa vài nhiệm vụ khác cho cô rồi. Cô chỉ tiếp nhận và làm chứ không nói gì nữa. Mỗi nhiệm vụ của cô đa số đều được hoàn thành khá là nhanh.

- Sarami dạo này bị làm sao thế nhỉ? - Deidara liếc nhìn.

Sasori cũng khá là Lo lắng cho cô. Mà nếu muốn biết hiện tại Sarami đang nghĩ gì thì nên quay lại chỗ cô ấy thôi.

Thật ra cô ấy đang băn khoăn về việc mình đưa viên thuốc cho Gaara uống có hiệu nghiệm hay không. Cô đã thử chế nó ra trong suốt thời gian qua nhưng lại chưa có thử nghiệm lên ai. Nói chung nếu Gaara có bay lên trời thì đừng trách cô ấy tội nghiệp.

- Sarami..- Sasori tiến lại gần.

- Có chuyện gì sao Sasori - Cô quay lại nhìn về phía anh ấy.

- mấy ngày nay thấy em ít nói nên anh hơi lo - Sasori.

- ừm ừm... Em ỏn mà, tại em đang suy nghĩ về mấy thuốc em chế thôi -Sarami mỉm cười.

Sasori cũng có phần an tâm hơn. Vậy là Sarami không hề bị bệnh gì cả . Nhưng Sasori giờ mới nghĩ lại, trước giờ anh luôn theo dõi cô ấy, mỗi phản ứng của Sarami đối với anh trở nên lạ thường hơn.

Bất ngờ Sarami đứng dậy và đi đâu đó. Anh cũng vội vàng ngồi dậy đi theo sau. Cô cần một nơi yên tĩnh nên đã tìm đến khu rừng hoang.

- Sarami, em đi đâu vậy? - sasori.

- nơi này ít ai biết tới, em có một số điều muốn hỏi anh - Sarami quay sang nhìn.

- hỏi?? - Sasori ngạc nhiên.

- Nếu như có một ngày em rời khỏi Akatsuki thì anh sẽ làm gì? - Sarami mỉm cười.

Sasori không nghĩ cô ấy lại nói điều đó với anh.

- Anh sẽ..... Theo em! Akatsuki không có Sarami thì anh cũng không cần ở lại làm gì - Sasori.

- Vậy sao! Nhưng nếu em muốn giết anh sẽ thế nào? - sarami liếc nhìn.

Sasori bắt đầu ngạc nhiên khi cô lại hỏi vấn đề ấy.

- vậy là em muốn giết anh bây giờ? - Sasori.

- Không! Em chỉ hỏi thế thôi, cái hôm mà anh nghe em hát rồi ngủ quên đấy, anh nhớ chứ?! - sarami cười nham hiểm.

- Lúc đó tại em hát hay quá nên anh ngủ bao giờ không biết thôi - Sasori rối rít.

Sarami cười thầm và tiến lại gần chỗ Sasori hơn, cô nhón chân để mặt mình sát vào mặt anh ấy và cười.

- Anh đã ngủ mơ và nói " Anh..... Thích.... Em! " - Sarami.

Sasori đơ ra một hồi và khuôn mặt bắt đầu đỏ gấc lên.

- anh.....cái đó... - Sasori lúng túng.

- Đáng tiếc là em không thích anh - Sarami nói một cách dứt khoát.

Khuôn mặt của Sasori trở nên đen hơn và không được vui.

Đúng thật là cứ nhìn khuôn mặt của anh ấy như thế lại khiến cô cảm thấy thú vị vô cùng. Cô nhón chân mình cao hơn nữa và hôn nhẹ lên môi anh ta.

- Em không thích anh....nhưng em sẽ cố để yêu anh - Sarami hiện rõ khuôn mặt cười nhưng cũng khá xấu hổ.

Cô quay đi và chạy về tổ chức. Sasori thì đang cứng đờ người như cục đá, hành động của cô khiến cho anh ta chưa kịp suy nghĩ gì. Anh ta ngã xuống bãi cỏ và lấy tay che đi khuôn mặt đỏ gấc của mình.

Có vẻ như tình cảm của họ đang tiến gần nhau hơn rồi. Chắc không bao lâu nữa đâu

Yang: Ta thích thì ta cho yêu nhanh ahihi.

Còn tiếp

Bạn đang đọc truyện *[Đồng Nhân Naruto]* *Đặc Công Xuyên Không* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Sự biến mất của Sarami

Yang: Chap có nhầm hoặc sai lỗi thì bỏ qua cho au vì lười v và thiếu muối

Dạo gần đây tổ chức của Akatsuki trở nên im lặng lạ thường, ừ thì mọi người đều đã đi làm nhiệm vụ hết mà.

Nhưng có điểm đặc biệt ở đây một số người để ý mà thôi. Chính là hành động của Sarami với Sasori hơi khác với thường ngày, tại sao lại khác? .

Vì lúc nào cũng thấy hai người họ ở bên nhau suốt, đi làm nhiệm vụ hay ngủ hoặc đi dạo. Tất cả mọi thứ đều có mặt hai người họ.

- Sasori! Hôm nay em đi tới làng bên cạnh một chút - Sarami.

- Anh cũng đi nữa - Sasori ngồi dậy.

- không! Anh nên ở lại đi... - Sarami.

Sasori bắt đầu buồn và giống như một con mèo vậy, mặt cúi xuống và mắt thì rung rung. Sarami thờ dài bó tay, đành dẫn anh ta đi theo. Được đi một cái là Sasori cười hi hi và bám theo Sarami.

- Tại sao tôi lại phải ở chung nhóm với cái cặp đôi này chứ!??- Deidara đen mặt.

- Ráng đi! Số của cậu chỉ làm nền cho họ thì được - konan vỗ vai an ủi.

Deidara ôm đầu hét toáng lên. Ông trời quá bất công với anh mà.

Vài tiếng sau Sarami và anh ta trên đường trở về tổ chức sau khi mua đồ xong.

- Em mua nhiều vũ khí với mấy cái thứ khác làm gì vậy? - Sasori hỏi cô.

- Mấy cái này em đang chuẩn bị làm một nhiệm vụ mới thôi - Sarami mỉm cười.

- anh cũng sẽ đi để xem em làm - Sasori cười tươi rồi hiểu kì.

- Không đâu! Anh lúc nào cũng theo em thế hả? - Sarami phồng má quay qua nhìn anh ta.

- nếu không đi Theo em thì anh sợ sẽ có mấy tên con trai dùng con mắt dơ bẩn nhìn em, lúc đó anh sẽ giết hấn và biến hấn thành con rối - Sasori lạnh giọng cười nham hiểm.

Cô mặt nổi lên sự khó hiểu sở thích của người mà cô đang yêu đây, biết rằng tính cách của anh ta đã như thế rồi nhưng không hiểu sao cô chưa quen được nữa.

Mà hiện tại cô cũng đang làm một thứ để giúp Sasori trở thành một con người thật sự, anh ta hầu như đã tự cải biến mình thành con rối hoàn toàn để bắt tử nhưng cô lại không thích như thế.

Khi ấy cô và Sasori mới về lại căn cứ thì Konan lại bảo muốn một mình cô đi theo tới một nơi. Sarami chỉ gật đầu và đi theo.

- Chúng ta đang đi đâu vậy? - Sarami liếc xung quanh.

- Sắp tới nơi rồi - Konan vừa đi vừa nói nhưng không ngoảnh lại nhìn cô một lần.

Bất ngờ Konan dừng lại một chỗ ngay giữa rừng và mới quay lại nhìn cô bằng ánh mắt đầy đa nghi.

- Sarami, tôi biết cô là do Tobi mang tới tổ chức, những nhiệm vụ cô làm đều rất hoàn hảo và ngay cả việc cô bảo vệ thành viên của mình cũng rất tốt - Konan.

- Ý của cô là sao?!! "Sarami chau mày.

Đột nhiên từ đâu xuất hiện những tên kì lạ đều mang mái tóc màu cam và nhiều thanh sắt được gắn trên cơ thể.

- Chuyện này là gì đây Konan!!" Sarami liếc nhìn một cách bình tĩnh.

- thật xin lỗi phải nói điều này với cô, nhưng cô từ giờ sẽ bị khai trừ khỏi Akatsuki - Konan lạnh lùng.

- ra thế, ngay từ đầu cô đã không tin tôi hoàn toàn đúng chứ?! "Sarami cười gượng.

- Không hẳn, mặc dù cô rất tận lực trong nhiệm vụ nhưng mà.... Cô không hề nghe theo mệnh lệnh một cách khôn ngoan.- Konan

- Cho nên muốn giết tôi để tránh mối hiểm hoạ sao? - Sarami.

Konan không nói gì nữa mà chỉ im lặng nhìn. Sarami cũng đã hiểu và cô cũng không nhúc nhích gì cả, lúc đó hàng loạt những tên kì lạ kia tấn công vào cô.

RẮC ~~~~

hiện tại Sasori đang chế tác con rối nhưng bất ngờ nó lại bị bẻ ra một cách vô cớ, đó là loại tốt thì không thể bị bẻ dễ dàng được. Anh cảm thấy có điều gì đó không tốt sắp đến.

"Sarami...." Sasori bắt đầu Lo lắng.

Anh đứng dậy và chạy đi tìm Sarami.

Giờ thì đã hơn hai tiếng, phía của Konan dường như đã hoàn thành việc giết chết Sarami. Cơ thể đầy máu không chút hơi thở, những nhát đâm bởi thanh sắt ghim sâu vào mọi góc ngách của nội tạng.

- Nhiệm vụ đã xong, chúng ta đi thôi - Konan.

Nói xong bọn họ liền biến mất. Giờ khu rừng trở nên im lặng và không có tiếng động nào, chỉ còn mỗi cái xác lạnh buốt nằm đó.

"chết..... Mình một lần nữa lại chết và bị giết bởi những người của Akatsuki.... Cuộc sống thật là ngắn ngủi nhỉ, giả như có thể gặp lại mẹ và những người bạn của mình thì hay biết mấy, mẹ ơi!"

Trong vô thức của cô cứ vang vọng mãi sự tuyệt vọng không dứt, cô tự hỏi đây có phải là cái giá cô phải trả khi đã giết người hay không? Lí do cô được tái sinh ở thế giới này là vì cái gì? .

Cô quá mệt mỏi để suy nghĩ rồi, bây giờ cô chỉ muốn bản thân được nghỉ ngơi mà thôi....

Không! Cô không nghĩ rằng mình sẽ nghỉ ngơi lúc này, cô muốn sống, cô cần vùng dậy để dùng chính bản thân đền tội.

"" KỸ NĂNG ĐẶC BIỆT: SỰ HỒI SINH""

Bất ngờ cơ thể của cô xuất hiện một luồng sáng xanh đom đóm lóe lên và biến mất. Những thanh sắt bị tan ra thành cát bụi, cơ thể lạnh buốt đầy máu bỗng chốc chồm dậy và mở mắt nhìn lên trời.

"Không ngờ mình lại có ngày sử dụng nó "Sarami mỉm cười nhìn lên bầu trời xanh bằng con mắt đỏ rực.

Kỹ năng này cô cũng không rõ mình có nó từ khi nào, nhưng mà có một điều đặc biệt ở nó là khi hồi sinh lại, người đó sẽ bị biến đổi một chút về một số cơ cấu trên cơ thể do tác dụng phụ. Mái tóc trở nên nhạt đi một chút và màu mắt thì trở nên đỏ sẫm.

"Đuôi tóc dính máu rồi.. "Sarami liếc nhìn.

Cô vói tay cắt đi phần đuôi tóc của mình và cô ngồi dậy đi hướng khác sâu thẳm trong khu rừng.

Còn tiếp.

Bạn đang đọc truyện [Đồng Nhân Naruto] Đặc Công Xuyên Không được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Tìm kiếm

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Đã hai tiếng rồi anh vẫn không thấy bóng dáng nào của Konan hoặc Sarami cả. Anh vẫn cố gắng tìm thật kĩ trong khu rừng. Khi ấy anh phát hiện ra Konan đi về một mình.

"Konan, Sarami đâu?" Sasori chạy lại.

".... Cô ấy đã chết rồi" Konan lạnh lùng mà nói.

"...Chết.... Cô đùa tôi hả? Sarami đi với cô thì làm gì cô ấy có thể chết được chứ?" Sasori.

"chính tôi đã giết cô ta, tôi chỉ làm theo mệnh lệnh của Pain thôi" Konan nhắm mắt xem như không thấy anh và đi ngang qua.

Sasori nghe đến đó cứ như tiếng sét đánh, mới sáng nay còn vui vẻ như thế.... Tại sao lại giết cô ấy chứ?.

Anh không tin những gì Konan nói nên anh đã tự mình lục tung cả cánh rừng không ngừng gọi tên cô.

Khi anh đang đi thì vô tình nhìn thấy vết máu bị sẫm lại dưới nền đất cùng những nhúm tóc tím dính máu, bên cạnh đó còn có cả Kunai của Sarami.

Anh quỳ xuống suy sụp, không ngờ Konan lại có thể tàn nhẫn như thế. Nhưng nếu vậy thì xác của Sarami ở đâu được chứ? Anh bàng hoàng một hồi và cầm kunai của Sarami đi về căn cứ hỏi cho ra lẽ.

Về phần của Sarami. Cô đã xin ở nhờ tại một ngôi làng nhỏ. Lúc đó cả toàn thân cô là máu nên đã khiến những người ở đó không ít một phen mất hồn. Cô nói dối rằng đang đi trên đường cùng gia đình chu du thì bị một đám đạo tặc vây lấy, cô là người duy nhất sống sót và đang cố tìm nơi ở qua đêm.

Sarami may mắn khi được trưởng làng ở đây giúp đỡ cho cô nhiều thứ. Sarami được con gái của trưởng lão chăm sóc và dạy các việc bếp núc lẫn may vá.

Mái tóc xơ rối của cô cũng được tia lại nhưng thấy để tóc dài quá vướng nên cô nhờ con gái lão cắt ngắn luôn. Để trả ơn thì Sarami cũng giúp người dân ở đây làm nhiều việc khác.

Đến nỗi cô được xem như là nữ quái luôn vậy, sức khỏe hơn cả thanh niên trong làng. Leo cây như khi không ngừng, săn bắt thú cũng nhanh chóng có đủ lớn nhỏ.

Cũng đã được vài tháng rồi. Cô khá là yên phận ở nơi này, không vướng bận phiền muộn hay chiến tranh gì.

"Nè tôi vừa từ làng Lá về rồi đây" con trai của lão

"Mừng anh về, anh Yabi tới đó có mua được gì cho em không đó?" Con gái lão mỉm cười.

"Em không biết đâu SaSa, anh cứ tưởng mạng mình không còn về đây nữa đó" Yabi.

"eh tại sao?" Sasa.

"Thì đột nhiên tháng trước có một tên kì lạ nói mình là người Akatsuki, hấn tiêu diệt cả làng lá, nhưng may mắn là cậu nhóc tên là Uzumaki Naruto cứu cả làng nên mới thoát chết đấy" Yabi.

"Oh cậu ta không biết là người như thế nào nhỉ?" Sasa mỉm cười.

Sarami từ nãy đến giờ lắng tai nghe được khá nhiều, vậy là Akatsuki giờ đây đã giải tán hết rồi nhỉ, cô cũng chả quan tâm nữa.

"À dạo gần đây ngay tại cây cầu bắc ngang giữa làng Lá với nơi này có một người kì lạ cứ đứng trên cầu mãi" yabi.

"Người kì lạ?" Sarami liếc thăm.

"Người đó mặc một cái áo khoác đen có hình đám mây đỏ, mái tóc đỏ và mắt cũng đỏ nhưng trông rất tiêu tụy, hay chặn đường những cô gái đặc biệt có tóc và mắt màu tím" Yabi.

Mái tóc đỏ, Mắt đỏ, áo khoác đen, đám mây đỏ, cô gái tóc màu tím và mắt tím.... Cô thấy giống như một người.

"Ôi trời, Sarami vài ngày nữa cũng đến làng lá nhỉ? Em nên cẩn thận thì hơn, tên đó chắc là kẻ quấy rối không chừng" Sasa.

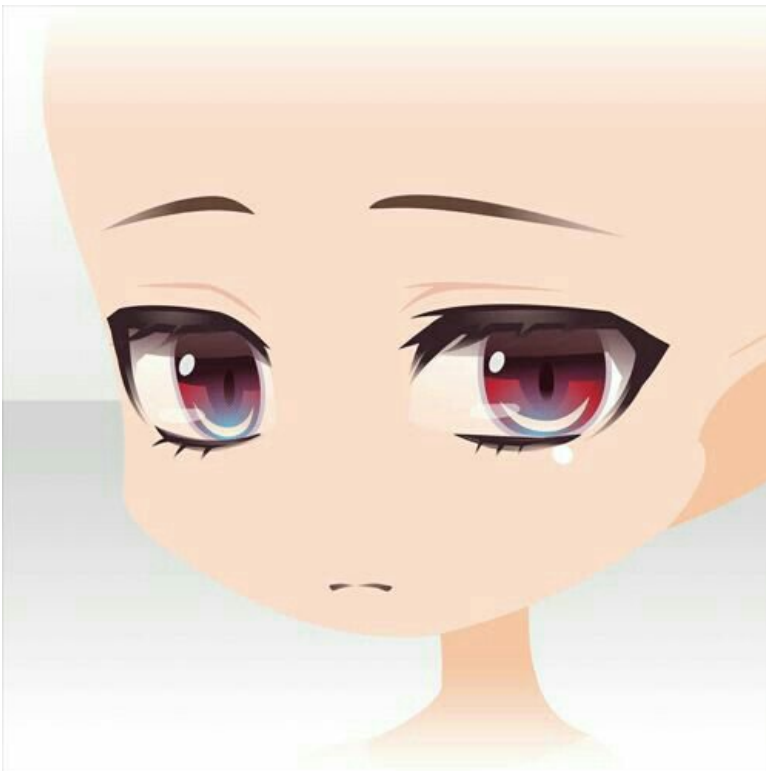
" Em biết rồi, em sẽ ổn thôi mà " Sarani cười thân thiện.

Cũng đã mấy tháng không gặp mặt Sasori rồi, cô không định rằng mình sẽ trở về căn cứ gặp anh ta. Nhưng giờ thì có lẽ cô đã dễ dàng gặp mặt nhau rồi.

Vài ngày sau cô đã nghỉ ngơi đầy đủ xong là cô chuẩn bị hành lý để đi tới làng Lá.

Lưu ý tóc tím (Tóc ngắn mình họa)

Trang phục hoạt động cùng thanh kiếm Nhật (đều do Sarami may và rèn ở làng)

Áo choàng đi đường

" Cảm ơn mọi người đã chiếu cố suốt mấy tháng nay " Sarami.

" Em đi bảo trọng, mặc dù chị không nữ " Sasa rơi nước mắt tiếc nuối.

" Đi qua cầu nhớ cẩn thận gặp hán đây Sarami " Yabi

" Vâng, chào tạm biệt mọi người " Sarami cúi đầu và đi mất.

Cô đã thay đổi nhiều nên cũng không biết anh ta có còn nhận ra cô nữa hay không, cô cũng nên thử một phen. Giờ đây cây cầu bỗng trở nên ít người nhất là các cô gái đi lại, đa số toàn Nam nhân là qua không sao thôi.

Cô đi gần tới cây cầu thì nhìn thấy anh ta, khuôn mặt trông rất tiêu tụy và mệt mỏi, anh ta là con rối nhưng cũng biết mệt hay thật!! . Cô choàng kín mình bằng áo choàng và đi một cách bình thường.

Tiếng bước chân của cô càng lúc càng tiến gần hơn và lướt qua anh ta.

" Chờ đã " Sasori.

Sarami dừng lại và Sasori liếc nhìn người mặc áo choàng.

" người đằng ấy có thể cho tôi xem mặt một chút được không? " Sasori tiến lại gần.

Thấy anh ta như vậy cô cũng muốn trêu đùa một chút, Sarami không quay lại mà chỉ mỉm cười hạ giọng mình xuống mà nói.

" Xin lỗi, tôi không thể cho ai xem mặt của mình cả, trừ khi cậu có thể đánh bại được tôi " Sarami.

"..... Vậy thì thất lễ rồi " Sasori vung tay túa ra những sợi dây Chakra.

Còn tiếp.

Bạn đang đọc truyện [Đổng Nhân Naruto] Đặc Công Xuyên Không được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Mãi bên nhau

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Sasori vùng sợi chakra điều khiển con rối chuẩn bị tấn công, Sarami mỉm cười qua lớp áo choàng và cũng từ tốn rút ra thanh kiếm của mình.

Anh trừng mắt và tấn công, Sarami né tránh sau đó phản đòn. Cả cây cầu tạo nên một đợt hỗn chiến khiến cho những người dân sợ hãi và chạy tán loạn mất.

Sarami vùng kiếm chém đứt một cánh tay của con rối, Sasori giật mình lùi lại và tóa ra những sợi dây trói buộc đối phương.

Sarami nhảy lên cao tránh và xoay vài vòng đập ngay vào mặt con rối tức khắc khiến nó rơi đầu.

" Chết tiệt " Sasori lo sợ.

" Tôi cứ nghĩ rằng kẻ hay quấy rối các quý cô sẽ mạnh lắm chứ " Sarami hạ giọng.

Khi cô lên tiếng thì Sasori cũng ngừng lại và rút con rối về.

" thật ra tôi không định làm thế.... Chỉ là tôi muốn tìm một người con gái mà thôi " Sasori buồn phiền.

" vậy có thể cho tôi biết cô ấy là người như thế nào không! " Sarami rút lại thanh kiếm.

" trong mắt tôi, cô ấy là một người đẹp nhất mà tôi từng biết! Mạnh mẽ, lạnh lùng nhưng bên trong lại ấm áp. Cô ấy có mái tóc tím rất đẹp, đôi mắt như vũ trụ sáng chiếu màn đêm " Sasori.

" Chắc cô ấy là người đặc biệt của anh nhỉ! " Sarami.

"...không phải, cô ấy hơn thế nữa! Tôi nghe rằng cô ấy đã chết và tôi không tin điều đó, nên tôi đã cố gắng đứng đây chờ đợi " Sasori.

" anh chờ đã bao lâu rồi? Anh không nghĩ cô ấy đã bỏ anh và đi biệt tích sao? " Sarami.

" tôi tin cô ấy sẽ không làm thế và tôi đã đứng đây chờ đợi từ lúc cô ấy biến mất rồi " Sasori.

" Nếu như cô ấy ở đây thì anh sẽ làm gì? " Sarami.

"... tôi sẽ ôm cô ấy và tôi nhất định sẽ không vụt mất cô ấy lần nữa " Sasori đưa tay lên trước ngực.

" tôi nghĩ cô ấy đang ở đây từ này giờ đây " Sarami mỉm cười.

" Ở đâu? Cô ấy ở đâu? Sarami!! " Sasori tròn mắt đứng dậy tìm kiếm xung quanh.

Anh nhìn mãi nhưng không thấy cô ấy đâu, nhưng rồi anh chợt nhận ra điều gì đó, anh nhìn sang người con gái mặc áo choàng kín mít ấy. Một cơn gió mạnh thổi qua cây cầu khiến cho những tán lá phải bay đi và kéo theo nón trâm của áo choàng.

Khuôn mặt của Sarami hiện hữu ngay trước mặt anh với nụ cười hạnh phúc. Anh không tin được vào mắt mình và lập tức ôm ngay cô vào lòng thật chặt.

" em đã ở đây suốt thời gian qua vậy hả, em khiến anh tưởng rằng mãi mãi không gặp em nữa " Sasori.

" Xin lỗi! một vài lí do nên em không thể gặp anh được, nhưng mà hiện tại em không còn giống như những gì anh diễn tả rồi, trông em xấu hơn đúng không? " Sarami.

" không đúng, chỉ cần là Sarami thì đối với anh, em đều đẹp hết. Quá khứ, hiện tại hay tương lai thì em đều đẹp hết " Sasori ôm chặt hơn.

" Được rồi, anh ôm em chặt quá " Sarami.

" Anh xin lỗi đã làm em đau " Sasori buông ra.

Cô nói với anh là cô sẽ tới làng lá xem tình hình, anh cũng muốn theo cô, nhưng trước đó cô bắt anh phải mặc trang phục khác. Anh không thể mặc áo khoác của Akatsuki mà ra vào kiểu đó được.

" À quên nữa, có thể sẽ gặp một vài người quen mặt anh nên em đã chuẩn bị sẵn tóc giả luôn này..... " Sarami đưa ra vui vẻ.

" Em chuẩn bị hết luôn đấy hả? " Sasori đỏ mồm hỏi.

Sarami lòng trước được điều này nên đã làm trước. Sau khi lòi Sasori vào bụi thay đồ. Anh bước ra với thần thái lạnh lùng.

Lưu ý vẫn là mắt nâu trà. Không mang cái đồng hồ.

" đáng yêu hẳn ra luôn này " Sarami ôm lấy.

" Anh thấy nó hơi kì " Sasori xấu hổ.

Hoàn tất mọi thứ, cô và anh ta lên đường tới làng lá, cũng nhờ thế mà không còn ai, biết đến kẻ kì lạ đứng trên cầu nữa.

Một ngày sau cô và anh đến nơi, cái cổng làng bị những mảnh đá vụn chặn lại hết tất cả, cả ngôi làng đều bị hủy hoại một cách nghiêm trọng.

" Đây là làng lá sao? " Sasori.

" nghe qua do Pain làm nhưng hẳn bị tiêu diệt rồi " Sarami.

Trong lúc họ đứng trên đầu cổng làng Lá, có hai ninja trong làng xuất hiện và hỏi hai người từ đâu tới, cô vẫn ôn tồn mà nói cô chỉ là du khách mà thôi.

" Du khách sao? Vậy thì thật xin lỗi, hiện tại làng chúng tôi không thể nghênh tiếp được, như hai vị đã thấy đấy "

Sarami mỉm cười và dùng cặp mắt đỏ sẫm nhìn vào họ thật lâu..

" chúng ta đang làm gì vậy?"

" Không biết, thôi quay về vị trí canh gác đi "

Nói rồi hai người ninja đó đi mất, cô với Sasori bình thường đi vào như không có gì.

" Em làm gì hai tên đó vậy? " Sasori.

"...bí mật " Sarami mỉm cười.

Cô không ngờ cái trò thôi miên con nít lại hữu hiệu như thế, lâu nay không xài nên lúc đó cũng khá là lo sợ.

" Giờ chúng ta đi đâu đây? " Sasori.

Cô đầu tiên là đi xem tình hình Naruto. Tiếp đến là gặp bà đệ ngũ, nghe qua bà ấy đã cố bảo vệ làng nên mất sức rất nhiều.

Còn tiếp.

Au: Ta lười thêm muối với đường.vv

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Naruto*] Đặc Công Xuyên Không được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Gặp lại và đi mất

Sarami và Sasori cùng nhau tiến vào làng Lá, cô và anh không ngờ sức mạnh hủy diệt của Pain lại mạnh đến thế.

Những túp lều được trải một cách thô kệch nhưng chắc chắn, cũng rất khó để biết được vị trí của đệ ngũ.

Nếu như cô hỏi thì cũng không được, sẽ bị nghi ngờ mà thôi. Còn nếu cô nói mình là Sarami từng là người của làng Lá thì cũng kì vì cô trước đó là người Akatsuki và cũng không ít gây họa.

"Thật là khó để tìm bà đệ ngũ thật " Sarami mỉm cười ngao ngán.

"Em định cứu bà ta thật sao? " Sasori.

"Dù gì em cũng đã rời Akatsuki rồi, em cũng nên chuộc lại lỗi lầm chứ đồ ngốc " Sarami véo vào mặt của anh ta.

Sasori ôm lấy mặt sưng tấy của mình, với anh thì Sarami được sờ chứ người khác thì anh đã giết rồi.

Đột nhiên cô nhìn thấy Sakura từ trong túp lều kia ra cùng với một cô gái tóc ngắn màu đen, cô theo như mình nhớ thì đó là Shizune, học trò của bà đệ ngũ Tsunade.

Thật may mắn khi tìm ra được họ đây, vậy là bà Tsunade đang nằm bên trong túp lều đó.

"Làm sao chúng ta có thể vào đó được? " Sasori.

"..... " Sarami suy nghĩ một chút và nhìn sang Sasori cười nham hiểm.

Mặt anh hắc tuyến không biết cô ấy đang nghĩ gì nữa. Một lúc sau Shizune đang chăm sóc cho Tsunade thì có ai đó gọi ra ngoài bảo bên cổng làng có người quen cần gặp.

Shizune không nhớ rằng mình có người quen, nhưng mà cũng tin và đi ra ngoài.

Nhân cơ hội đó Sarami bước vào và ngồi cạnh bên chỗ nằm của Tsunade.

"Chào ngài đệ ngũ, tôi là Hiyase Sarami, có lẽ đây là lần đầu tiên bà gặp tôi " Sarami mỉm cười.

Tsunade mệt mỏi dùng ánh mắt nhìn vào Sarami. Bà ấy có nghe qua từ Sakura rằng trước kia ngoài Sasuke thì còn có một người nữa từng là thành viên đội 7, cô gái đó là Hiyase Sarami. cô gái có thể nói có sức mạnh ngang ngửa một chuunin lúc trước. Nhưng không hiểu lí do gì cô bé ấy lại rời bỏ Konoha và trở thành người của Akatsuki.

"....." Tsunade cố gắng muốn nói gì đó nhưng không được.

"Đừng lo, tôi tới đây để giúp bà thôi, chốc nữa tôi sẽ đi liền " Sarami.

Cô lấy ra một ống tiêm có chứa nước màu lục bảo thạch, Sarami tiêm vào và rồi cô cho thêm chút máu của mình vào miệng Tsunade.

Bà ấy vô cùng ngạc nhiên khi thấy Sarami làm thế.

"Xong rồi, tôi xin phép đi trước! Đợi vài hôm nữa bà sẽ khỏe lại nhanh thôi " Sarami.

Cô nói xong và gấp rút rời khỏi túp lều một cách nhanh, chóng. Shizune cũng vài phút sau quay trở lại.

Ngay con đường, Sasori đang đứng chờ cô và họ nắm tay nhau rời khỏi làng. Trên đường rời đi, Naruto và Sakura cũng vừa xách nước từ nguồn về, họ nhìn thấy Sarami nhưng lại không nhận ra cô.

"Giờ chúng ta sẽ đi đâu?" Sasori.

" Chúng ta nên nghỉ ngơi ở đâu đó yên bình chút " Sarami.

" Sakura, nhìn cô gái kia trông giống Sarami thật! " Naruto.

" Đúng thật... Nhưng Mà cậu ấy làm sao ở đây được chứ? " Sakura.

Naruto và Sakura khép mi lại và nhớ tới người bạn của mình. Sarami liếc nhìn họ và mỉm cười, thấy họ khỏe mạnh như vậy cô cũng vui rồi.

Giờ thì cô và Sasori lặng lẽ cùng nhau đến một nơi yên bình dành cho họ. Nhưng chắc chưa thể nói là riêng hai người được.

Giờ họ đang đứng ngay con đường mòn cách xa làng và họ đang nhìn một con sâu vàng nằm dưới đất.

".... đó là Deidara nhì! " Sarami.

" Không, là một con sâu to xác mà thôi, mặc kệ đi " Sasori lạnh nhạt đạp qua.

"....Hai người.... Các người..... Độc ác thật đấy!! " Deidara gượng dậy hét lớn.

" Ủa con nào vừa nói vậy? " Sasori ngơ ngáo nhìn xung quanh.

" hai đứa tiên đồng ngọc nữ các người dám bỏ ta lại tổ chức thế đấy hả " Deidara bức bối phun nước miếng vào Sasori.

Sau khi hai người họ rời làng Lá là mọi lớp cái trang của Sasori đều được bỏ ra hết. Cho nên Deidara mới nhận ra.

" Deidara! Người còn sống sao? " Sarami.

" Gì mà sống hay chết chứ? Tự nhiên hai người biến mất khỏi tổ chức không một tăm hơi, khiến ta phải lặn lội tìm kiếm suốt, suýt nữa bị tên Uchiha Sasuke giết rồi. " Deidara.

" Tự nhiên tìm kiếm bọn ta làm gì? Không phải người sẽ được thoải mái hơn sao? " Sasori.

" Đúng là vậy. Nhưng mà..... Không có các người nên nó có hơi buồn chán " Deidara xí hỏ chu mỏ.

"phụt hahahahaha " Sarami cười lớn.

Deidara ngạc nhiên không hiểu cô cười vì chuyện gì.

" giờ bọn ta đi tới một nơi để sống yên ổn, người có muốn đi theo sống chung với bọn ta không? " Sarami.

" Tất nhiên là ta sẽ đi theo rồi còn hỏi, ta mặc dù chỉ là một cái nền cho hai người nhưng ít ra không cô đơn là được " deidara.

" Tùy người, lúc ngủ thì ta cho người ra ngoài đường ngủ. " Sasori chán ghét nhưng không làm gì được.

" Cái tên hỗn đản trời đánh " Deidara tức tối.

Vậy là hành trình đã có thêm Deidara, hai người này có vẻ như từ lúc cô xuất hiện là mọi thứ đều đã thay đổi hết mọi thứ. Dù sao hai người này cũng đã thay đổi rồi nên cô cũng không nói gì thêm.

Còn tiếp.

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Naruto*] Đặc Công Xuyên Không được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Hội ngộ

Tại làng Lá, suốt thời gian nằm tịnh dưỡng của Tsunade thì bà ấy bỗng chốc đã khỏe lại nhanh chóng, sức ăn hơn cả ba bốn người. Tuy vậy cuộc họp giữa ngũ đại kage lại do tên Danzo đi thay thế, cũng không biết ra Sao nữa rồi.

" Cô Tsunade khỏe lại khiến em mừng quá " Shizune.

" Đúng đấy, lúc đó bà yếu đến nỗi khiến bọn này không biết làm gì luôn " Naruto.

" Ta đương nhiên đâu dễ chết đến thế, chỉ là cũng đều nhờ một người " Tsunade ngừng ăn lại.

"Nhờ.... Một người??" Sakura tròn mắt.

"Vài ngày trước, ta được con bé tên Hiyase Sarami chữa bệnh lúc đó "Tsunade.

Nghe đến đó, Naruto và Sakura ngạc nhiên. Họ cũng đã hỏi Sarami tới từ lúc nào, bà ấy cũng chỉ nói rằng khoảng tuần trước.

"Không thể nào? Sao cậu ấy tới đây mà chúng ta không biết chứ?" Sakura.

"...khoan đã, có khi nào cô gái hôm đó chúng ta nhìn thấy là... Sarami không?" Naruto.

"Nhưng tại Sao cậu ấy lại đi mất nữa chứ?" Sakura.

Họ một lần nữa thở dài, những việc mà Sarami làm luôn khiến họ khó hiểu vô cùng.

Một thời gian sau một tin đồn lan ra rất nhanh về ba con người nào đó hay đi đánh thuê, họ kể lại rằng một người thì sử dụng đất sét nổ, người thì là một bậc thầy điều khiển rối và người cuối cùng là một cô gái xinh đẹp huyền bí với sức mạnh khó chống lại được. Họ trở nên nổi như cồn chỉ trong vài tuần, đó là thời gian mà Naruto gặp Raikage để xin xóa tội cho Sasuke.

===== Khoảng cách.com =====

Ở một ngôi làng không xa lắm có ba người hai nam một nữ đang vui vẻ chung sống với nhau.

"Nè Deidara, người có thể mở miệng ra không" Sasori với tay chạm vào môi của Deidara.

"Ừm....." Deidara đỏ mặt cự tuyệt.

"Ngoan nào, để ta kiểm tra một chút thôi" Sasori cười nửa miệng sát lại gần hơn.

"Ừ.... Dừng... Dừng lại đi...." Deidara cắn răng chịu đựng trong khi mặt thì đỏ và thở một nhọc.

"Một chút thôi!!!!" Sasori cố gắng dùng tay mở miệng của Deidara thật mạnh bạo

Và rồi.....

"DEIDARA, NGƯỜI LẠI ĂN HẾT THỊT BUỔI CHIỀU NỮA HẢ!!! " Sasori hét lên đầy tức giận khi thấy đồng thịt nằm trong miệng Deidara.

"Ặc, người là con rối thì cần gì phải ăn chứ?!!" Deidara vừa nhai vừa nói

"Nhưng đó là cho sarami hiểu không hả tên điên kia" Sasori.

"Gi chứ! Làm Sao ta biết, mi có nói lúc nào đâu?" Deidara.

"Ta không nói nhưng người cũng phải biết!" Sasori.

Có vẻ chung sống vui vẻ chỉ là một phần, đa số toàn nghe cãi nhau và đánh nhau thôi. Sarami cứ hể vắng nhà một cái là họ y như mèo với chuột.

"Bớt đùa đi hai người, có nhiệm vụ mới này" Sarami trở về.

"Nhiệm vụ gì nữa vậy?" Deidara.

"cái này.... Là từ Danzo, ông ấy muốn chúng ta giết Uchiha Sasuke" Sarami.

"Ặc, tên đó là khắc tinh của tôi đấy, đùa chớ" Deidara hắc tuyền.

"Hình như ông ta không biết Sasuke từng là thành viên của Sarami nhỉ?" Sasori.

"Đúng vậy, và ông ta bảo sẽ gặp Sasuke ở cây cầu gần đây thôi." Sarami mỉm cười.

Cô bình tĩnh mà đi vào nhà xếp lại vũ trang chuẩn bị thực hành. Sasori đã hỏi lại rằng cô có thật muốn giết Sasuke hay không, cô tất nhiên là sẽ không làm theo rồi, cô còn lâu mới tiếp tay cho tên Danzo đó.

Deidara nhất quyết không đi nhưng rồi cũng bị hai người kia nắm giò kéo lê ra ngoài.

Khoảng chừng ba tiếng sau họ có mặt tại vách núi nhìn sang cây cầu gần đó. Họ thấy tên Danzo đang chiến đấu với Sasuke.

"Chúng ta giờ tới đó hả?" Deidara.

" Cứ đứng xem một chút đi " Sarami.

Hiện tại Danzo đã tháo băng ra và những con mắt của tộc Uchiha xuất hiện trên cơ thể của hắn. Tên đó thật kinh tởm làm cho Sasuke tức giận hơn.

Ông ta khiến Sasuke bị chịu nhiều thiệt hại gây tổn thất, đúng lúc Karin chạy lại để cho Sasuke lấy lại Chakra.

" Hình như con bé đó là người của Uzumaki thì phải?!" Deidara quan sát

" Đúng thật, nhưng có vẻ con bé đó không khác gì một cái xác chứa Chakra cho bọn kia ngấu nghiến cả " Sasori lạnh lùng.

Sarami vẫn im lặng mà quan sát đến phút cuối. Sasuke đã giết được ông ta và cậu ấy cũng gần như cạn hết chakra rồi.

Khi Karin khiêng Sasuke lên thì Sakura xuất hiện và cùng với Naruto. Giờ thì đội bảy ngày xưa đã hội ngộ rồi đây. sarami cùng hai người kia nhảy xuống tới đó lập tức.

Mục đích bây giờ của cô là lấy những con mắt trên người Danzo làm nguyên liệu. Dù sao hắn ta cũng phế rồi.

Nhân lúc Naruto và Sasuke đấu với nhau, Karin núp một bên, Sakura thì đứng ở giữa hai người họ.

" Eo ôi Sao chúng ta phải làm cái này chứ, kinh tởm " Deidara hắc tuyến.

" nếu biết trước nguoi cứ lăm mồm thế thì ta đã khâu miệng nguoi rồi " Sasori.

Karin lúc đang nấp thì vô tình thấy ba người họ đang làm gì đó với cái xác của Danzo. Cô ta suy hốt hoảng và la lên rần trời.

Sasuke, Naruto và Sakura quay lại xem chuyện gì và thấy Sarami cùng Sasori với tên Deidara đang đứng trên cây cầu.

" Sarami!! " Sakura kinh ngạc.

" Chào tất cả, lâu không gặp Naruto, Sakura, Sasuke " Sarami sau khi lấy mắt xong thì đứng trước mặt ba người họ.

" khoan đã, Sao cậu lại đi chung với hai tên của Akatsuki? " Naruto tròn mắt

"..." Sasuke cũng liếc nhìn.

" các cậu muốn biết! " Sarami cười đầy nguy hiểm.

Liệu cuộc hội ngộ này sẽ đi tới đâu và họ sẽ làm gì?

Còn tiếp.

Au: muối ko còn, đường cũng hết... Nhưng lười mua:vvv

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Naruto*] *Đặc Công Xuyên Không* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Cây ghép

Cuộc hội ngộ giữa thành viên team 7 đáng lý phải là sự vui mừng, nhưng hiện tại đang là một bầu không khí kì lạ.

" Nói đi Sarami, rốt cuộc cậu làm như vậy là vì cái gì? " Naruto vung tay.

Deidara liếc nhẹ nhìn Sarami không cảm xúc đang nhìn vào họ và hắn nói nhỏ " Có vẻ họ cần cô nhóc cho một lời giải thích chính đáng rồi đó "

" biết chứ, nhưng thật ra.... Ta không nghĩ mọi chuyện lại xảy ra như vậy " Sarami bắt đầu đắn đo.

Mọi chuyện chung quy là cô chỉ muốn đi luyện tập mà thôi, sau khi gặp tên Obito thì cô định kéo dài thời gian ở bên cạnh hắn chờ thời cơ thù tiêu, nào ngờ cô lại phải lòng với Sasori và bị giết bởi Konan và Pain.

May mắn là cô không chết vào thời điểm đó nhờ kĩ năng hồi sinh, tuy vậy chỉ sử dụng được có một lần mà thôi.

" Khoan đã, có thật đây là Sarami không? Trông cô ấy khác với trước kia như vậy? " Sakura bỗng chốc nhìn ra sự khác biệt.

Họ nghe vậy cũng để ý, mái tóc màu tím của Sarami có phần nhạt hơn, đôi mắt thì nó lại đỏ sẫm, và luồng khí mạnh mẽ xung quanh Sarami cũng thay đổi lạ thường.

" Các người cứ tiếp tục làm công việc của các người đi, bọn ta không chen ngang đâu mà lo " Deidara.

" Deidara, ta cứ tưởng đã giết được người rồi mới phải! " Sasuke liếc lên.

" Haizz, ta số mấu tóc lấm mới gặp người ngay lúc đó đấy. Ta không định đánh với người mà người lại tấn công ta như vậy, giờ ta có thể nói còn mạnh hơn người đấy nhé " Deidara tức giận quát lia lịa

Sasori ôm mặt xấu hổ khi có một tên khủng trong nhóm " đủ rồi Deidara, người đừng khiến ta và Sarami xấu hổ như thế nữa "

Deidara tức giận và quay sang cãi lĩ với Sasori. Hai tên này ngay ở đầu sóng lửa bóng như vậy vẫn cãi nhau được, thật hết thuốc chữa.

" Nói chung tớ có một số lí do không thể nói cho các cậu lúc này, khi có duyên gặp lại, tớ sẽ nói rõ hơn " Sarami.

" Ý cậu là Sao hả Sarami? " Naruto cắn răng, trong lòng có chút buồn bực.

Cô không trả lời và nhìn về phía Sasuke nói " Sasuke! Tôi cho cậu lời khuyên nhỏ, đừng bao giờ bị đánh lừa để rồi bị kẻ khác biến thành con rối "

Sasuke cũng ngạc nhiên khi cô nói với anh như vậy, và rồi Sarami cầm một con mắt Sharingan rồi đi ngay lập tức cùng hai người kia.

Họ đã để lại khá nhiều sự bí ẩn khiến Naruto cùng người khác khó hiểu.

" Em không vui khi gặp lại họ sao? " Sasori.

" Chỉ một chút, nhưng mà em không nghĩ sẽ để cảm xúc đó ra ngoài vào lúc này " Sarami.

Sasori hiểu bạn gái mình nói gì nên anh không hỏi làm gì nữa, riêng Deidara thì hấn cứ lườm bâu lăm nhảm liên tục, tại hấn này giờ cứ bị mất đất diễn nên có phần ức chế.

Sau khi nhiệm vụ của Danzo hủy bỏ do ông ta đã chết, bọn họ cũng không còn gì để làm nữa và trở về nhà.

Với sự tò mò của hai thanh niên việc Sarami mang con mắt của tộc Uchiha từ tên Danzo.

" Em định làm gì với con mắt này? " Sasori.

" Mắt này là của tộc Uchiha, huyết kế giới hạn! Nếu cấy ghép thành công thì chắc chắn sẽ không thua kém gì bản gốc đâu " Sarami mỉm cười cảm lên.

" Vậy cô định cấy nó vào mắt bản thân? " Deidara Ngạc nhiên.

" Không, ta mang về không phải cho ta..... Mà là cho người " Sarami lắc đầu và nhìn về phía Deidara.

Hắn hay liên tục lải nhải về việc không thắng được Itachi và Sasuke, nhiều đêm hay nghe hấn la lối trong khi ngủ mơ nữa.

Cô và Sasori rất tức giận muốn đập hấn một trận như đòn, mà cũng may là gặp tên Danzo nên lấy đi một cái cũng chẳng sao.

Deidara khi biết mình sẽ được sử dụng nó, hấn không tin sẽ làm như vậy, Sasori nghe theo lệnh của Sarami mà trói Deidara trên một tấm ván và thực hiện cấy ghép. Thêm vào đó cô còn cho vài giọt đặc tính do cô làm ra giúp tăng khả năng của Sharingan.

Sau vài tuần tịnh dưỡng con mắt, Deidara cuối cùng cũng sở hữu được Sharingan của tộc Uchiha.

" Thấy Sao hả Deidara, cảm giác thế nào? " Sarami.

".... Rất tuyệt, ra đây chính là khả năng của Sharingan, hahahahaha từ giờ ta là kẻ mạnh nhất " Deidara cười hô lớn.

" Im lặng và bớt ảo tưởng đi " Sarami với Sasori đồng thanh cho hấn một cú bốp đầu nhẹ.

Hắn ôm đầu chịu đau đớn. Nhờ sự thông minh của Sarami nên hấn cũng biết ơn đấy.

" Coi như phần của Deidara đã xong, bây giờ chúng ta nhanh chóng rời đi khỏi đây sớm " Sarami.

" Tại sao vậy? " Sasori hỏi.

" chakra của tên *đó* đang quanh đây, hấn đã phát hiện nơi ở của chúng ta rồi, nếu không nhanh chân, hấn sẽ giết cả ba đấy " Sarami.

Họ nghe xong cũng khá rùng mình, dù không biết tên mà cô nói là ai nhưng nên nghe theo và rời đi có lẽ là điều tốt nhất.

Còn tiếp.

Bạn đang đọc truyện *[Đồng Nhân Naruto] Đặc Công Xuyên Không* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.